

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG 1/15. SZ. VÉLEMÉNYE (nagytanács)
2017. július 26.

Tartalomjegyzék

I.	A vélemény iránti kérelem	4
II.	Jogi háttér	5
	A. A Chicagói Egyezmény	5
	B. Az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv	5
	C. A Dánia helyzetéről szóló (22.) jegyzőkönyv	6
	D. A 95/46/EK irányelv	7
	E. A 2004/82 irányelv	7
III.	A tervezett megállapodás előzményei	8
IV.	A tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezete	10
V.	A tervezett megállapodás	11
VI.	A Parlament által a vélemény iránti kérelmében megfogalmazott értékelések	24
	A. A tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat megfelelő jogalapjáról	24
	B. A tervezett megállapodásnak az EUM-Szerződésben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségéről	25
VII.	A Bíróság elé terjesztett észrevételek összefoglalása	26
	A. A vélemény iránti kérelem elfogadhatóságáról	26
	B. A tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat megfelelő jogalapjáról	27
	C. A tervezett megállapodásnak az EUM-Szerződésben és a Chartában foglalt rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségéről	27
VIII.	A Bíróság álláspontja	31
	A. A vélemény iránti kérelem elfogadhatóságáról	31

B.	A tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat megfelelő jogalapjáról	32
1.	A tervezett megállapodás céljáról és tartalmáról	33
2.	A megfelelő jogalapról az EUM-Szerződés alapján	35
3.	Az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdésében és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontjában szabályozott eljárások összeegyeztethetőségéről	36
C.	A tervezett megállapodásnak az EUM-Szerződésben és a Chartában foglalt rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségéről	38
1.	Az érintett alapvető jogokról és az azokba történő beavatkozásról	38
2.	A tervezett megállapodásból eredő beavatkozások igazolásáról	40
a)	A tervezett megállapodással érintett PNR-adatok kezelésének alapjáról	41
b)	Az általános érdekű célról és a szóban forgó alapvető jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásáról	42
c)	A tervezett megállapodás szerinti PNR-adatkezelések alkalmasságáról a közbiztonság biztosítására irányuló célkitűzésre tekintettel	43
d)	A tervezett megállapodással járó beavatkozások szükségességéről	43
1)	A tervezett megállapodással érintett PNR-adatokról	43
i)	A továbbítandó PNR-adatok tekintetében a tervezett megállapodás kellően egyértelmű jellegéről	43
ii)	A különleges adatokról	45
2)	A PNR-adatok automatizált kezeléséről	45
3)	A PNR-adatok kezelésének céljairól	46
i)	A terrorista bűncselekmények vagy a súlyos nemzetközi bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy büntetőeljárás alá vonása	46
ii)	Egyéb célok	47
4)	A tervezett megállapodással érintett kanadai hatóságokról	47
5)	Az érintett légi utasokról	48
6)	A PNR-adatok megőrzéséről és felhasználásáról	49
i)	A PNR-adatoknak a légi utasok megérkezése előtt, Kanadában tartózkodásuk során és a távozásuk alkalmával történő megőrzéséről és felhasználásáról	49
ii)	A PNR-adatoknak a légi utasok Kanadából történő távozását követő megőrzéséről és felhasználásáról	51
7)	A PNR-adatok megosztásáról	52
i)	A PNR-adatok kormányzati szerveknek való továbbításáról	52

ii) A PNR-adatok magánszemélyekkel történő megosztása	53
3. A légi utasok egyéni jogairól	53
a) A tájékoztatáshoz, hozzáféréshez és kijavításhoz való jogról	53
b) A jogorvosláthoz való jogról	54
4. A PNR-adatok védelmével kapcsolatos biztosítékok felügyeletéről	54
IX. A vélemény iránti kérelemre adott válasz	55

„Az EUMSZ 218. cikk (11) bekezdése alapján adott vélemény – A Kanada és az Európai Unió közötti megállapodás tervezete – A légiutas-nyilvántartási adatállomány adatainak az Unióból Kanadába történő továbbítása – Megfelelő jogalapok – Az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdése, az EUMSZ 82. cikk (1) bekezdése második albekezdésének d) pontja és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontja – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. és 8. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével való összeegyeztethetőség”

Az 1/15. sz. vélemény iránti eljárásban,

a Bírósághoz az EUMSZ 218. cikk (11) bekezdése alapján benyújtott vélemény iránti kérelem tárgyában, amelyet az Európai Parlament 2015. január 30-án terjesztett elő,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, A. Tizzano elnökhelyettes, L. Bay Larsen, T. von Danwitz (előadó), J. L. da Cruz Vilaça, M. Berger, A. Prechal és M. Vilaras tanácselnökök, A. Rosas, E. Levits, D. Šváby, E. Jarašiūnas és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: V. Tourrès tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. április 5-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Európai Parlament képviselőiben F. Drexler, A. Caiola és D. Moore, meghatalmazotti minőségben,
- a bolgár kormány képviselőiben M. Georgieva és E. Petranova, meghatalmazotti minőségben,
- az észt kormány képviselőiben K. Kraavi-Käerdi, meghatalmazotti minőségben,
- Írország képviselőiben E. Creedon, G. Hodge és A. Joyce, meghatalmazotti minőségben, segítőik: D. Fennelly BL és C. Doyle BL,
- a spanyol kormány képviselőiben A. Rubio González és M. Sampol Pucurull, meghatalmazotti minőségben,

- a francia kormány képviseletében G. de Bergues, D. Colas és F.-X. Bréchet, meghatalmazotti minőségben,
- az Egyesült Királyság kormánya képviseletében C. Brodie és D. Roberston, meghatalmazotti minőségben, segítők: D. Beard QC és S. Ford barrister,
- az Európai Unió Tanácsa képviseletében M.-M. Joséphidès, S. Boelaert és E. Sitbon, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében P. Van Nuffel, D. Nardi, D. Maidani és P. Costa de Oliveira, meghatalmazotti minőségben,
- az európai adatvédelmi biztos képviseletében A. Buchta, G. Zanfir és R. Robert, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. szeptember 8-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

kiadta a következő

Véleményt

I. A vélemény iránti kérelem

- 1 Az Európai Parlament által a Bírósághoz benyújtott vélemény iránti kérelem szövege a következő:

„Összeegyeztethető-e a [Kanada és az Európai Unió közötti, az utasnyilvántartási adatállomány adatainak továbbításáról és kezeléséről szóló] tervezett megállapodás a Szerződések rendelkezéseivel (EUMSZ 16. cikk) és az Európai Unió Alapjogi Chartájának rendelkezéseivel (7. és 8. cikk, valamint az 52. cikk (1) bekezdése) a természetes személyek személyes adatok védelméhez fűződő jogát érintő részében?

Az EUMSZ 82. cikk (1) bekezdésének d) pontja és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontja képezi-e a tervezett megállapodás[nak az Európai Unió] Tanács[a] általi megkötéséről szóló jogi aktus megfelelő jogalapját, vagy ezen aktusnak az EUMSZ 16. cikknek kell alapulnia?”

- 2 A Parlament a vélemény iránti kérelmének mellékleteiként egyéb dokumentumok mellett megküldte a Bíróságnak a következőket:
 - a Kanada és az Európai Unió közötti, az utasnyilvántartási adatállomány adatainak továbbításáról és kezeléséről szóló megállapodás tervezetét (a továbbiakban: tervezett megállapodás);
 - a Kanada és az Európai Unió közötti, az utasnyilvántartási adatállomány adatainak továbbításáról és kezeléséről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetét (a továbbiakban: a tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezete), valamint
 - a 2014. július 7-én kelt levelet, amelyben a Tanács a Parlament jóváhagyását kérte az említett határozattervezetettel illetően.

II. Jogi háttér

A. A Chicagói Egyezmény

- 3 A nemzetközi polgári repülésről szóló, 1944. december 7-én Chicagóban aláírt egyezményt (Recueil des traités des Nations unies, 15. kötet, 102. szám; kihirdette: az 1971. évi 25. tvr.; a továbbiakban: Chicagói Egyezmény) ratifikálta Kanada, valamint az Európai Unió valamennyi tagállama, maga az Európai Unió azonban nem részese az említett egyezménynek.
- 4 Ezen egyezmény 13. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Azokat a szabályokat, amelyeket a Szerződő Államok utasok, személyzet, poggyász vagy áru belépésére, illetőleg területükről távozására, az engedélyezésre, az útlevelekre, a vámügyekre és az egészségügyi zárlatra vonatkozóan hoztak, az illető Állam területére belépéskor, onnan távozáskor és az ott-tartózkodás során az utasok, a személyzet, a poggyász és az áru tekintetében meg kell tartani.”
- 5 A Chicagói Egyezmény létrehozta a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetet (ICAO), amelynek ugyanezen egyezmény 44. cikke értelmében többek között az a célja, hogy fejlessze a nemzetközi repülés elveit és műszaki színvonalát.

B. Az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv

- 6 Az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv (HL 2010. C 83., 295. o.; a továbbiakban: a (21.) jegyzőkönyv) 1. cikke így rendelkezik:

„A 3. cikkre is figyelemmel, az Egyesült Királyság és Írország nem vesz részt az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján javasolt intézkedések Tanács által történő elfogadásában. A Tanács egyhangúlag elfogadandó jogi aktusainak elfogadásához az Egyesült Királyság és Írország kormányainak képviselőit kivéve a Tanács tagjainak egyhangú szavazata szükséges.

[...]”

- 7 Az említett jegyzőkönyv 3. cikke (1) bekezdésének szövege a következő:

Az Egyesült Királyság vagy Írország valamely javaslatnak vagy kezdeményezésnek az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján a Tanácshoz történt benyújtását követő három hónapon belül írásban bejelentheti a Tanács elnökének, hogy részt kíván venni egy ilyen javasolt intézkedés meghozatalában és alkalmazásában, amely bejelentéssel egyben erre jogosulttá válik.”

C. A Dánia helyzetéről szóló (22.) jegyzőkönyv

- 8 A Dánia helyzetéről szóló (22.) jegyzőkönyv (HL 2010. C 83., 299. o.; a továbbiakban: a (22.) jegyzőkönyv) harmadik, negyedik és ötödik preambulumbekézése kimondja, hogy a magas szerződő felek:

„[tudatában vannak annak], hogy az edinburghi határozatból eredő, és a Szerződések alapján továbbra is fenntartott jogi szabályozás jelentős mértékben korlátozni fogja Dánia részvételét az uniós együttműködés fontos területein, és hogy az Unió érdekében állna, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térségben biztosítsa a vívmányok integritását,

[...] olyan jogi keretet [kívánnak tehát létrehozni], amely lehetőséget biztosít Dánia számára, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján javasolt intézkedések elfogadásában részt vegyen, valamint [üdvözlík] Dánia arra vonatkozó szándékát, hogy ezt a lehetőséget igénybe vegye, amennyiben az saját alkotmányos követelményeivel összhangban lehetséges,

[megállapítják], hogy Dánia a rá nézve kötelező erővel nem bíró intézkedések terén nem akadályozza a többi tagállam együttműködésének továbbfejlesztését”.

- 9 E jegyzőkönyv 1. cikke így rendelkezik:

„Dánia nem vesz részt Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján javasolt intézkedések Tanács által történő elfogadásában. A Tanácsnak azokhoz a határozataihoz, amelyeket egyhangúlag kell elfogadni, Dánia Kormányának képviselőit kivéve a Tanács tagjainak egyhangú szavazata szükséges.

E cikk alkalmazásában a minősített többséget az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (3) bekezdésének megfelelően kell meghatározni.”

- 10 Az említett jegyzőkönyv 2. cikkének szövege a következő:

„Az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik része V. címének rendelkezései, az e cím alapján elfogadott intézkedések, az Unió által az e cím alapján megkötött nemzetközi megállapodások rendelkezései és az Európai Unió Bíróságának az ilyen rendelkezést vagy intézkedést értelmező határozatai, vagy az említett cím alapján módosított vagy módosítható intézkedések nem kötelezőek és nem alkalmazhatóak Dániára; az ilyen rendelkezések, intézkedések vagy határozatok Dánia hatásköreit, jogait és kötelezettségeit semmilyen módon nem érintik; az ilyen rendelkezések, intézkedések vagy határozatok semmilyen módon nem érintik a közösségi vagy uniós vívmányokat, továbbá nem képezik részét az uniós jognak annyiban, amennyiben ezeket Dániára kell alkalmazni. Különösen a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését megelőzően elfogadott uniós jogi aktusok módosításuk esetén továbbra is változatlanul kötelezőek és alkalmazandók Dániára.”

- 11 Ugyanezen jegyzőkönyv 2a. cikke így rendelkezik:

„E jegyzőkönyv 2. cikkét továbbá alkalmazni kell az Európai Unió működéséről szóló szerződés 16. cikke alapján megállapított azon szabályokra, amelyek a személyes adatoknak a tagállamok által, az említett szerződés harmadik része V. címének 4. vagy 5. fejezete alkalmazási körébe tartozó tevékenységek során végzett feldolgozására vonatkoznak.”

D. A 95/46/EK irányelv

- 12 A személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1995. L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. kötet, 15. fejezet, 355. o.) 25. cikkének szövege a következő:

„(1) A tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy a feldolgozásra [helyesen: kezelésre] kerülő vagy továbbítás után feldolgozásra [helyesen: kezelésre] szánt személyes adatok csak akkor továbbíthatók harmadik országba, ha – az ezen irányelv egyéb rendelkezései értelmében elfogadott nemzeti rendelkezéseknek való megfelelés sérelme nélkül – az adott harmadik ország megfelelő védelmi szintet tud biztosítani [helyesen: biztosít].

(2) A harmadik ország által nyújtott védelem szintjének megfelelő mivoltát az adattovábbítási művelet vagy adattovábbítási műveletsorozat feltételeinek figyelembevételével kell értékelni; különös figyelmet kell fordítani az adatok jellegére, a tervezett adatfeldolgozási [helyesen: adatkezelési] művelet vagy műveletek céljára és időtartamára, a kiindulási és a célországra, az adott harmadik országban hatályos, általános és ágazati jogrendre, valamint az adott országban érvényesülő szakmai szabályokra és biztonsági intézkedésekre.

[...]

(6) A Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően megállapíthatja, hogy a harmadik ország megfelelő védelmi szintet biztosít e cikk (2) bekezdése értelmében, az egyének magánéletének, jogainak és szabadságainak védelmére vonatkozó belföldi jog, vagy a vállalt nemzetközi kötelezettségek, különösen az (5) bekezdésben említett tárgyalások végeredménye alapján [helyesen: belföldi joga vagy az egyének magánéletének, alapvető jogainak és szabadságainak védelme érdekében, különösen az (5) bekezdésben említett tárgyalások végeredménye alapján vállalt nemzetközi kötelezettségei alapján].

[...]”

E. A 2004/82 irányelv

- 13 A fuvarozóknak az utasokkal kapcsolatos adatok közlésére vonatkozó kötelezettségéről szóló, 2004. április 29-i 2004/82/EK tanácsi irányelv (HL L 2004. L 261., 24. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 7. kötet, 74. o.) 3. cikkének (1) és (2) bekezdése így rendelkezik:

„(1) A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket ahhoz, hogy olyan kötelezettséget állapítsanak meg a fuvarozók részére, amely szerint utóbbiak a külső határokon a személyek ellenőrzésének végrehajtásáért felelős hatóságok kérésére, a check-in befejezésekor információt nyújtsanak azon utasokról, akiket egy engedélyezett határátkelőhelyig szállítanak, ahol az említett személyek beutaznak a tagállam területére.

(2) A fent említett információk az alábbiakat tartalmazzák:

- a felhasznált úti okmány száma és típusa,
- állampolgárság,
- teljes nevek,
- születési idő;

- beutazási határátkelőhely a tagállamok területére,
- szállítási kód,
- indulási és érkezési idő,
- a járaton szállított utasok teljes száma,
- az első beszállási hely.”

III. A tervezett megállapodás előzményei

- 14 A Tanács 2005. július 18-án elfogadta az Európai Közösség és Kanada kormánya közötti, az API- és PNR-adatok feldolgozásáról [helyesen: kezeléséről] szóló megállapodás megkötéséről szóló 2006/230/EK határozatot (HL 2006. L 82., 14. o.), amellyel jóváhagyta az említett megállapodást (a továbbiakban: 2006. évi megállapodás). E megállapodás megkötése során a preambuluma szerint tekintettel voltak „a kanadai kormány követelményére az előzetes utasinformációs és utasnyilvántartási (a továbbiakban: API- és PNR-) adatoknak a Kanadába tartó utasszállító járatok működtetésében érdekelt légi szállítók általi feldolgozásáról [helyesen: kezeléséről] és az illetékes [helyesen: hatáskörrel rendelkező] kanadai hatóságoknak való továbbításáról, olyan mértékben, ahogyan az[ok] a légi szállítók automata foglalási rendszerében és indulás-ellenőrzési rendszerében (DCS) összegyűjtésre és tárolásra került[ek]”.
- 15 A 2006. évi megállapodás 1. cikke szerint annak „célja annak biztosítása, hogy az engedélyezett útvonalakon utazó személyek API- és PNR-adatai az alapvető jogok és szabadságok, különösen a magánélethez való jog teljes tiszteletben tartása mellett álljanak rendelkezésre”. E megállapodás 3. cikkének (1) bekezdése értelmében „[a] felek megegyez[t]ek abban, hogy az engedélyezett útvonalakon utazó személyek API- és PNR-adatait az API- és PNR adatok birtokába jutó illetékes [helyesen: hatáskörrel rendelkező] hatóság kötelezettségvállalásaiban vázoltak szerint dolgozzák fel”. Az említett megállapodás I. melléklete szerint Kanada hatáskörrel rendelkező hatósága a Kanadai Határszolgálati Ügynökség (CBSA) volt.
- 16 E kötelezettségvállalások alapján az Európai Közösségek Bizottsága 2005. szeptember 6-án elfogadta a Kanadai Határszolgálati Ügynökség rendelkezésére bocsátott, a légiutasok utasnyilvántartási adatállományában tárolt személyes adatok megfelelő védelméről szóló 2006/253/EK határozatot (HL 2006. L 91., 49. o.). E határozat 1. cikke akként rendelkezett, hogy „[a] [95/46] irányelv 25. cikke (2) bekezdésére tekintettel, a [CBSA] [az említett határozat] melléklet[é]ben megállapított[, a CBSA PNR-programjának alkalmazásával kapcsolatos] kötelezettségvállalásokkal összhangban úgy tekintendő, mint amely a Közösség részéről történő, Kanadába tartó légijáratokra vonatkozó PNR-adatok továbbításához szükséges megfelelő védelmi szintet biztosítja”. Ugyanezen határozat 7. cikke akként rendelkezett, hogy e határozat „a kihirdetését követő három év és hat hónap leteltével jár le, amennyiben a [95/46] irányelv 31. cikke (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban nem hosszabbítják meg azt”. Ilyen meghosszabbításra nem került sor.
- 17 Mivel a 2006. évi megállapodás érvényességi ideje az 5. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében a 2006/253 határozat érvényességi idejéhez kapcsolódott, e megállapodás 2009 szeptemberében lejárt.
- 18 2010. május 5-én a Parlament állásfoglalást fogadott el az Egyesült Államokkal, Ausztráliával és Kanadával az utasnyilvántartási adatokra (PNR-adatok) vonatkozó megállapodások megkötését érintő tárgyalások megkezdéséről (HL 2011. C 81. E, 70. o.). Ezen állásfoglalás 7. pontjában a Parlament „az utasnyilvántartási adatok használatára vonatkozó, bűnüldözési és biztonsági célokat egyaránt szolgáló egységes megközelítésre szólít[ott] fel, amelynek egységes elvrendszere a harmadik országokkal kötendő megállapodások alapjául is szolgálhat”, továbbá felhívta „a Bizottságot, hogy [...] nyújtson be

az egységes modellre és a harmadik országokkal folytatandó tárgyalásokra adandó mandátumra vonatkozó javaslatot”, ezzel együtt az említett állásfoglalás 9. pontjában meghatározva azokat a minimumkövetelményeket, amelyeknek az utasnyilvántartási adatok harmadik országokban történő felhasználását illetően teljesülniük kell.

- 19 2010. december 2-án a Tanács tárgyalási irányelveket és határozatot fogadott el, felhatalmazva a Bizottságot arra, hogy az Unió nevében tárgyalásokat kezdjen Kanadával az utasnyilvántartási adatállomány (a továbbiakban: PNR-adatok) továbbításáról és felhasználásáról szóló olyan megállapodás érdekében, amelynek célja a terrorizmus és más súlyos nemzetközi bűncselekmények megelőzése, és az ellenük folytatott küzdelem.
- 20 A tervezett megállapodást, amely a Kanadával folytatott tárgyalások alapján jött létre, 2013. május 6-án parafálták. A Bizottság 2013. július 18-án a Kanada és az Európai Unió közötti, az utas-nyilvántartási adatállomány adatainak továbbításáról és feldolgozásáról [helyesen: kezeléséről] szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatot (COM(2013) 528 final, a továbbiakban: a tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslat), valamint a Kanada és az Európai Unió közötti, az utas-nyilvántartási adatállomány adatainak továbbításáról és feldolgozásáról [helyesen: kezeléséről] szóló megállapodás aláírásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatot (COM(2013) 529 final) fogadott el.
- 21 A tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslat indokolásában a következő szövegrészek szerepeltek:

„A kanadai jogszabályok felhatalmazzák a [CBSA-t], hogy a Kanadából érkező vagy oda tartó utasszállító járatokat üzemeltető valamennyi légi fuvarozótól elektronikus hozzáférést kérjen [a PNR-adatokhoz] az utasok Kanadába való megérkezése vagy onnan való távozása előtt. A kanadai hatóságok kérésének jogalapja a vámtörvény 107.1 szakasza, az utasinformációs (vámigazgatási) rendelkezések, a bevándorlók és menekültek védelméről szóló törvény 148(1)(d) bekezdése és a bevándorlók és menekültek védelméről szóló rendelkezések 269. sz. rendelkezése.

E jogi aktus arra irányul, hogy elektronikus úton történő hozzáférést biztosítson a PNR-adatokhoz a légi járat érkezését megelőzően, és ezáltal jelentősen fokozza a [CBSA] azon képességét, hogy hatékony és eredményes előzetes kockázatértékelést végezzen az utasokra vonatkozóan és megkönnyítse a jóhiszemű utazást, fokozva ezáltal Kanada biztonságát. Az Európai Unió a terrorizmus és más súlyos nemzetközi bűnözés elleni küzdelemben Kanadával folytatott együttműködés során a PNR-adatok Kanadával való megosztását a nemzetközi rendőrségi és igazságügyi együttműködés előmozdításának tekinti. Ezt azáltal fogják megvalósítani, hogy megosztják a Kanada által kinyert, PNR-adatokat tartalmazó analitikus információkat a tagállamok illetékes [helyesen: hatáskörrel rendelkező] rendőri és igazságügyi hatóságaival, valamint – hatáskörük szerint – az Europolal és az Eurojusttal.

[...]

A légi fuvarozók kötelesek a [CBSA] számára hozzáférést biztosítani bizonyos olyan PNR-adatokhoz, amelyeket a légi fuvarozók automatizált helyfoglalási és indulás-ellenőrzési rendszereikben tárolnak.

Az EU adatvédelmi jogszabályai nem teszik lehetővé, hogy az [Unióból] járatokat üzemeltető európai és Európán kívüli fuvarozók az utasaik PNR-adatait megfelelő biztosítékok nélkül olyan harmadik országok részére továbbítsák, amelyek nem biztosítják a személyes adatok megfelelő szintű védelmét. Olyan megoldásra van tehát szükség, amely jogalapot biztosít a PNR-adatoknak az [Európai Unióból] Kanada számára való továbbítására, figyelembe véve a PNR-adatok felhasználásának szükségességét és jelentőségét a terrorizmus és más súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelem terén,

biztosítva ugyanakkor a légi fuvarozók számára a jogbiztonságot. Továbbá, e megoldást egységes módon kell alkalmazni az Európai Unió egészében, hogy biztosítani lehessen a légi fuvarozók számára a jogbiztonságot, valamint az egyének jogainak tiszteletét személyes adataik és fizikai biztonságuk védelme tekintetében.

[...]

- 22 Az európai adatvédelmi biztos 2013. szeptember 30-án véleményt adott e határozati javaslatokról. E vélemény teljes szövege – amelyről összefoglalót tettek közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában (HL 2014. C 51., 12. o.) – hozzáférhető az adatvédelmi biztos honlapján.
- 23 A Tanács 2013. december 5-én elfogadta a Kanada és az Európai Unió közötti, az utas-nyilvántartási adatállomány adatainak továbbításáról és feldolgozásáról [helyesen: kezeléséről] szóló megállapodás aláírásáról szóló határozatot. Ugyanezen a napon a Tanács akként határozott, hogy a Parlament jóváhagyását kéri a tervezett megállapodás megkötéséről szóló határozatának tervezetéhez.
- 24 A tervezett megállapodást 2014. június 25-én írták alá.
- 25 A Tanács a 2014. július 7-i levelében arra kérte a Parlamentet, hogy hagyja jóvá a tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetét.
- 26 A Parlament 2014. november 25-én elfogadta az Európai Unió és Kanada közötti, az utas-nyilvántartási adatállomány adatainak továbbításáról és feldolgozásáról [helyesen: kezeléséről] szóló megállapodás Szerződésekkel való összeegyeztethetőségére vonatkozó bírósági véleményre irányuló kérelemről szóló állásfoglalást (HL 2016. C 289., 2. o.).

IV. A tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezete

- 27 A tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezete az EUMSZ 82. cikk (1) bekezdése második albekezdésének d) pontját és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontját jelöli meg e határozat jogalapjaként, összefüggésben az EUMSZ 218. cikk (6) bekezdésének a) pontjával.
- 28 E határozat (5) és (6) preambulumbekzdésének szövege a következő:
- „(5) [A] [(21.)] jegyzőkönyv 3. cikkének megfelelően [az Egyesült Királyság és Írország] bejelentették, hogy részt kívánnak venni e határozat elfogadásában.
- (6) [A] [(22.)] jegyzőkönyv 1. és 2. cikkének megfelelően Dánia nem vesz részt e határozat elfogadásában, és a megállapodás rá nem kötelező, illetve nem alkalmazandó[.]”
- 29 A említett határozattervezet 1. cikke így rendelkezik:
- „A Kanada és az Európai Unió közötti, az utas-nyilvántartási adatállomány adatainak továbbításáról és feldolgozásáról [helyesen: kezeléséről] szóló megállapodást a Tanács az Európai Unió nevében jóváhagyja.

A megállapodás szövegét csatolták e határozathoz.”

V. A tervezett megállapodás

30 A tervezett megállapodás szövege a következő:

„Kanada

és

az Európai Unió,

a továbbiakban: a felek,

Törekedve arra, hogy a biztonság és a jogállamiság előmozdítása érdekében saját demokratikus társadalmaik és közös értékeik védelmének eszközeként hatékonyan lépjenek fel a terrorizmus, a terrorizmussal összefüggő bűncselekmények és egyéb súlyos nemzetközi bűncselekmények megelőzése, az ellenük folytatott küzdelem, illetve azok visszaszorítása és felszámolása területén;

Felismerve a terrorizmus, a terrorizmussal összefüggő bűncselekmények és egyéb súlyos nemzetközi bűncselekmények megelőzésének, az ellenük folytatott küzdelemnek, illetve azok visszaszorításának és felszámolásának a fontosságát az alapvető jogok és szabadságok, különösen a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való jogok megőrzése mellett;

Törekedve a felek között az Európai Unió és Kanada közötti partnerség szellemében folytatott együttműködés erősítésére és ösztönzésére;

Felismerve, hogy az információcsere a terrorizmus, az azzal összefüggő bűncselekmények és az egyéb súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelem alapvető eleme, továbbá hogy e tekintetben az utas-nyilvántartási adatállomány (a továbbiakban: PNR) használata e célok elérésének különösen fontos eszköze;

Felismerve, hogy a közbiztonság védelme érdekében és bűnüldözési célok teljesítése végett meg kell állapítani a PNR-adatok légi fuvarozók által Kanadának történő továbbítására vonatkozó szabályokat;

Felismerve, hogy a felek az adatvédelem és a magánélet védelme tekintetében közös értékeket vallanak, melyeket jogrendjük is tükröz;

Szem előtt tartva az Európai Unióról szóló szerződésnek az alapvető jogok tiszteletben tartásáról szóló 6. cikkéből következő európai uniós kötelezettségeket, a személyes adatok kezelésével kapcsolatban az Európai Unió működéséről szóló szerződés 16. cikkében meghatározott, a magánélet tiszteletben tartásához való jogot, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. és 8. cikke szerinti, a magánélet és a családi élet tiszteletben tartásához való jog, valamint a magánélet és a személyes adatok védelméhez való jog tekintetében az arányosság és szükségesség elvét, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 8. cikke értelmében, az Európa Tanácsnak az egyének személyes adataik gépi kezelése során való védelméről szóló [Strasbourgban 1981. január 28-án aláírt] 108. számú egyezményét és annak [Strasbourgban 2001. november 8-án aláírt] 181. kiegészítő jegyzőkönyvét;

Tekintettel az alapvető jogok és szabadságok kanadai chartájában (Canadian Charter of Rights and Freedoms) és a magánélet védelmére vonatkozó kanadai jogszabályokban foglalt vonatkozó rendelkezésekre;

Tudomásul véve az Európai Unió kötelezettségvállalását, amely szerint gondoskodik arról, hogy a légi fuvarozókat semmi ne akadályozza abban, hogy megfeleljenek az európai uniós PNR-adatoknak az e megállapodás értelmében Kanadának való továbbítására vonatkozó kanadai jogszabályoknak;

Elismerve a felek között a PNR-adatok továbbítására vonatkozóan létrejött 2006. évi megállapodás 2008-ban lezajlott sikeres közös felülvizsgálatát;

Felismerve, hogy ennek a megállapodásnak nem célja a légi fuvarozók által határellenőrzés céljából összegyűjtött és Kanadába továbbított előzetes utasinformációkra történő alkalmazása;

Felismerve továbbá, hogy ez a megállapodás nem akadályozza Kanadát abban, hogy a légi fuvarozóktól származó információkat a légi közlekedést vagy a nemzetbiztonságot érintő súlyos és közvetlen fenyegetés enyhítése érdekében – a kanadai jogszabályok által meghatározott szigorú keretek tiszteletben tartása mellett és e megállapodás kereteit túl nem lépve – szükség szerint kivételes körülmények között továbbra is kezeli;

Megállapítva a felek és az Európai Unió tagállamainak információcserével kapcsolatos érdekeit a PNR-adatok továbbításának módja, valamint a PNR-adatok Kanadán kívüli közzététele tekintetében, mint ezt a megállapodás vonatkozó cikkei meghatározzák, továbbá megállapítva az Európai Unió azon érdekét, hogy ezzel a megállapodásban meghatározott konzultációs és felülvizsgálati mechanizmus keretében foglalkozni kell;

Tudomásul véve annak lehetőségét, hogy a felek megvizsgálják a tengeri utazással kapcsolatos PNR-adatok továbbítására vonatkozó hasonló megállapodás szükségességét és megvalósíthatóságát;

Tudomásul véve Kanada elkötelezettségét amellet, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság a PNR-adatok kezelését kizárólag a terrorista bűncselekmények és a súlyos nemzetközi bűncselekmények megelőzése, felderítése, kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása céljából végzi, a magánélet és a személyes adatok védelmére vonatkozó biztosítékoknak való szigorú megfelelés mellett, ahogyan ezt ezen megállapodás lefekteti;

Hangsúlyozva a PNR-adatoknak, valamint a Kanada által e megállapodás alapján szerzett, PNR-adatokat tartalmazó, releváns és megfelelő analitikus információknak az Európai Unió tagállamainak hatáskörrel rendelkező rendőrségi és igazságügyi hatóságaival, az Europollal és az Eurojusttal való megosztásának jelentőségét a nemzetközi rendőrségi és igazságügyi együttműködés előmozdításának szolgálatában;

Megerősítve, hogy e megállapodás nem teremt precedenst Kanada és az Európai Unió között, vagy a felek valamelyike és egy másik fél között a PNR-adatok kezeléséről, továbbításáról és az adatvédelemről a jövőben kötendő egyetlen megállapodás tekintetében sem;

Tekintettel a felek kölcsönös elkötelezettségére a PNR-adatok kezelésére vonatkozó nemzetközi normák alkalmazása és további kialakítása tekintetében;

a következő rendelkezésekben állapodtak meg:

Általános rendelkezések

1. cikk A megállapodás célja

A felek a köz védelme és biztonsága érdekében e megállapodásban rögzítik [a PNR-adatok] továbbítására és felhasználására vonatkozó feltételeket, és meghatározzák az adatok védelmének eszközeit.

2. cikk Fogalommeghatározások

E megállapodás alkalmazásában:

- a) »légi fuvarozó«: olyan légi fuvarozó vállalat, amely a Kanada és az Európai Unió között közlekedő utasok szállítására légi járműveket alkalmaz;
- b) »[PNR-adatok]«: a légi fuvarozó által létrehozott olyan adatok, amelyek az utasok által vagy nevében lebonyolított foglalások kezeléséhez és ellenőrzéséhez szükségesek. E megállapodás alkalmazásában a PNR-adatok a megállapodás mellékletében meghatározott adatelemeket foglalják magukban;
- c) »kezelés«: a PNR-adatokkal automatikus vagy nem automatikus módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, azaz gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, lekérdezés, visszakeresés, betekintés, felhasználás, átadás, továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon való hozzáférhetővé tétel révén történő közreadás, összehangolás vagy összekapcsolás, zárolás, adatelrejtés, törlés vagy megsemmisítés;
- d) »hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság«: az e megállapodás alapján továbbított PNR-adatok fogadásáért és kezeléséért felelős kanadai hatóság;
- e) »különleges adat«: bármely olyan információ, amelyből következtetni lehet a faji vagy etnikai hovatartozásra, a politikai véleményre, a vallási vagy világnézeti meggyőződésre, a szakszervezeti tagságra, illetve az egészségi állapotra vagy a szexuális életre.

3. cikk A PNR-adatok felhasználása

(1) Kanada biztosítja, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság az e megállapodás alapján kapott PNR-adatok kezelését kizárólag a terrorista bűncselekmények és a súlyos nemzetközi bűncselekmények megelőzése, felderítése, kivizsgálása vagy büntetőeljárás alá vonása céljából végzi.

(2) E megállapodás alkalmazásában a „terrorista bűncselekmény” az alábbiakat foglalja magában:

- a) olyan cselekmény vagy mulasztás, amelyet politikai, vallási vagy ideológiai okból, céllal vagy alapon, a lakosság megfélemlítésének szándékával követnek el, veszélyeztetve annak biztonságát, ideértve a gazdasági biztonságát, illetve azzal a szándékkal, hogy egy személyt, kormányt, illetve egy belföldi vagy nemzetközi szervezetet valamely tett végrehajtására vagy az attól való tartózkodásra kényszerítsenek, és amely szándékosan:
 - i. halált vagy súlyos testi sérülést okoz;
 - ii. az egyén életét veszélyezteti;
 - iii. a köz egészségére vagy biztonságára nézve súlyos kockázatot jelent;
 - iv. olyan jelentős vagyoni kárt okoz, amely feltehetően az i–iii. pontban említett kárt eredményezi; vagy
 - v. egy alapvető szolgáltatás, létesítmény vagy rendszer működésébe súlyos beavatkozást jelent vagy azok súlyos zavarát eredményezi, amely nem az olyan jogszerű vagy nem jogszerű érdekérvényesítés, tiltakozás, véleményeltérés vagy munkabeszüntetés, például sztrájk miatt következik be, amelynek nem célja az i–iii. pontban említett károkozás; vagy
- b) olyan tevékenységek, amelyek az alkalmazandó, terrorizmussal kapcsolatos nemzetközi egyezmények és jegyzőkönyvek alapján és azok fogalommeghatározásai szerint bűncselekménynek minősülnek; vagy

- c) olyan tevékenységben való szándékos részvétel, vagy ahhoz való hozzájárulás, illetve egy személy, csoport vagy szervezet utasítása olyan tevékenység elvégzésére, amelynek célja valamely terrorista támogatása az a) vagy b) pontban ismertetett cselekmény vagy mulasztás elősegítésében vagy végrehajtásában; vagy
- d) olyan büntetendő cselekmény elkövetése, amely esetében a bűncselekménynek minősülő tevékenységet vagy mulasztást valamely terrorista javára, annak utasítására vagy azzal együttműködve követik el; vagy
- e) vagyon gyűjtése, valamint egy személy, csoport vagy szervezet felhívása vagyon biztosítására, rendelkezésre bocsátására, továbbá pénzügyi vagy pénzügyekkel kapcsolatos egyéb szolgáltatások nyújtására azzal a szándékkal, hogy e vagyont az a) vagy b) pontban említett cselekmény vagy mulasztás elkövetésére fordítsák; vagyon felhasználása vagy birtoklása abból a célból, hogy azt az a) vagy b) pontban említett cselekmény vagy mulasztás elkövetésére fordítsák; vagy
- f) az a) vagy b) pontban említett cselekmény vagy mulasztás elkövetésére tett kísérlet, illetve annak elkövetésével való fenyegetés, az a) vagy b) pontban említett cselekmény vagy mulasztás elkövetésével kapcsolatos összeesküvés, annak elősegítése, az arra való utasítás, illetve az azzal kapcsolatos tanácsadás, bűnpártolás, rejtegetés vagy elhallgatás azzal a szándékkal, hogy lehetővé tegyék valamely terroristának az a) vagy b) pontban ismertetett cselekmény vagy mulasztás elősegítését vagy végrehajtását.
- g) E bekezdés alkalmazásában a »terrorista«:
 - i. olyan személy, csoport vagy szervezet, amelynek célja vagy tevékenysége többek között az a) vagy b) pontban említett cselekmény vagy mulasztás elősegítése, illetve végrehajtása; vagy
 - ii. olyan személy, csoport vagy szervezet, amely szándékosan az i. pontban említett személy, csoport vagy szervezet nevében, annak irányítása alatt vagy azzal együttműködésben cselekszik.

(3) Súlyos nemzetközi bűncselekmény bármely olyan, Kanadában büntetendő bűncselekmény, amely esetében a kanadai jog meghatározása szerint a büntetési tétel felső határa legalább négyévi szabadságvesztés vagy ennél súlyosabb büntetés, amennyiben a bűncselekmény jellegét tekintve nemzetközi. E megállapodás alkalmazásában egy bűncselekmény jellegét tekintve nemzetközinek minősül, ha az elkövetésére:

- a) egynél több országban kerül sor;
- b) egy országban kerül sor, azonban előkészítésének, megtervezésének, irányításának vagy ellenőrzésének jelentős része egy másik országban valósul meg;
- c) egy országban kerül sor, ám olyan szervezett bűnözői csoport részvételével követik el, amely egynél több országban folytat bűnözői tevékenységet;
- d) egy országban kerül sor, azonban jelentős hatása van valamely más országban is; vagy
- e) egy országban kerül sor, és a bűncselekmény elkövetője egy másik országban tartózkodik, vagy oda szándékozik utazni.

(4) A hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság szükség szerint kivételes esetekben kezelheti a PNR-adatokat bármely személy létfontosságú érdekeinek védelmében, például:

- a) halál vagy súlyos sérülés kockázata esetén; vagy
- b) jelentős közegészségügyi kockázat esetén, különösen a nemzetközileg elismert előírásokban megköveteltek szerint.

(5) Kanada eseti alapon szintén kezelheti a PNR-adatokat annak érdekében, hogy:

- a) biztosítsa a közigazgatás felügyeletét és elszámoltathatóságát; vagy
- b) eleget tegyen olyan idézésnek, felhívásnak vagy rendelkezésnek, amelyet bíróság bocsátott ki vagy írt elő.

4. cikkA PNR-adatok rendelkezésre bocsátásának biztosítása

(1) Az Európai Unió biztosítja, hogy a légi fuvarozókat semmi ne akadályozza abban, hogy a PNR-adatokat e megállapodás értelmében a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóságnak továbbítsák.

(2) Kanada nem kötelezi a légi fuvarozókat a PNR-adatok olyan adatalemeinek szolgáltatására, amelyeket a légi fuvarozó helyfoglalási célokra még nem gyűjtött össze, illetve nem őriz.

(3) Kanada a beérkezéskor törli a légi fuvarozók által e megállapodás alapján hozzá továbbított azon adatalemekeket, amelyek a mellékletben nem szerepelnek.

(4) A felek biztosítják, hogy a légi fuvarozók a PNR-adatokat a hatáskörrel rendelkező kanadai hatósághoz e megállapodás alkalmazásában és az e megállapodásban rögzített feltételek szerint, a légi fuvarozók nevében és felelősségi körében eljáró meghatalmazott képviselők útján továbbíthassák.

5. cikkMegfelelőség

A hatáskörrel rendelkező kanadai hatóságot az e megállapodásban foglaltak betartása esetén úgy kell tekinteni, hogy a PNR-adatok kezelése és felhasználása során az európai uniós jogi adatvédelmi szabályok értelmében megfelelő adatvédelmi szintet biztosít. Azt a légi fuvarozót, amely e megállapodás alapján Kanadának PNR-adatokat továbbít, úgy kell tekinteni, hogy betartja az Európai Unióból Kanadába történő PNR-adattovábbításra vonatkozó európai uniós jogi követelményeket.

6. cikkRendőrségi és igazságügyi együttműködés

(1) Kanada az e megállapodás alapján szerzett, PNR-tartalmú releváns és megfelelő analitikus információkat a lehető legrövidebb időn belül – hatáskörüknek megfelelően – megosztja az Europollal, az Eurojusttal, illetve az Európai Unió valamely tagállamának rendőri vagy igazságügyi hatóságával. Kanada gondoskodik arról, hogy az említett információk megosztása a Kanada és az Europol, Eurojust vagy az említett tagállam között létrejött, bűnüldözéssel vagy információmegosztással kapcsolatos megállapodásoknak és részletes szabályoknak megfelelően történjen.

(2) Kanada – hatáskörüknek megfelelően – az Europol, az Eurojust, vagy valamely európai uniós tagállam rendőri vagy igazságügyi hatósága kérésére hozzáférést biztosít az ezen megállapodás alapján kapott olyan PNR-adatokhoz vagy PNR-adatokat tartalmazó analitikus információkhoz, amelyek egy konkrét ügyben az Európai Unión belül terrorista bűncselekmény vagy súlyos nemzetközi bűncselekmény megelőzéséhez, felderítéséhez, kivizsgálásához vagy büntetőeljárás alá vonásához szükségesek. Kanada az említett információkat a közte és az Europol, Eurojust vagy az adott tagállam között létrejött, bűnüldözéssel vagy információmegosztással kapcsolatos megállapodásoknak és részletes szabályoknak megfelelően bocsátja rendelkezésre.

A PNR-adatok kezelésére alkalmazandó biztosítékok

7. cikkA megkülönböztetés tilalma

Kanada biztosítja, hogy a PNR-adatok kezelésére vonatkozó biztosítékok valamennyi utas esetében egyenlő alapon, jogellenes megkülönböztetés nélkül legyenek alkalmazandók.

8. cikkA különleges adatok felhasználása

(1) Amennyiben egy adott személyre vonatkozóan összegyűjtött PNR különleges adatokat is tartalmaz, Kanada biztosítja, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság automatizált rendszerek alkalmazásával elrejti a különleges adatokat. Kanada gondoskodik arról, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság az ilyen adatokat – a (3), (4) és (5) bekezdés rendelkezései szerinti kezelést kivéve – tovább nem kezeli.

(2) Kanada az Európai Bizottság rendelkezésére bocsátja az általa elrejtendő különleges adatokat azonosító kódok és kifejezések jegyzékét. Kanada az említett jegyzéket e megállapodás hatálybalépésétől számított 90 napon belül rendelkezésre bocsátja.

(3) Kanada a különleges adatokat csak különleges körülmények között és eseti alapon kezelheti, amennyiben a kezelés nélkülözhetetlen, mivel személyek élete forog veszélyben, vagy súlyos sérülés kockázata áll fenn.

(4) Kanada gondoskodik arról, hogy a különleges adatok kezelése a (3) bekezdésnek megfelelően szigorú eljárási intézkedések mellett történjen, ideértve az alábbiakat:

- a) a különleges adatok kezeléséhez a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság vezetőjének jóváhagyása szükséges;
- b) a különleges adatok kezelését kizárólag különleges és egyedi felhatalmazással rendelkező tisztviselő végzi; valamint
- c) a különleges adatokat az elrejtésük feloldását követően nem dolgozzák fel automatizált rendszerek alkalmazásával.

(5) Kanada a különleges adatokat a beérkezéstől számított legkésőbb 15 napon belül törli, kivéve ha azokat a 16. cikk (5) bekezdése alapján megőrzi.

(6) Amennyiben a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság az Európai Unió valamely tagállamának állampolgárára vonatkozó különleges adatokat a (3), (4) és (5) bekezdés szerint kezeli, Kanada biztosítja, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság a kezelés tényéről a lehető legrövidebb időn belül értesíti az adott tagállam hatóságait. Kanada ezt az értesítést a közte és az adott tagállam között létrejött, bűnüldözéssel vagy információmegosztással kapcsolatos megállapodásoknak és részletes szabályoknak megfelelően bocsátja ki.

9. cikkAdatbiztonság és az adatok sértetlensége

(1) Kanada szabályozási, eljárási és technikai intézkedéseket hajt végre annak érdekében, hogy megvédje a PNR-adatokat a véletlen, jogellenes vagy jogosulatlan hozzáférés, kezelés vagy megsemmisítés veszélyétől.

(2) Kanada gondoskodik továbbá a megfelelőségértékelésről, és biztosítja az adatok védelmét, biztonságát, titkosságát és sértetlenségét. Kanada:

- a) a PNR-adatok tekintetében titkosítási, hitelesítési és dokumentációs eljárásokat alkalmaz;
- b) a PNR-adatokhoz való hozzáférést a felhatalmazással rendelkező tisztviselők körére korlátozza;
- c) a PNR-adatokat hozzáférés-ellenőrzéssel ellátott, biztonságos fizikai környezetben tárolja; valamint

d) olyan mechanizmust alakít ki, amely garantálja, hogy a PNR-adatokra vonatkozó lekérdezéseket a 3. cikk rendelkezései alapján végzik.

(3) Amennyiben egy személy PNR-adataihoz felhatalmazás nélkül hozzáférnek vagy azokat közzéteszik, Kanada intézkedik annak érdekében, hogy az adott személyt értesítsék, a kár kockázatát enyhítsék és jogorvoslatra kerüljön sor.

(4) Kanada biztosítja, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság haladéktalanul értesítse az Európai Bizottságot bármely olyan jelentős eseményről, amely a PNR-adatokhoz való véletlen, jogellenes vagy jogosulatlan hozzáféréssel, illetve azok kezelésével vagy megsemmisítésével függ össze.

(5) Kanada biztosítja, hogy hatékony és visszatartó erejű korrekciós intézkedéseket, adott esetben szankciókat alkalmaz az adatbiztonság bármiféle megsértésére, különösen azokra, amelyek az adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítéséhez vagy véletlen elvesztéséhez, megváltoztatásához, jogosulatlan nyilvánosságra hozatalához vagy az azokhoz való jogellenes hozzáféréshez, illetve bármiféle jogellenes módon történő adatkezeléshez vezetnek.

10. cikk Felügyelet

(1) E megállapodás értelmében a PNR-adatok kezelésére vonatkozó adatvédelmi biztosítékok betartására vonatkozóan egy független közigazgatási szerv, illetve egy adminisztratív eszközökkel létrehozott olyan hatóság gyakorol felügyeletet, amely a feladatait részrehajlás nélkül látja el és bizonyítottan függetlenül jár el (a továbbiakban: a felügyeleti hatóság). Kanada biztosítja, hogy az említett felügyeleti hatóság a PNR-adatok gyűjtésére, felhasználására, nyilvánosságra hozatalára, megőrzésére vagy megsemmisítésére vonatkozó szabályok betartásának ellenőrzése tekintetében tényleges hatáskörrel rendelkezik. A felügyeleti hatóság megfelelőségi felülvizsgálatokat és vizsgálatokat folytathat le, illetve a megállapításairól jelentést küldhet és javaslatokat tehet a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóságnak. Kanada biztosítja, hogy a felügyeleti hatóság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az e megállapodással kapcsolatos jogszabálysértések esetén büntetőeljárás vagy fegyelmi eljárás megindítása érdekében eljárjon.

(2) Kanada biztosítja, hogy a felügyeleti hatóság gondoskodik arról, hogy az e megállapodás rendelkezéseinek megszegésével kapcsolatos panaszokat átvegyék, kivizsgálják, megválaszolják, valamint ezekre vonatkozóan megfelelő jogorvoslatot biztosítanak.

11. cikk Átláthatóság

(1) Kanada gondoskodik arról, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság a weboldalán közzétegye az alábbiakat:

- a) PNR-adatok gyűjtését engedélyező jogszabályok felsorolása;
- b) a PNR-adatok gyűjtésének indoka;
- c) a PNR-adatok védelmének módja;
- d) a PNR-adatok nyilvánosságra hozatalának módja és mértéke;
- e) a hozzáférésre, helyesbítésre, megjegyzéstételre és jogorvoslatra vonatkozó információk; valamint
- f) a kapcsolatfelvételhez szükséges adatok.

(2) A felek az átláthatóság növelése érdekében, lehetőség szerint a foglalás időpontjában együttműködnek az érdekeltekkel, úgymint a légiközlekedési szektorral, a következőkről tájékoztatva az utasokat:

- a) a PNR-adatok gyűjtésének okai;
- b) a PNR-adatok felhasználása;
- c) a PNR-adatokhoz való hozzáférés kérésére vonatkozó eljárás; valamint
- d) a PNR-adatok helyesbítésének kérésére vonatkozó eljárás.

12. cikk Az egyének hozzáférési joga

- (1) Kanada biztosítja, hogy bármely személy hozzáférhet saját PNR-adataihoz.
- (2) Kanada gondoskodik arról, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság észszerű időn belül:
 - a) másolatot biztosít az adott személy PNR-adatairól, amennyiben az adott személy a PNR-adatait írásban kéri;
 - b) bármilyen kérelemre írásban válaszol;
 - c) hozzáférést biztosít az adott személy számára a rögzített információkhoz, és az adott személy kérésére igazolja, hogy az adott személy PNR-adatait nyilvánosságra hozták;
 - d) megállapítja azokat a jogi vagy ténybeli okokat, amelyek miatt az adott személy PNR-adataihoz való hozzáférést megtagadják;
 - e) értesíti az adott személyt, amennyiben a PNR-adatok nem léteznek;
 - f) értesíti az adott személyt arról, hogy panaszt tehet, és tájékoztatja a panasztételi eljárásról.
- (3) Kanada – az érintett személy jogos érdekeinek figyelembevételével – az információk bármilyen nyilvánosságra hozatalát észszerű jogszabályi előírások és korlátozások alá vonhatja, ideértve a bűncselekmények megelőzése, felderítése, kivizsgálása vagy büntetőeljárás alá vonása, valamint a közbiztonság vagy a nemzetbiztonság védelme érdekében szükséges korlátozásokat.

13. cikk Az egyének helyesbítési és megjegyzéstételre vonatkozó joga

- (1) Kanada biztosítja, hogy bármely személy kérheti a PNR-adatai helyesbítését.
- (2) Kanada gondoskodik arról, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság minden írásbeli helyesbítési kérelemmel foglalkozik és észszerű időn belül:
 - a) helyesbíti a PNR-adatokat és értesíti az adott személyt arról, hogy a helyesbítés megtörtént; vagy
 - b) megtagadja a helyesbítést vagy annak egy részét és:
 - i. a PNR-adatok mellé megjegyzést fűz, amely feltünteti a kért és megtagadott helyesbítést;
 - ii. értesíti az adott személyt arról, hogy:
 - i. a helyesbítésre vonatkozó kérelmet elutasították és közli az elutasítás jogi vagy ténybeli okait;
 - ii. az i. albekezdésben említett megjegyzést csatolták a PNR-adatokhoz; valamint
 - c) értesíti az adott személyt arról, hogy panaszt tehet, és tájékoztatja a panasztételi eljárásról.

14. cikk Közigazgatási és bírósági jogorvoslat

(1) Kanada biztosítja, hogy az egyének által a PNR-adataikhoz való hozzáférésre, azok helyesbítésére, illetve az azokhoz fűzendő megjegyzésre vonatkozó kérelmeikkel kapcsolatban benyújtott panaszukat egy független közigazgatási szerv, illetve egy adminisztratív eszközökkel létrehozott olyan hatóság, amely a feladatait részrehajlás nélkül látja el és bizonyítottan függetlenül jár el, átvegye, kivizsgálja és megválaszolja. Kanada biztosítja, hogy az érintett hatóság értesíti a panaszost arról, hogy a (2) bekezdésben említett bírósági jogorvoslatot milyen módon kérheti.

(2) Kanada biztosítja, hogy bármely olyan egyén, aki úgy véli, hogy a PNR-adataival kapcsolatos bármely határozat vagy intézkedés sérti a jogait, a kanadai jogszabályokkal összhangban bírósági felülvizsgálat útján hatékony bírósági jogorvoslathoz, illetve egyéb olyan jogorvoslathoz folyamodhat, amelynek révén kártérítésben részesülhet.

15. cikk A PNR-adatok automatizált kezelésén alapuló döntések

Kanada kizárólag a PNR-adatok automatikus kezelése alapján nem hoz olyan döntéseket, amelyek az egyénekre nézve jelentős mértékű hátrányos következménnyel járnak.

16. cikk A PNR-adatok megőrzése

(1) Kanada a PNR-adatokat azok beérkezésétől számított öt éven túl nem őrzi meg.

2. Kanada a PNR-adatokhoz való hozzáférést az általa külön felhatalmazással ellátott tisztviselők szűk körére korlátozza.

(3) Kanada az utasok nevének elrejtésével személyteleníti a PNR-adatokat az azok beérkezésétől számított 30 nap elteltével. Kanada a PNR-adatok beérkezésétől számított két év elteltével tovább személyteleníti azokat az alábbi adatok elrejtésével:

- a) a PNR-ben szereplő egyéb nevek, ideértve az utazók számát;
- b) valamennyi rendelkezésre álló elérhetőségi információ (ideértve a kibocsátóra vonatkozó információt is);
- c) általános megjegyzések, ideértve az egyéb kiegészítő információkat (OSI), a különleges szolgáltatásra vonatkozó információkat (SSI) és a különleges szolgáltatásra vonatkozó kérelmeket (SSR), amennyiben ezek természetes személy azonosítását lehetővé tevő bármiféle információt tartalmaznak; valamint
- d) foglalási célból begyűjtött bármely előzetes utasinformációs (API) adat, amennyiben az természetes személy azonosítását lehetővé tevő bármiféle információt tartalmaz.

(4) Kanada kizárólag abban az esetben oldhatja fel a PNR-adatok elrejtését, ha az a rendelkezésre álló információk alapján a 3. cikkben említett vizsgálatok lefolytatásához szükséges. Az adatelrejtés feloldására az alábbiak szerint kerülhet sor:

- a) a feloldásra a PNR-adatok beérkezését követő 30 naptól a beérkezéstől számított két évig külön felhatalmazással rendelkező, korlátozott számú tisztviselő jogosult; valamint
- b) a feloldás a PNR-adatok beérkezését követő két évtől a beérkezéstől számított öt évig kizárólag a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság vezetőjének, illetve a vezető külön felhatalmazásával rendelkező magas rangú tisztviselőjének előzetes engedélyével történhet.

(5) Az (1) bekezdés sérelme nélkül:

- a) Kanada a konkrét intézkedésekhez, felülvizsgálatokhoz, vizsgálatokhoz, végrehajtási intézkedésekhez, bírósági eljáráshoz, büntetőeljáráshoz vagy a bírságok behajtásához szükséges PNR-adatokat az eljárás lezárultáig megőrizheti;
- b) Kanada az a) pontban említett PNR-adatokat további két évig megőrizheti kizárólag annak érdekében, hogy biztosítsa a közigazgatás elszámoltathatóságát, illetve felügyeletét, és az adatokat az utas kérésére rendelkezésre bocsáthassa.

(6) Kanada a PNR-adatokat a megőrzési idő végén megsemmisíti.

17. cikk A PNR-adatok kezelésére vonatkozó adatnaplózás és dokumentáció

Kanada a PNR-adatok valamennyi kezelését adatnaplóban rögzíti és dokumentálja. Kanada az ilyen adatnaplókat és dokumentációt kizárólag a következő célokra használja fel:

- a) önellenőrzés és az adatkezelés jogszerűségének ellenőrzése;
- b) az adatok sértetlenségének biztosítása;
- c) az adatkezelés biztonságának biztosítása; valamint
- d) a közigazgatás felügyeletének és elszámoltathatóságának biztosítása.

18. cikk Kanadán belüli adatmegosztás

(1) Kanada biztosítja, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság egyéb kanadai kormányzati szervnek csak a következő feltételek teljesülése esetén továbbítja a PNR-adatokat:

- a) a PNR-adatokat olyan kormányzati szervnek továbbítja, amely a 3. cikk hatályával közvetlenül összefüggő feladatokat lát el;
- b) az adattovábbításra csak eseti alapon kerül sor;
- c) az adatok továbbítása az adott körülmények között a 3. cikkben megállapított célból szükséges;
- d) kizárólag a feltétlenül szükséges PNR-adatokat továbbítják;
- e) a címzett kormányzati szerv az e megállapodásban meghatározott biztosítékokkal egyenértékű biztosítékokat alkalmaz; valamint
- f) a címzett kormányzati szerv a PNR-adatokat kizárólag akkor továbbítja más jogalany részére, ha az adatközlést a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság az e bekezdésben rögzített feltételek tiszteletben tartásával engedélyezi.

(2) Az ezen megállapodás alapján kapott PNR-adatokat tartalmazó analitikus információk továbbítása során tiszteletben tartják az e cikkben a PNR-adatokra vonatkozóan meghatározott biztosítékokat.

19. cikk Kanadán kívüli adatmegosztás

(1) Kanada biztosítja, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság csak a következő feltételek teljesülése esetén továbbítja a PNR-adatokat az Európai Unió tagállamain kívüli országok kormányzati szerveinek:

- a) a PNR-adatokat olyan kormányzati szervnek továbbítja, amely a 3. cikk hatályával közvetlenül összefüggő feladatokat lát el;
- b) az adattovábbításra csak eseti alapon kerül sor;
- c) a PNR-adatok továbbítására kizárólag abban az esetben kerül sor, ha az a 3. cikkben megállapított célból szükséges;
- d) kizárólag a feltétlenül szükséges PNR-adatokat továbbítják;
- e) a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság meggyőződött arról, hogy:
 - i. a PNR-adatokat fogadó külföldi hatóság a PNR-adatok védelme érdekében a megkötött megállapodásokkal, illetve az említett normákat tartalmazó részletes szabályokkal összhangban az e megállapodásban foglalt normákkal egyenértékű normákat alkalmaz; vagy
 - ii. a külföldi hatóság a PNR-adatok védelme érdekében olyan normákat alkalmaz, amelyekben az Európai Unióval megállapodott.

(2) Amennyiben a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság valamely európai uniós tagállam állampolgárának különleges adatait az (1) bekezdéssel összhangban továbbítja, Kanada biztosítja, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság az adatmegosztás tényéről a lehető legrövidebb időn belül értesíti az adott tagállam hatóságait. Kanada a hatóságokat a közte és az adott tagállam között létrejött, a bűnüldözéssel vagy információmegosztással kapcsolatos megállapodásoknak és részletes szabályoknak megfelelően értesíti.

(3) Az ezen megállapodás alapján kapott PNR-adatokat tartalmazó analitikus információk továbbítása során tiszteletben tartják az e cikkben a PNR-adatokra vonatkozóan meghatározott biztosítékokat.

20. cikk Az adattovábbítás módja

A felek biztosítják, hogy a légi fuvarozók a PNR-adatokat a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság részére kizárólag az elküldésen alapuló módszer („push” módszer) alkalmazásával és az alábbi eljárásokat követve továbbítják:

- a) a PNR-adatokat a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság műszaki követelményeinek megfelelően elektronikus úton, illetve technikai hiba esetén más megfelelő, az adatbiztonság megfelelő szintjét biztosító módszer alkalmazásával továbbítják;
- b) a PNR-adatokat egy kölcsönös megegyezésen alapuló üzenetformátum alkalmazásával továbbítják;
- c) a PNR-adatokat biztonságos módon, a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság által megkövetelt közös protokollok követése mellett továbbítják.

21. cikk Az adattovábbítás gyakorisága

(1) Kanada biztosítja, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság a PNR-adatok továbbítását a légi fuvarozótól:

- a) előre meghatározott ütemezés szerint, a tervezett indulás előtt leghamarabb 72 órával; valamint

b) egy adott járatra vonatkozóan legfeljebb öt alkalommal kéri.

(2) Kanada biztosítja, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság az adattovábbításra előírt időpontokról értesíti a légi fuvarozókat.

(3) Egyedi esetekben, amikor arra utaló jel van, hogy a 3. cikkben foglaltakkal kapcsolatos konkrét fenyegetésre adandó válasz érdekében szükséges az adatokhoz való további hozzáférés, a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság a PNR-adatok szolgáltatását a légi fuvarozótól kérheti az ütemterv szerinti adattovábbítást megelőzően, a tervezett időpontok között, illetve azok után is. Kanada az említett jogköre gyakorlása során az észszerűség és az arányosság jegyében jár el, és kizárólag a 20. cikkben foglalt adattovábbítási módot alkalmazza.

Végrehajtási és záró rendelkezések

22. cikk Az e megállapodás hatálybalépését megelőzően kapott PNR-adatok

Kanada az e megállapodásban foglaltakat alkalmazza minden olyan PNR-adatra, amellyel a megállapodás hatálybalépésekor rendelkezik.

23. cikk A viszonyosság elve

(1) Amennyiben az Európai Unió PNR-adatkezelési rendszert fogad el az Európai Unió vonatkozásában, akkor a felek egyeztetnek arról, hogy a teljes viszonyosság biztosítása érdekében szükséges-e ezen megállapodás módosítása.

(2) Kanada és az Európai Unió megfelelő hatóságai együttműködnek annak érdekében, hogy a PNR-adatkezelési rendszereiket oly módon hangolják össze, hogy az tovább fokozza Kanada, az Európai Unió és más országok állampolgárainak biztonságát.

24. cikk Az eltérés kizárása

E megállapodás semmiben sem csorbítja Kanada, valamint az Európai Unió tagállamai, illetve harmadik országok fennálló kötelezettségeit arra vonatkozóan, hogy a kölcsönös jogsegélynyújtási eszközök alapján egy jogsegély iránti kérelmet benyújtsanak, vagy arra válaszoljanak.

[...]

26. cikk Konzultáció, felülvizsgálat és módosítások

[...]

(2) A felek a megállapodás végrehajtására vonatkozóan a megállapodás hatálybalépésétől számított egy év elteltével közös felülvizsgálatot végeznek, melyre ezt követően rendszeres időközönként, illetve bármelyik fél kérésére és közös megegyezés szerint kerül sor.

[...]

28. cikk Időtartam

(1) A (2) bekezdésre is figyelemmel, ez a megállapodás a hatálybalépés időpontjától számított hét évig marad hatályban.

(2) Ez a megállapodás minden hétéves időszak végén további hét évvel automatikusan meghosszabbodik, kivéve ha valamelyik fél a másikat értesíti arról, hogy e megállapodást nem kívánja megújítani. Ez a fél a másik felet köteles legalább hat hónappal a hétéves időszak lejárta előtt diplomáciai úton írásban értesíteni.

(3) Kanada továbbra is az e megállapodásban foglaltakat alkalmazza minden olyan PNR-adatra, amelyet a megállapodás felmondása előtt kapott.

[...]

Melléklet

[A] [...] 2. cikk b) pontjában említett [PNR-]adatelem[ek]

1. PNR-helymeghatározó kód
2. A foglalás/jegykiállítás időpontja
3. Az utazás tervezett időpontja(i)
4. Név (nevek)
5. Törzsutas státuszra és kedvezményekre vonatkozóan rendelkezésre álló információk (szabadjegyek, upgrade, azaz a kiszolgálási osztály szintjének emelése stb.)
6. A PNR-ben szereplő egyéb nevek, ideértve az utazók számát
7. Valamennyi rendelkezésre álló elérhetőségi információ (ideértve a kibocsátóra vonatkozó információt is)
8. Valamennyi rendelkezésre álló fizetési/számlázási információ (kivéve a hitelkártyával vagy bankszámlával kapcsolatos, az utazási tranzakcióhoz nem kötődő tranzakciós adatokat)
9. Az utazás útvonalával kapcsolatos információk meghatározott PNR esetében
10. Utazási iroda / utazásközvetítő
11. Megosztott járáttal (code share) kapcsolatos információ
12. Megosztott/kettős információ
13. Az utas utazási státusza (ideértve a visszaigazolásokat és az utasfelvételi státuszt)
14. A jegy kiállításával kapcsolatos információk, ideértve a repülőjegy számát, a csak odaútra szóló jegyeket és az automatikus árlekérdezést (ATFQ)
15. Valamennyi poggyászat
16. Az ülésre vonatkozó adatok, ideértve az ülésszámot
17. Általános megjegyzések, ideértve az egyéb kiegészítő információkat (OSI), a különleges szolgáltatásra vonatkozó információkat (SSI) és a különleges szolgáltatásra vonatkozó kérelmeket (SSR)

18. Bármely előzetes utasinformáció (API), melyet foglalási célból gyűjtöttek
19. Az 1–18. pontban felsorolt PNR-adatok módosításai”.

[nem hivatalos fordítás]

VI. A Parlament által a vélemény iránti kérelmében megfogalmazott értékelések

A. A tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat megfelelő jogalapjáról

- 31 A Parlament szerint, jöllehet a tervezett megállapodás az 1. cikke értelmében két célt követ, vagyis egyrészt biztosítani kívánja a köz védelmét és biztonságát, másrészt pedig meghatározza a PNR-adatok védelmének eszközeit, e megállapodás elsődleges célja a személyes adatok védelme. Az ilyen jellegű adatok védelmével kapcsolatos uniós jogszabályokkal ellentétes lenne ugyanis a PNR-adatok olyan harmadik országok részére történő továbbítása, amelyek nem biztosítják a személyes adatok megfelelő szintű védelmét. Így a tervezett megállapodás arra irányul, hogy a 95/46 irányelv 25. cikkének (6) bekezdése értelmében vett egyfajta „megfelelőségi határozatot” alakítson ki annak érdekében, hogy jogalapot biztosítson a PNR-adatoknak az Unióból Kanada részére történő jogszerű továbbításához. E megközelítés megegyezik a 2006. évi megállapodás és a 2006/253 határozat kapcsán korábban alkalmazott megközelítéssel, amennyiben ez utóbbi határozatot a 95/46 irányelv 25. cikkének (6) bekezdése alapján hozták meg.
- 32 Így a Parlament szerint téves az EUMSZ 82. cikk (1) bekezdése második albekezdése d) pontjának és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdése a) pontjának a tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat jogalapjaiként történő megválasztása. E határozatot inkább az EUMSZ 16. cikke kellett volna alapítani, amennyiben e cikk az uniós jog valamennyi területére alkalmazandó, ideértve az EUM-Szerződés harmadik részének a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó V. címe alá tartozó területeket is, amit megerősít a büntetőügyekben folytatott igazságügyi, valamint a rendőrségi együttműködés területén a személyes adatok védelméről szóló, a Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia zárónyilatkozatához csatolt nyilatkozat (HL 2010. C 83., 345. o.) is.
- 33 A Parlament szerint a tervezett megállapodás tartalma megerősíti azon értékelését, amely szerint e megállapodás legfontosabb alkotóeleme a személyes adatok védelmére irányul. Ugyanis a tervezett megállapodás rendelkezéseinek többsége, így különösen az olyan kulcsfontosságú cikkei, mint a 4. cikk (1) bekezdése és az 5. cikk, amelyek jogalapot biztosítanak a PNR-adatoknak az Unióból Kanada részére történő jogszerű továbbítására, a személyes adatok védelmére vonatkoznak. Ezenkívül e megállapodás nem azt írja elő, hogy a PNR-adatokat az európai hatóságoknak kellene továbbítaniuk a kanadai hatóságok részére, hanem azt, hogy ezeket az adatokat magánjogi jogalanyok, vagyis a légitársaságok továbbítsák e hatóságoknak. Így nehezen lehetne arra következtetni, hogy e rendelkezések a tulajdonképpeni értelemben vett igazságügyi és rendőrségi együttműködés területére tartoznának. Másfelől a tervezett megállapodás „Rendőrségi és igazságügyi együttműködés” című 6. cikke csupán járulékos jellegű annak 4. és 5. cikkéhez képest, mivel azt nem lehet úgy alkalmazni, hogy magukat ez utóbbi cikkeket előtte ne alkalmazták volna. Kanada ugyanis a szóban forgó információkat nem közölheti úgy, hogy előtte ne kapta volna meg a PNR-adatokat a légi fuvarozóktól, ez utóbbiak pedig a PNR-adatokat csak „megfelelőségi határozat” alapján továbbíthatják Kanada részére. Ezenkívül ugyanezen 6. cikk nem szabályozza az érintett hatóságok közötti információmegosztást, és csupán utal a kérdéssel kapcsolatos egyéb nemzetközi megállapodásokra.
- 34 Ha a Bíróság mégis úgy ítélné meg, hogy a tervezett megállapodás egymástól elválaszthatatlan célokat követ, az e megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatot ez esetben egyszerre kellene alapítani az EUMSZ 16. cikke, az EUMSZ 82. cikk (1) bekezdése második albekezdésének d) pontjára, valamint

az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontjára. A (21.) és a (22.) jegyzőkönyv esetleges alkalmazhatóságát illetően a Parlament emlékeztet a Bíróságnak a 2014. február 27-i Egyesült Királyság kontra Tanács ítéletből (C-656/11, EU:C:2014:97, 49. pont) eredő ítélkezési gyakorlatára, amely szerint nincs hatással valamely uniós aktus jogalapja megválasztásának jogszerűségére az a következmény, amellyel az említett aktus a Szerződésekhez csatolt jegyzőkönyvek alkalmazása tekintetében járhat.

B. A tervezett megállapodásnak az EUM-Szerződésben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségéről

- 35 A Parlament az adatvédelmi biztos által többek között a 2013. szeptember 30-i véleményében kifejtett komoly kétségekre és a 2014. április 8-i Digital Rights Ireland és társai ítéletből (C-293/12 és C-594/12, EU:C:2014:238) eredő ítélkezési gyakorlatra tekintettel úgy véli, hogy jogbizonytalanság áll fenn abban a kérdésben, hogy a tervezett megállapodás összeegyeztethető-e az EUMSZ 16. cikkel, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 7. cikkével, 8. cikkével és 52. cikkének (1) bekezdésével.
- 36 A Parlament szerint a Charta 7. és 8. cikkének hatálya alá tartozik a PNR-adatoknak a tervezett megállapodásban előírt, az Unióból Kanada részére abból a célból történő továbbítása, hogy a kanadai hatóságok adott esetben hozzáférjenek ezekhez az adatokhoz. Ezek az adatok ugyanis összességükben véve lehetővé teszik, hogy nagyon pontos következtetéseket vonjanak le azon személyek magánéletét illetően, akiknek a PNR-adatait kezelik, így például az állandó vagy ideiglenes tartózkodási helyükkel, a mozgásaikkal vagy a tevékenységeikkel kapcsolatban. E megállapodás tehát a Charta 7. és 8. cikkében biztosított alapvető jogokba történő jelentős terjedelmű és különösen súlyos beavatkozásokkal jár.
- 37 Felidézve az egyrészt a Charta 52. cikkének (1) bekezdésében, másrészt pedig a 8. cikkének (2) bekezdésében megfogalmazott követelményeket, a Parlament úgy véli, hogy azt kell tehát megvizsgálni, hogy a tervezett megállapodás az e rendelkezések értelmében vett „törvénynek” minősül-e, és alapját képezheti-e a Charta 7. és 8. cikkében biztosított jogok gyakorlásával kapcsolatos korlátozásoknak. Márpedig, míg a „törvény” kifejezés egybeesik az EUM-Szerződésben foglalt „jogalkotási aktus” fogalommal, egy nemzetközi megállapodás nem minősül ilyen jogalkotási aktusnak, vagyis felmerül a kérdés, hogy nem lenne-e megfelelőbb az EUMSZ 16. cikkben alapuló belső jogi aktust elfogadni, ahelyett hogy az EUMSZ 218. cikk alapján a tervezett megállapodáshoz hasonló nemzetközi megállapodást kössenek.
- 38 Az arányosság elvét illetően a Parlament utal a Bíróságnak a 2014. április 8-i Digital Rights Ireland és társai ítéletből (C-293/12 és C-594/12, EU:C:2014:238, 47. és 48. pont) eredő ítélkezési gyakorlatára, és úgy ítéli meg, hogy a jelen esetben korlátozotttnak bizonyul az uniós jogalkotót megillető mérlegelési jogkör, az ezen elvből eredő feltételek tiszteletben tartására vonatkozó bírósági felülvizsgálatnak pedig szigorúnak kell lennie, különösen azért, mert az alapvető jogokba történő beavatkozásokról van szó.
- 39 Ezenkívül, mint az következik az Emberi Jogok Európai Bíróságának az EJEB 2008. július 1-jei Liberty és társai kontra Egyesült Királyság ítéletből (CE:ECHR:2008:0701JUD005824300, 62. és 63. §) eredő ítélkezési gyakorlatából, továbbá a Bíróságnak a 2014. április 8-i Digital Rights Ireland és társai ítéletből (C-293/12 és C-594/12, EU:C:2014:238, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat) eredő ítélkezési gyakorlatából, a tervezett megállapodásnak egyértelmű és pontos szabályokat kell tartalmaznia a szóban forgó intézkedések hatálya és alkalmazása vonatkozásában, és minimális követelményeket kell előírnia annak érdekében, hogy azon személyek, akiknek a személyes adatait kezelték, elegendő olyan biztosítékkal rendelkezzenek, amely lehetővé teszi ezen adatoknak a visszaélések veszélyeivel, valamint minden jogellenes hozzáféréssel és felhasználással szembeni hatékony védelmét.

- 40 A Parlament először is általános jelleggel azt a kérdést veti fel, hogy a Charta 52. cikke (1) bekezdésének második mondata értelmében elengedhetetlen-e a „PNR-rendszer” kialakítása. A Tanács és a Bizottság ugyanis mostanáig nem bizonyította objektív körülmények alapján, hogy a tervezett megállapodás megkötése ténylegesen elengedhetetlen lenne.
- 41 Másodszor, a Parlament előadja, hogy a tervezett megállapodás átfogó jelleggel vonatkozik az összes légi utasra, anélkül hogy azok olyan helyzetben lennének, amelynek alapján büntetőeljárásnak lehetne helye, továbbá anélkül, hogy megkövetelnék a közbiztonság fenyegetettsége és a PNR-adatok közötti összefüggést. A korlátok ezen általános hiányához hozzáadódik, hogy az e megállapodásban megfogalmazott szempontok és feltételek homályosak, és nem teszik lehetővé, hogy a PNR-adatoknak a kanadai hatóságok általi kezelése a szigorúan szükséges mértékre korlátozódjék. A Parlament szerint meg kell állapítani azt is, hogy az említett megállapodás a kanadai hatóságok ezen adatokhoz való hozzáférését nem rendeli alá valamely bíróság vagy független közigazgatási szerv által végzett olyan előzetes felülvizsgálatnak, amely arra irányul, hogy e hozzáférés, valamint az említett adatok felhasználása az elérni kívánt cél megvalósításához szigorúan szükséges mértékre korlátozódjék, és amelyre az e bírósághoz vagy szervhez benyújtott olyan indokolt kérelem alapján kerül sor, amelyet megelőzésre vagy felderítésre irányuló eljárások, illetve büntetőeljárások keretében terjesztettek elő.
- 42 Harmadszor, ami a PNR-adatok megőrzési idejét illeti, amelyet a tervezett megállapodás 16. cikke öt évben állapít meg, ez az időtartam bármilyen megkülönböztetés nélkül alkalmazandó az összes légi utasra. Ezenkívül a Tanács az említett időtartam megválasztását illetően nem szolgáltat semmilyen, objektív szempontokon alapuló indokolással. Még ha feltételezzük is, hogy a 2006. évi megállapodásban előírt három és fél év megengedhető volt, felmerül a kérdés, hogy ezt az időtartamot milyen okból kellett öt évre növelni.
- 43 Végül negyedszer, a Parlament azt állítja, hogy a tervezett megállapodás nem biztosítja, hogy a kanadai hatóságok által megteendő intézkedések megfelelőek lesznek, és elegendő tesznek majd a Charta 8. cikkéből és az EUMSZ 16. cikkéből eredő alapvető követelményeknek.

VII. A Bíróság elé terjesztett észrevételek összefoglalása

- 44 A jelen vélemény iránti kérelemmel kapcsolatban írásbeli észrevételeket nyújtott be a Bírósághoz a bolgár és az észt kormány, Írország, a spanyol és a francia kormány, az Egyesült Királyság kormánya, valamint a Tanács és a Bizottság.
- 45 Ezenkívül a Bíróság az eljárási szabályzata 196. cikkének (3) bekezdése alapján írásbeli válaszadás céljából kérdéseket intézett a tagállamokhoz és az intézményekhez, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 24. cikkének második bekezdése alapján pedig az adatvédelmi biztost is felkérte, hogy e kérdésekre válaszoljon. Az adatvédelmi biztos a Bíróság elé terjesztette észrevételeit.

A. A vélemény iránti kérelem elfogadhatóságáról

- 46 A francia kormány és a Tanács megkérdőjelezi a jelen vélemény iránti kérelem második kérdésének elfogadhatóságát. Egyrészt ugyanis ez utóbbi kérdés feltételével a Parlament nem vonja kétségbe sem az Uniónak a tervezett megállapodás megkötésével kapcsolatos hatáskörét, sem pedig e tekintetben az Unió és a tagállamok közötti hatáskör-megosztást. Másrészt az EUMSZ 82. és EUMSZ 87. cikke történő, akár téves hivatkozásnak nincs semmilyen hatása a tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat elfogadása érdekében lefolytatandó eljárásra, mivel mind az EUMSZ 16. Cikk, mind pedig az EUMSZ 82. és EUMSZ 87. cikk alkalmazása a rendes jogalkotási eljárás lefolytatását követeli meg. Így az egyik és a másik esetben is alkalmazni kellene az EUMSZ 218. cikk (6) bekezdésének a) és v) pontját, vagyis szükség lenne a Parlament jóváhagyására.

B. A tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat megfelelő jogalapjáról

- 47 A bolgár és az észt kormány, Írország, a francia kormány és az Egyesült Királyság kormánya, valamint a Tanács és a Bizottság úgy véli, hogy a tervezett megállapodás elsődleges célja a köz védelmének és biztonságának biztosítása, mint ez kitűnik többek között az első, második, harmadik és ötödik preambulumbekkezdéséből, hasonlóképp pedig az 1. és 3. cikkéből. Ha a személyes adatok védelmét is e megállapodás céljának kellene tekinteni, ez az elsődleges célhoz képest járulékos lenne.
- 48 A Tanács és a Bizottság hozzáteszi, hogy jóllehet igaz, hogy a PNR-adatok harmadik országok részére történő továbbításának tiszteletben kell tartania a Chartát, a tervezett megállapodás ezen adatok védelmével kapcsolatos kikötései csak azt az eszközt képezik, amelynek révén e megállapodás a terrorizmus és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelem célját követi. Így az, hogy az említett megállapodás jelentős számú kikötés révén meghatározza a PNR-adatok alapvető jogok tiszteletben tartásával történő továbbításának módjait és feltételeit, és egyfajta „megfelelőségi határozatot” hoz létre, nem változtat azon, hogy ugyanezen megállapodás elsődleges célja továbbra is a köz védelme és biztonsága. Az EUMSZ 16. cikk csak akkor képezi valamely jogi aktus megfelelő jogalapját, ha e jogi aktus elsődleges célja a személyes adatok védelme. Ezt megfordítva, a személyes adatok bizonyos kezeléseit megkövetelő ágazati politikák megvalósítására irányuló jogi aktusokat az érintett politikának megfelelő jogalapra kell helyezni, és azoknak egyszerre kell tiszteletben tartaniuk a Charta 8. cikkét és az EUMSZ 16. cikk alapján elfogadott uniós jogi aktusokat.
- 49 Az EUMSZ 16. cikknek, az EUMSZ 82. cikk (1) bekezdése második albekezdése d) pontjának és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdése a) pontjának a tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat anyagi jogi jogalapjaiként történő esetleges együttes hivatkozását illetően a francia kormány másodlagosan azt állítja, hogy az ilyen együttes hivatkozás elképzelhető, mivel e jogalapok egymással összeegyeztethetők, amennyiben azok mindegyike rendes jogalkotási eljárásról rendelkezik. Kétségtelen, hogy főszabály szerint, tekintettel arra, hogy Írország és az Egyesült Királyság, valamint a Dán Királyság a (21.) és a (22.) jegyzőkönyv értelmében nem vesz részt az EUM-Szerződés harmadik részének V. címe alá tartozó jogi aktusok elfogadásában, valamely jogi aktust nem lehet egyszerre az e cím alá tartozó rendelkezésekre és az oda nem tartozó rendelkezésekre alapítani. Ugyanakkor, ha az EUMSZ 16. cikk alapján olyan szabályokat fogadnak el, amelyek a személyes adatoknak a tagállamok által, az EUM-Szerződés harmadik része V. címe 4. vagy 5. fejezetének alkalmazási körébe tartozó tevékenységek gyakorlása során végzett kezelésével kapcsolatosak, akkor Írország és az Egyesült Királyság, valamint a Dán Királyság nem vesz részt e szabályok elfogadásában, mivel az ilyen szabályok a (21.) jegyzőkönyv 6a. cikke és a (22.) jegyzőkönyv 2a. cikke értelmében nem kötelezőek e tagállamokra.
- 50 Ezzel szemben a Tanács szerint egyrészt az EUMSZ 16. cikk, másrészt pedig az EUMSZ 82. és EUMSZ 87. cikk együttes hivatkozása jogilag nem megengedett, tekintettel a Tanácson belüli szavazás módjairól rendelkező azon különös szabályokra, amelyek Írország és az Egyesült Királyság részvételét illetően a (21.) jegyzőkönyvből, a Dán Királyság részvételét illetően pedig a (22.) jegyzőkönyvből erednek.

C. A tervezett megállapodásnak az EUM-Szerződésben és a Chartában foglalt rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségéről

- 51 A Bíróság elé észrevételeket terjesztő valamennyi tagállam, valamint a Tanács és a Bizottság is lényegében arra következtet, hogy a tervezett megállapodás összeegyeztethető az EUM-Szerződésben és a Chartában foglalt rendelkezésekkel.
- 52 A Charta 7. és 8. cikkében biztosított alapvető jogokba történő beavatkozás fennállását illetően az észt és a francia kormány csatlakozik a Parlament által képviselt azon állásponthoz, amely szerint a tervezett megállapodás ilyen beavatkozással jár, mivel a 4. cikkének (1) bekezdésében arra kötelezi az Uniót,

hogya ne akadályozza a PNR-adatoknak a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság részére történő továbbítását, a 3. cikkében pedig ezen adatoknak az említett hatóság általi kezeléséről rendelkezik. A francia kormány ugyanakkor úgy véli, hogy az ilyen beavatkozást nem kell különösen súlyosnak minősíteni, figyelembe véve, hogy az kevésbé széles körű, mint a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatása keretében előállított vagy feldolgozott [helyesen: kezelt] adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló, 2006. március 15-i 2006/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből (HL 2006. L 105., 54. o.) eredő beavatkozás, amely irányelv a 2014. április 8-i Digital Rights Ireland és társai ítélet (C-293/12 és C-594/12, EU:C:2014:238) alapjául szolgáló ügy tárgya volt. Ezenkívül a PNR-adatok nem teszik lehetővé nagyon pontos következtetések levonását a légi utasok magánéletét illetően.

- 53 Az észrevételeket előterjesztő összes tagállam, valamint a Tanács és a Bizottság úgy véli, hogy a tervezett megállapodás általános érdekű célt követ, vagyis a terrorizmus és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelemre irányul.
- 54 Az arányosság elvéből eredő követelményeket illetően a Tanács és a Bizottság egyetért a Parlamenttel, különösen pedig megjegyzi, hivatkozva a Bíróságnak a 2014. április 8-i Digital Rights Ireland és társai ítéletből (C-293/12 és C-594/12, EU:C:2014:238, 54. pont) eredő ítélkezési gyakorlatára, valamint a 95/46 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének c) pontjára, hogy a tervezett megállapodásnak egyértelmű és pontos szabályokat kell tartalmaznia a szóban forgó beavatkozás terjedelmét és alkalmazását illetően, továbbá elegendő olyan biztosításokról kell rendelkeznie, amelyek lehetővé teszik a személyes adatoknak a visszaélések veszélyeivel, valamint minden jogellenes hozzáféréssel és felhasználással szembeni hatékony védelmét.
- 55 Különösen, a PNR-adatok Kanada részére történő továbbításának elengedhetetlenségét illetően a Tanács által támogatott Bizottság elismeri, hogy nincsenek olyan pontos statisztikák, amelyekből kitűnik, hogy ezen adatok mennyiben járulnak hozzá a bűncselekmények és a terrorizmus megelőzéséhez és felderítéséhez, illetve az ezekkel kapcsolatos nyomozásokhoz és büntetőeljárásokhoz. Ugyanakkor a PNR-adatok felhasználásának nélkülözhetetlenségét megerősítik az ezeket bűnüldözési célra már felhasználó harmadik országokból és tagállamokból származó információk. Különösen, az utas-nyilvántartási adatállománynak a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása érdekében történő felhasználásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó 2011. február 2-i javaslat (COM(2011) 32 végleges) indokolása e tárgyban kifejti, hogy a bizonyos országokban szerzett tapasztalat azt mutatja, hogy a PNR-adatok felhasználása érzékelhetően előmozdította a kábítószer-kereskedelem, az emberkereskedelem és a terrorizmus elleni küzdelmet, továbbá lehetővé teszi a terrorista hálózatok és egyéb bűnelkövetői hálózatok összetételének és működésének jobb megértését.
- 56 Ezenkívül a kanadai hatóságok olyan információkkal szolgáltak, amelyek bizonyítják, hogy a PNR-adatok döntően hozzájárultak a terrorcselekmények vagy a súlyos bűncselekmények potenciális gyanúsítottjainak azonosításához. Így, miközben a 2014. áprilistól 2015. márciusáig terjedő időszakban az Unióból Kanadába közlekedő légi járatokon 28 millió légi utas utazott, ezek az adatok lehetővé tették 178 személy feltartóztatását, továbbá 71 esetben kábítószer, két esetben pedig gyermekpornográfiával kapcsolatos anyagok lefoglalását. Az említett adatok lehetővé tették azt is, hogy a terrorizmussal összefüggésben 169 esetben vizsgálatokat kezdeményezzenek vagy folytassanak. Végül az utas-nyilvántartási adatállomány (PNR) adatainak harmadik országok részére történő továbbításával kapcsolatos általános megközelítésről szóló, 2010. szeptember 21-i bizottsági közleményből (COM(2010) 492 végleges, a továbbiakban: COM(2010) 492 közlemény) kitűnik, hogy az Unió „tartozik önmagának és a harmadik országoknak azzal, hogy együttműködjön a harmadik országokkal [a terrorizmus és más súlyos nemzetközi bűncselekmények veszélyei] elleni küzdelemben”.

- 57 Az észtek kormány, Írország, a spanyol és a francia kormány, az Egyesült Királyság kormánya, valamint a Tanács és a Bizottság lényegében azt az álláspontot képviseli, hogy a tervezett megállapodás tiszteletben tartja az arányosság elvéből eredő követelményeket, továbbá hogy a jelen ügy különbözik a 2014. április 8-i Digital Rights Ireland és társai ítélet (C-293/12 és C-594/12, EU:C:2014:238, 54. pont) tárgyát képező ügytől. Az e megállapodásban előírt mechanizmus jobban hasonlítható a külső határokon végzett rendszeres ellenőrzéshez, valamint a repülőtereken lefolytatott biztonsági ellenőrzésekhez, mint a 2006/24 irányelv szerintihez hasonló adatmegőrzéshez. Ezenkívül az említett megállapodás, amelynek jellege és hatása lényegesen korlátozottabbak ezen irányelv jellegénél és hatásainál, az adatokhoz való hozzáféréssel és ezen adatok felhasználásával kapcsolatos feltételekre és korlátozásokra vonatkozó szigorú szabályokat, valamint az említett adatok biztonságával kapcsolatos szabályokat tartalmaz, eltérően az említett irányelvtől. Végül ugyanezen megállapodás rendelkezik e szabályok tiszteletben tartásának független hatóság általi ellenőrzéséről, az érintett személyeknek az adataik továbbításával és kezelésével kapcsolatos tájékoztatásáról, a hozzáféréshez és helyesbítéshez való jogról, valamint az e személyek jogaira vonatkozó garanciák biztosítása érdekében közigazgatási és bírósági jogorvoslatokról.
- 58 A Parlament azon érvét illetően, amely szerint a tervezett megállapodás a PNR-adatok továbbítását nem teszi függővé a közbiztonságot érintő fenyegetés fennállásától, az észtek és a francia kormány, valamint az Egyesült Királyság kormánya és a Bizottság lényegében előadja, hogy az ilyen adatok felhasználása arra irányul, hogy lehetővé tegye a hatáskörrel rendelkező szolgálatok előtt addig ismeretlen azon személyek azonosítását, akik esetleges veszélyt jelentenek a biztonságra, mivel az e tekintetben már ismert személyek azonosíthatók a légi utasokra vonatkozó előzetes információk adatok alapján. Ha csak az olyan személyeket érintő PNR-adatok továbbítása lenne megengedett, akikkel kapcsolatban már jelezték, hogy veszélyt jelentenek a biztonságra, a megelőzésre irányuló cél nem lenne elérhető.
- 59 A PNR-adatok felhasználásával kapcsolatos korlátozásokat illetően Tanács és a Bizottság azt állítja, hogy a tervezett megállapodás 3. cikkének (3) bekezdésében foglalt, a kanadai jogra vonatkozó utalás alapján nem lehet arra következtetni, hogy e megállapodás túl homályos lenne. Ezen intézmények e tekintetben megjegyzik, hogy nehezen lehet valamely nemzetközi megállapodásba csak olyan fogalmakat illeszteni, amelyeket az uniós jog szabályoz. E megállapodás 3. cikke (5) bekezdésének b) pontját illetően az említett intézmények előadják, hogy e rendelkezés a kanadai alkotmány által az összes kanadai hatósággal szemben előírt azon kötelezettséget tükrözi, hogy tegyenek eleget az igazságügyi hatóságok által kibocsátott és kötelező erejű határozatoknak. Ezenkívül e rendelkezés feltételezi, hogy az igazságügyi hatóság a szükségesség és arányosság szempontjai alapján megvizsgálja a PNR-adatokhoz való hozzáférést, továbbá hogy e hozzáférést az általa hozott határozat megindokolja. Végül a kanadai hatóságok a 2006. évi megállapodás hatálybalépése óta a gyakorlatban soha nem alkalmazták e rendelkezést.
- 60 A PNR-adatokhoz hozzáférő hatóságokra és személyekre vonatkozó korlátozásokat illetően a Tanács és a Bizottság úgy vélik, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság megjelölésének hiánya a tervezett megállapodásban olyan eljárási jellegű kérdés, amely semmilyen módon nem hat ki az arányosság elvének e megállapodás általi tiszteletben tartására. Mindazonáltal 2014. júniusában Kanada tájékoztatta az Uniót, hogy az említett megállapodás 2. cikkének d) pontja szerinti hatóság hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság a CBSA. Mivel a tervezett megállapodás 16. cikkének (2) bekezdése értelmében Kanadának a PNR-adatokhoz való hozzáférést a „külön felhatalmazással ellátott tisztviselők szűk körére” kell korlátoznia, csak a CBSA alkalmazottai jogosultak ezen adatok átvételére és kezelésére. Végül további garanciák szerepelnek e megállapodás 9. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában, valamint 9. cikkének (4) és (5) bekezdésében.
- 61 Azzal kapcsolatban, hogy a tervezett megállapodás a PNR-adatokhoz való hozzáférést nem rendeli alá független igazságügyi vagy közigazgatási hatóság által gyakorolt előzetes felülvizsgálatnak, Írország úgy véli, hogy az ilyen felülvizsgálat nem elengedhetetlen, figyelembe véve azokat a garanciákat, amelyek e megállapodás 11–14., 16., 18. és 20. cikkében már szerepelnek. Az észtek kormány és az Egyesült Királyság kormánya úgy véli, hogy a kezelendő PNR-adatoknak megfelelő kritériumokat nem

lehetséges előre meghatározni, vagyis nem lehet rendszeresen megkövetelni előzetes engedély beszerzését. Az ilyen engedély tehát csak általános lehetne, következésképpen pedig nem képviselne semmilyen hozzáadott értéket.

- 62 A PNR-adatok más hatóságokkal való közlésének kérdését illetően a Bizottság megjegyzi, hogy a tervezett megállapodás 1., 3., 18. és 19. cikke szigorúan meghatározza azokat a célokat, amelyek érdekében ezek az adatok kezelhetők, valamint a nyilvánosságra hozataluk feltételeit. Mindazonáltal, mint azt ez az intézmény hangsúlyozza, az említett megállapodás 17. cikke értelmében a PNR-adatok minden közlését rögzíteni és dokumentálni kell, és azt a független hatóságnak utólag felül kell vizsgálnia.
- 63 A PNR-adatok megőrzésének időtartamát illetően az észt és a francia kormány, Írország, valamint az Egyesült Királyság kormánya azt állítja, hogy ez az időtartam nem terjed túl azon, ami a tervezett megállapodás átfogó összefüggéseiben szigorúan szükséges. Mivel a terrorista bűncselekményekre és a súlyos nemzetközi bűncselekményekre vonatkozó vizsgálatok összetettek és nehezek, előfordulhat, hogy bizonyos idő telik el az ilyen cselekményekkel érintett utasok által lebonyolított utazás, és azon időpont között, amikor a bűnüldöző hatóságoknak szükségük van a PNR-adatokhoz való hozzáférésre az ilyen bűncselekmények észlelése, felkutatása és üldözése érdekében. Adott esetben lehetséges, hogy a büntetőeljárások több mint öt évvel a PNR-adatok továbbítását követően zárulnak le. Ezenkívül figyelembe kell venni az e megállapodás 16. cikkében foglalt azon rendelkezéseket, amelyek a személyes adatok még jobb védelme céljából szigorú szabályokat írnak elő a PNR-adatok elrejtésére és az elrejtésük feloldására vonatkozóan, valamint az említett megállapodás 8. cikkének (5) bekezdésében foglalt azon rendelkezéseket, amelyek a különleges adatok tekintetében külön szabályokat tartalmaznak.
- 64 A Tanács és a Bizottság hozzáteszi, hogy a 95/46 irányelv 6. cikke értelmében a PNR-adatok megőrzésének időtartamát annak alapján kell meghatározni, hogy az ilyen adatok mennyiben szükségesek az összegyűjtésükkel elérni kívánt célok megvalósításához, vagyis adott megőrzési időtartam arányosságát nem lehet elvontan értékelni. Ezek az intézmények hangsúlyozzák, hogy a tervezett megállapodásban előírt ötéves megőrzési időtartamot az e megállapodásban részes felek szigorúan szükségesnek ítélték az e megállapodással elérni kívánt célok megvalósításához. Hozzáteszik, hogy ezzel szemben a 2006. évi megállapodásban előírthoz hasonló három és fél év időtartam Kanada szerint akadályát képezhette volna annak, hogy a PNR-adatokat hatékonyan felhasználják a terrorizmus vagy a szervezett bűnözés fokozott kockázatával járó helyzetek feltárása érdekében, figyelembe véve, hogy a vizsgálatok időigényesek. Ezenkívül a tervezett megállapodás a 16. cikkének (3) bekezdésében előírja a PNR-adatoknak a beérkezésüktől számított 30 nap elteltével történő első személytelenítését, két év elteltével pedig azok további személytelenítését.
- 65 A személyes adatok védelmével kapcsolatos szabályok tiszteletben tartásának független hatóság általi, a Charta 8. cikkének (3) bekezdésében és az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdésében előírt felülvizsgálatát illetően a Tanács és a Bizottság megítélése szerint az, hogy a tervezett megállapodás nem jelöli meg a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóságot, nem kérdőjelezi meg a Kanada által hozandó intézkedések megfelelő jellegét. Ezek az intézmények hozzáteszik, hogy az e megállapodás 10. és 14. cikke szerinti hatáskörrel rendelkező hatóságok megjelölését közölték a Bizottsággal.
- 66 Ami a Bíróságnak többek között a 2010. március 9-i Bizottság kontra Németország ítéletből (C-518/07, EU:C:2010:125, 30. pont) eredő azon ítélkezési gyakorlatának tiszteletben tartását illeti, amely szerint a felügyeleti hatóságnak olyan függetlenséggel kell rendelkeznie, amely lehetővé teszi számára, hogy a feladatait külső befolyás nélkül lássa el, a Bizottság megjegyzi, hogy a magánélet védelmével foglalkozó kanadai biztos mind intézményi szinten, mind pedig funkcionális szinten független hatóság. A Bizottság hozzáteszi: tekintettel arra, hogy a kanadai jogszabályok nem biztosítanak hozzáféréshez való jogot azoknak a külföldieknek, akik nem tartózkodnak Kanadában, a tervezett megállapodás 10. és

14. cikkében rendelkezni kellett egy „adminisztratív eszközökkel létrehozott [...] hatóság” felállításáról annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi potenciálisan érintett személy gyakorolhassa a jogait, ideértve a hozzáféréshez való jogot is.

VIII. A Bíróság álláspontja

- ⁶⁷ Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az Unió által az EUMSZ 217. és EUMSZ 218. cikk alapján megkötött nemzetközi megállapodás rendelkezései e megállapodás hatálybalépésétől kezdve az Unió jogrendszerének szerves részét képezik (lásd ebben az értelemben: 1974. április 30-i Haegeman ítélet, 181/73, EU:C:1974:41, 5. pont; 2015. március 11-i Oberto és O’Leary ítélet, C-464/13 és C-465/13, EU:C:2015:163, 29. pont; 2014. december 18-i 2/13 [Az Uniónak az EJEE-hez történő csatlakozása] vélemény, EU:C:2014:2454, 180. pont). Az ilyen megállapodás rendelkezéseinek tehát a Szerződésekkel, valamint az azokból eredő alkotmányos elvekkel teljes mértékben összeegyeztethetőnek kell lenniük.

A. A vélemény iránti kérelem elfogadhatóságáról

- ⁶⁸ Az EUMSZ 218. cikk (11) bekezdése értelmében valamely tagállam, a Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérheti a Bíróság véleményét valamely megkötni tervezett megállapodásnak a Szerződésekkel való összeegyeztethetőségéről.
- ⁶⁹ A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint e rendelkezés azon bonyodalmak elkerülésére szolgál, amelyek az Unióra nézve kötelező erejű nemzetközi megállapodásoknak a Szerződésekkel való összeegyeztethetőségével kapcsolatos jogvitákból adódnának. A Bíróság olyan határozata ugyanis, amely esetleg utólag, az Unióra nézve kötelező erejű nemzetközi megállapodás megkötését követően azt állapítaná meg, hogy az – akár a tartalma, akár a megkötésére vonatkozó eljárás miatt – összeegyeztethetetlen a Szerződések rendelkezéseivel, mindenképpen – és nem csupán az Unió belső szintjén, de a nemzetközi kapcsolatok szintjén is – komoly nehézségeket teremtene, és veszélyeztetné valamennyi érdekelt felet, köztük a harmadik államokat is (2014. december 18-i 2/13 [Az Uniónak az EJEE-hez történő csatlakozása] vélemény, EU:C:2014:2454, 145. és 146. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- ⁷⁰ Így az EUMSZ 218. cikk (11) bekezdése szerinti eljárás keretében vizsgálhatónak kell lennie minden olyan kérdésnek, amely a Szerződések tekintetével kétségeket vethet fel a megállapodás anyagi jogi vagy alaki érvényességével kapcsolatban. Valamely megállapodás Szerződésekkel való összeegyeztethetőségének megítélése e tekintetben nem csupán azon rendelkezésektől függhet, amelyek az Unió hatáskörét, eljárását vagy intézményi szervezetét érintik, hanem az anyagi jogi rendelkezésektől is (lásd ebben az értelemben, az EK 300. cikk (6) bekezdése kapcsán: 2009. november 30-i 1/08 [Az egyedi kötelezettségvállalások GATS szerinti engedményes listáit módosító megállapodások] vélemény, EU:C:2009:739, 108. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ez vonatkozik valamely nemzetközi megállapodásnak az EUSZ 6. cikk (1) bekezdésének első albekezdésével, következésképpen pedig a Chartában meghatározott biztosítékokkal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kérdésre is, mivel a Charta ugyanolyan jogi kötőerővel rendelkezik, mint a Szerződések.
- ⁷¹ A tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat megfelelő jogalapjával kapcsolatos kérdést illetően emlékeztetni kell arra, hogy a megfelelő jogalap kiválasztásának alkotmányos jellegű jelentősége van, mivel az Uniónak, tekintettel arra, hogy csak átruházott hatáskörökkel rendelkezik, az általa elfogadott aktusokat az EUM-Szerződés azon rendelkezéseire kell kötnie, amely az Uniót ezen aktusok elfogadására ténylegesen felhatalmazza (lásd ebben az értelemben: 2009. október 1-jei Bizottság kontra Tanács ítélet, C-370/07, EU:C:2009:590, 47. pont).

- 72 Valamely hibás jogalap alapulvétele tehát érvénytelenítheti magát a megállapodás megkötéséről szóló aktust, következésképpen pedig érvénytelenné teheti az Unió ahhoz való hozzájárulását, hogy az általa aláírt megállapodás vele szemben kötelező legyen.
- 73 Nem eredményezheti a jelen vélemény iránti kérelemben felvetett második kérdés elfogadhatatlanságát a francia kormány és a Tanács azon érve, amely szerint a jogalap adott esetben téves megválasztása a jelen esetben nincs hatással az Uniónak a tervezett megállapodás megkötésével kapcsolatos hatáskörére, továbbá e tekintetben az Unió és a tagállamok közötti hatáskörmegosztásra, vagy akár az elfogadás érdekében lefolytatandó eljárásra.
- 74 Tekintettel ugyanis az EUMSZ 218. cikk (11) bekezdésében szabályozott eljárásnak a jelen vélemény 69. pontjában felidézett rendeltetésére, amely arra irányul, hogy a Bíróság eljárásának előzetes kezdeményezése révén megelőzze azokat az uniós szintű és nemzetközi szintű bonyodalmakat, amelyek a nemzetközi megállapodás megkötésére irányuló aktus érvénytelenítéséből adódnának, az ilyen érvénytelenítésnek már a kockázata is elegendő ahhoz, hogy kezdeményezni lehessen a Bíróság eljárását. Ezenkívül az a kérdés, hogy a jogalap vagy jogalapok téves megválasztása konkrét esetben milyen tényleges hatásokkal járna a nemzetközi megállapodás megkötéséről szóló aktus, mint például a tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat érvényességére, elválaszthatatlanul kapcsolódik a megfelelő jogalappal kapcsolatos kérdés érdemi vizsgálatához, vagyis azt nem lehet a vélemény iránti kérelem elfogadhatósága keretében értékelni.
- 75 Az eddigiekből következik, hogy a jelen vélemény iránti kérelem teljes egészében elfogadható.

B. A tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat megfelelő jogalapjáról

- 76 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós aktus – ideértve a nemzetközi megállapodás megkötése céljából elfogadott aktust is – jogalapja megválasztásának olyan objektív elemeken kell alapulnia, amelyek alkalmasak arra, hogy bírósági felülvizsgálat tárgyát képezzék; ilyen elemnek számít többek között a jogi aktus célja és tartalma (2014. május 6-i Bizottság kontra Parlament és Tanács ítélet, C-43/12, EU:C:2014:298, 29. pont; 2016. június 14-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-263/14, EU:C:2016:435, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 77 Ha valamely uniós jogi aktus vizsgálatából az derül ki, hogy az kettős cél elérésére irányul, vagy két összetevőt foglal magában, és ezek egyike elsődlegesnek mutatkozik, míg a másik csak járulékos jellegű, az aktust csak egy jogalapra kell alapítani, mégpedig arra, amelyet az elsődleges vagy túlnyomórészt meghatározó cél, illetve összetevő megkövetel. Kivételesen, ha ezzel szemben az állapítható meg, hogy valamely jogi aktus egyidejűleg több cél elérésére irányul, vagy elválaszthatatlan és egymáshoz viszonyítva nem járulékos jellegű több összetevőt foglal magában, és így a Szerződések különböző rendelkezései alkalmazhatók, az ilyen intézkedést kivételesen a különböző, vonatkozó jogalapokra kell alapítani (2016. június 14-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-263/14, EU:C:2016:435, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 78 Ugyanakkor a két jogalap alkalmazása kizárt, amennyiben az azokra külön-külön előírt eljárások egymással összeegyeztethetetlenek (2008. november 6-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-155/07, EU:C:2008:605, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 79 A fenti megfontolások alapján kell meghatározni a tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat megfelelő jogalapját.

1. A tervezett megállapodás céljáról és tartalmáról

- 80 Mint az kitűnik a tervezett megállapodás harmadik preambulumbekkezdéséből, a szerződő felek e megállapodással erősíteni és ösztönözni kívánják az együttműködésüket. Ennek érdekében az említett megállapodáson belül „A megállapodás célja” című 1. cikk kimondja, hogy „[a] felek a köz védelme és biztonsága érdekében e megállapodásban rögzítik [a PNR-adatok] továbbítására és felhasználására vonatkozó feltételeket, és meghatározzák az adatok védelmének eszközeit”.
- 81 A köz védelmére és biztonságára irányuló, a fenti 1. cikkben említett célkitűzést illetően a tervezett megállapodás első preambulumbekkezdése kimondja többek között, hogy a felek fellépnek a terrorizmus, a terrorizmussal összefüggő bűncselekmények és egyéb súlyos nemzetközi bűncselekmények megelőzése, az ellenük folytatott küzdelem, illetve azok visszaszorítása és felszámolása érdekében. E tekintetben a második és a negyedik preambulumbekkezdés kiemeli egyrészt a terrorizmus, a terrorizmussal összefüggő bűncselekmények és egyéb súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelem, másrészt pedig e küzdelem céljából a PNR-adatok felhasználása és az információcsere jelentőségét. E megállapítások alapján az ötödik preambulumbekkezdés kimondja, hogy a közbiztonság védelme érdekében és bűnüldözési célok teljesítése végett meg kell állapítani a PNR-adatok légi fuvarozók által Kanadának történő továbbítására vonatkozó szabályokat. Végül a tizenhatodik preambulumbekkezdés hangsúlyozza a PNR-adatoknak, valamint a Kanada által szerzett, PNR-adatokat tartalmazó, releváns és megfelelő analitikus információknak az Unió tagállamainak hatáskörrel rendelkező rendőrségi és igazságügyi hatóságaival, az Europollal és az Eurojusttal való megosztásának jelentőségét a nemzetközi rendőrségi és igazságügyi együttműködés előmozdításának szolgálatában.
- 82 Így meg kell állapítani, hogy a tervezett megállapodás azt a célt követi, hogy védje a közbiztonságot a PNR-adatok Kanadába történő továbbítása, valamint ezen adatoknak a terrorista bűncselekmények és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelem keretében történő felhasználása révén, ideértve ezen adatoknak az uniós tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival, valamint az Europollal és az Eurojusttal való megosztását is.
- 83 Ami a tervezett megállapodás 1. cikkében megfogalmazott második célt, vagyis azt az előírást illeti, hogy meg kell határozni a PNR-adatok védelmének eszközeit, meg kell állapítani egyrészt, hogy e megállapodás második, hatodik és hetedik preambulumbekkezdése hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az Uniót az EUSZ 6. cikk alapján terhelő kötelezettségekkel összhangban tiszteletben tartsák az alapvető jogokat, különösen a magánélet tiszteletben tartásához való, a Charta 7. cikkében biztosított jogot és a személyes adatok védelméhez való, a Charta 8. cikkében biztosított jogot, ezzel együtt emlékeztetve arra, hogy a szerződő felek az adatvédelem és a magánélet védelme tekintetében közös értékeket vallanak.
- 84 Másrészt, a tervezett megállapodás 5. cikkében foglalt rendelkezésekből következik, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság által a PNR-adatok kezelése során tiszteletben tartandó szabályokat úgy kell tekinteni, hogy azok a személyes adatok védelme tárgyában az uniós jog által megkövetelt megfelelő védelmi szintet biztosítanak, vagyis e megállapodás az említett adatok védelme ilyen szintjének biztosítására irányuló célt is követ.
- 85 A tervezett megállapodás 1. cikkében a fenti megfontolásokra tekintettel szerepel az e megállapodás által követett két cél kifejezett megfogalmazása.
- 86 A tervezett megállapodás tartalmát illetően meg kell állapítani, hogy e megállapodás „Általános rendelkezések” című első része (1–6. cikk) tartalmazza annak 5. cikkét, amely akként rendelkezik, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóságot az említett megállapodásban foglaltak betartása esetén úgy kell tekinteni, hogy a PNR-adatok kezelése és felhasználása során az uniós jogi adatvédelmi szabályok értelmében megfelelő adatvédelmi szintet biztosít, továbbá hogy azt a légi fuvarozót, amely ugyanezen megállapodás alapján Kanadának ilyen adatokat továbbít, úgy kell tekinteni, hogy betartja az Unióból

Kanadába történő PNR-adattovábbításra vonatkozó uniós jogi követelményeket. Ez az első rész tartalmazza a tervezett megállapodás 4. cikkét is, amelynek (1) bekezdése szerint az Unió biztosítja, hogy a légi fuvarozókat semmi ne akadályozza abban, hogy a PNR-adatokat a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóságnak továbbítsák, ez utóbbi pedig e megállapodás 2. cikkének d) pontja szerint ezen adatok fogadásáért és kezeléséért felelős. Másfelől az említett megállapodás 3. cikke, amely meghatározza a PNR-adatok hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság általi kezelését igazoló célokat, az (1) bekezdésében akként rendelkezik, hogy e kezelés kizárólag a terrorista bűncselekmények és a súlyos nemzetközi bűncselekmények megelőzése, felderítése, kivizsgálása vagy büntetőeljárás alá vonása céljából megengedett, ezzel együtt pedig a (4) és (5) bekezdésében igen korlátozott kivételeket határoz meg e szabály alól. Végül ugyanezen megállapodás 6. cikke szerint a PNR-adatokat, valamint az ilyen adatokat tartalmazó releváns és megfelelő analitikus információkat megosztják a tagállamok hatáskörrel rendelkező igazságügyi vagy rendőri hatóságaival, az Europollal, valamint az Eurojusttal, illetve hozzáférhetővé teszik számukra, a bűnüldözéssel vagy információmegosztással kapcsolatos megállapodásoknak és részletes szabályoknak megfelelően.

- 87 A tervezett megállapodás „A PNR-adatok kezelésére alkalmazandó biztosítékok” című második részében (7–21. cikk) olyan szabályokat és elveket tartalmaz, amelyek a PNR-adatoknak Kanadában, a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság általi felhasználását, továbbá ezen adatoknak e harmadik ország egyéb hatóságaival, valamint más harmadik országok hatóságaival történő megosztását szabályozzák és határolják körül. Így a tervezett megállapodás a 7. cikkében a hátrányos megkülönböztetés tilalmára irányuló rendelkezést, a 8. cikkében pedig a különleges adatokra vonatkozó külön szabályt tartalmaz, amelyet az ilyen adatok felhasználásával kapcsolatos korlátozó feltételek egészítenek ki. E második rész e megállapodás 9., illetve 10. cikkében olyan szabályokat is tartalmaz, amelyek az előbbi esetben a PNR-adatok biztonságára és sértetlenségére, az utóbbi esetben pedig az említett megállapodás szerinti biztosítékok tiszteletben tartásának felügyeletére vonatkoznak. Ami ugyanezen megállapodás 11–14. cikkét illeti, azok átláthatósági szabályt tartalmaznak, és meghatározzák azon személyek jogait, akiknek a PNR-adatai érintettek, mint például az ilyen adatokhoz való hozzáférés jogát, az ilyen adatok helyesbítése iránti kérelemhez való jogot, valamint a jogorvoslathoz való jogot.
- 88 Továbbra is második részen belül a tervezett megállapodás 15. cikke megköveteli, hogy Kanada kizárólag a PNR-adatok automatikus kezelése alapján ne hozzon olyan döntéseket, amelyek jelentős mértékű hátrányos következményekkel járnak, a 16. cikkében pedig többek között ezen adatok megőrzésének időtartamára, valamint az azok elrejtésére és az elrejtésük feloldására vonatkozó szabályokat tartalmaz. E második rész ezenkívül a 18. és a 19. cikkében az említett adatoknak a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság általi megosztásával kapcsolatos szabályokat állapít meg, a 20. és a 21. cikkében pedig olyan szabályokat tartalmaz, amelyek ugyanezen adatok továbbításának módját és gyakoriságát határozzák meg.
- 89 A tervezett megállapodás tartalmára vonatkozó különböző megállapításokból kitűnik, hogy e megállapodás többek között a személyes adatok védelmét szolgáló szabályok együtteséből álló rendszer kialakítására irányul, továbbá hogy Kanada kötelezettséget vállal arra, mint azt e megállapodás tizenötödik preambulumbekkezdése kimondja, hogy a PNR-adatok kezelése során tiszteletben tartja a személyes adatok védelmére vonatkozó biztosítékokat.
- 90 A tervezett megállapodásnak tehát a céljait és a tartalmát egyszerre figyelembe véve két összetevője van, amelyek közül az egyik a közbiztonság biztosításának szükségességével, a másik pedig a PNR-adatok védelmével kapcsolatos.
- 91 Azon kérdést illetően, hogy e két összetevő közül melyik a túlnyomórészt meghatározó, meg kell állapítani: kétségtelen, hogy a PNR-adatoknak a légi fuvarozók által Kanadába történő továbbítását, valamint ezen adatoknak a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság általi felhasználását önmagában csak a közbiztonság e harmadik országban, valamint az Unión belül történő biztosítására irányuló cél igazolhatja.

- 92 Ugyanakkor a tervezett megállapodás tartalma nagyrészt olyan részletes szabályokból áll, amelyek annak biztosítására irányulnak, hogy a PNR-adatokat a köz védelme és biztonsága érdekében történő felhasználásuk céljából olyan feltételek mellett továbbítsák Kanadába, amelyek összhangban vannak a személyes adatok védelmével.
- 93 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a PNR-adatokhoz hasonló személyes adatoknak az Unióból valamely harmadik országba történő továbbítására jogszerűen csak akkor kerülhet sor, ha ebben az országban olyan szabályok vannak, amelyek az alapvető szabadságokat és jogokat olyan szintű védelemben részesítik, amely lényegében egyenértékű az Unión belül biztosított védelemmel (lásd ebben az értelemben: 2015. október 6-i Schrems ítélet, C-362/14, EU:C:2015:650, 68. és 74. pont).
- 94 A fentiekből következik, hogy a tervezett megállapodás két összetevője elválaszthatatlanul összekapcsolódik. Mindkét összetevőt úgy kell tehát tekinteni, hogy azok alapvető jelentőségűek.

2. A megfelelő jogalapról az EUM-Szerződés alapján

- 95 Az eddigi megfontolásokra tekintettel a tervezett megállapodás megkötéséről szóló határozat először is közvetlenül kapcsolódik az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdésével elérni kívánt célhoz.
- 96 E rendelkezés ugyanis az EUSZ 39. cikk sérelme nélkül megfelelő jogalaprak minősül akkor, ha a személyes adatok védelme képezi az uniós jogalkotó által elfogadott szabályok egyik célját vagy lényegi összetevőjét, ideértve azokat a szabályokat is, amelyek az EUM-Szerződésnek a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel és a rendőrségi együttműködéssel kapcsolatos rendelkezései körébe tartozó intézkedések elfogadásának kereteibe illeszkednek, mint azt megerősíti a (21.) jegyzőkönyv 6a. cikke és a (22.) jegyzőkönyv 2a. cikke, hasonlóképp pedig a jelen vélemény 32. pontjában említett nyilatkozat.
- 97 A fentiekből következik, hogy a tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatot az EUMSZ 16. cikkre kell alapítani.
- 98 Másodszor, e határozatot az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontjára is alapítani kell. E rendelkezés ugyanis kimondja, hogy az EUMSZ 87. cikk (1) bekezdésében foglaltak céljából, amely szerint az Unió „rendőrségi együttműködést alakít ki, amelyben részt vesz a tagállamok valamennyi hatáskörrel rendelkező hatósága”, a Parlament és a Tanács intézkedéseket állapíthat meg „a releváns információk összegyűjtés[ére], tárolás[ára], feldolgozás[ára], elemzés[ére] és cseréj[ére]” vonatkozóan.
- 99 Márpedig e tekintetben meg kell állapítani egyrészt, hogy a bűncselekmények megelőzése vagy felderítése és az e tárgyban folytatott vizsgálatok területein az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett releváns információk magukban foglalhatnak személyes adatokat, másrészt pedig az ilyen adatok „feldolgozás[ának]” és „cseréj[ének]” fogalmai egyszerre lefedik az e tárgyban hatáskörrel rendelkező tagállami hatóságok részére történő továbbításukat és az e hatóságok általi felhasználásukat. E feltételek mellett a személyes adatoknak a bűncselekmények megelőzése vagy felderítése és az e tárgyban folytatott vizsgálatok területein a hatáskörrel rendelkező hatóságok részére történő továbbításával, valamint ezen adatok ugyanezen hatóságok általi kezelésével kapcsolatos intézkedések az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett rendőrségi együttműködés területére tartoznak, és azokat e rendelkezésre lehet alapítani.
- 100 A jelen ügyben a tervezett megállapodás többek között olyan szabályokat állapít meg, amelyek szabályozzák mind a PNR-adatoknak a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság részére történő továbbítását, mind pedig ezen adatok e hatóság általi felhasználását. Az említett hatóság e megállapodás 2. cikkének a 3. cikk (1) bekezdésével együtt értelmezett d) pontja értelmében hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a PNR-adatokat a terrorista bűncselekmények vagy a súlyos nemzetközi bűncselekmények megelőzése, felderítése, kivizsgálása vagy büntetőeljárás alá vonása céljából kezelje. Ezenkívül az

említett megállapodás 6. cikke egyrészt akként rendelkezik, hogy Kanada a PNR-tartalmú releváns és megfelelő analitikus információkat a lehető legrövidebb időn belül megosztja az Europollal és az Eurojusttal, valamint a tagállamok rendőri vagy igazságügyi hatóságaival. Másrészt e cikk előírja, hogy ezen ügynökségek és hatóságok kérésére Kanada konkrét ügyekben közli a PNR-adatokat vagy az ilyen adatokat tartalmazó analitikus információkat annak érdekében, hogy az Unión belül megelőzzenek, felderítsenek, kivizsgáljanak vagy büntetőeljárás alá vonjanak valamely terrorista bűncselekményt vagy súlyos nemzetközi bűncselekményt. Mint azt a főtanácsnok az indítványának 105. és 106. pontjában megjegyzi, ugyanezen megállapodás így kiterjed a releváns információk EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett feldolgozására és cseréjére, továbbá – mint az kitűnik a jelen véleménynek többek között a 80. pontjából – az EUMSZ 87. cikk (1) bekezdésének céljához is kapcsolódik.

- 101 E feltételek mellett az, hogy a PNR-adatokat eredetileg a légi fuvarozók gyűjtik össze kereskedelmi célokra, nem pedig valamely hatáskörrel rendelkező hatóság a bűncselekmények megelőzése vagy felderítése és az e tárgyban folytatott vizsgálatok területén, a Parlament állításával ellentétben nem képezheti akadályát annak, hogy az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontja is a tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat megfelelő jogalapja legyen.
- 102 Ezzel szemben e határozatot nem lehet az EUMSZ 82. cikk (1) bekezdése második albekezdésének d) pontjára alapítani, amely olyan intézkedések elfogadására biztosít lehetőséget a Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyek célja „a tagállamok igazságügyi vagy annak megfelelő hatóságai közötti együttműködés megkönnyítése a büntetőeljárások keretében és a határozatok végrehajtása terén”.
- 103 Mint azt ugyanis a főtanácsnok az indítványának 108. pontjában megjegyezte, a tervezett megállapodás egyetlen rendelkezése sem irányul az ilyen együttműködés megkönnyítésére. Ami a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóságot illeti, az nem minősül sem igazságügyi, sem pedig annak megfelelő hatóságnak.
- 104 E feltételek mellett, tekintettel a jelen vélemény 77. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra, a tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatot mind az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdésére, mind pedig az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontjára alapítani kell, kivéve ha a jogalapok ilyen társítása a jelen vélemény 78. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat alapján kizárt.

3. Az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdésében és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontjában szabályozott eljárások összeegyeztethetőségéről

- 105 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy valamely nemzetközi megállapodásnak az EUMSZ 218. cikknek megfelelően történő megkötésére irányuló eljárás keretében az e megállapodás megkötésére vonatkozó határozat anyagi jogi jogalapja az, amely meghatározza az EUMSZ 218. cikk (6) bekezdése értelmében alkalmazandó eljárást (2014. június 24-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-658/11, EU:C:2014:2025, 58. pont).
- 106 A jelen ügyben alkalmazandó két anyagi jogi jogalap, vagyis az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdése és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontja a rendes jogalkotási eljárás lefolytatását írja elő, amely magában foglalja a Tanácson belüli minősített többséggel történő szavazást és a Parlament teljes körű részvételét. Így e két rendelkezés közül az egyikre és a másikkra történő együttes hivatkozás elvileg nem vezet eltérő elfogadási eljárásokhoz.
- 107 Ugyanakkor a Tanács lényegében előadja, hogy a (21.) és a (22.) jegyzőkönyvben foglalt rendelkezéseknél fogva a Tanácson belüli szavazás szabályai eltérnek aszerint, hogy a nemzetközi megállapodás megkötéséről szóló határozat az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdésén vagy az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontján alapul.

- 108 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bíróság már kétségtől kimondta, hogy a (21.) és a (22.) jegyzőkönyv nem olyan jellegű, hogy bármilyen kihatással lehetnének az érintett határozat elfogadásának megfelelő jogalapjával kapcsolatos kérdésre (lásd ebben az értelemben: 2013. október 22-i Bizottság kontra Tanács ítélet, C-137/12, EU:C:2013:675, 73. pont).
- 109 Ugyanakkor, mivel a Tanácson belüli szavazás szabályai közötti eltérés a szóban forgó jogalapok összeegyeztethetlenségét eredményezheti (lásd ebben az értelemben: 2006. január 10-i Bizottság kontra Parlament és Tanács ítélet, C-178/03, EU:C:2006:4, 58. pont; 2012. július 19-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-130/10, EU:C:2012:472, 47. és 48. pont), meg kell vizsgálni, hogy az említett jegyzőkönyveknek milyen hatása van a Tanácson belüli szavazás szabályaira abban az esetben, ha a tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat megalapozása érdekében egyszerre hivatkoznak az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdésére és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontjára.
- 110 Ami a (21.) jegyzőkönyvet illeti, a tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetének (5) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy Írország és az Egyesült Királyság bejelentette az e határozat elfogadásában való részvételre irányuló szándékát. Így, mint azt a főtanácsnok az indítványának 128. pontjában megjegyezte, az e jegyzőkönyvben foglalt rendelkezések nincsenek hatással a Tanácson belüli szavazás szabályaira abban az esetben, ha az említett határozat megalapozása érdekében egyszerre hivatkoznak az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdésére és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontjára.
- 111 Ami a (22.) jegyzőkönyvet illeti, e jegyzőkönyv – mint az kitűnik a harmadik, negyedik és ötödik preambulumbekkezdéséből, és mint azt a főtanácsnok az indítványának 132. pontjában megjegyezte – arra irányul, hogy olyan jogi keretet hozzon létre, amely lehetővé teszi a tagállamoknak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében folytatott együttműködésük által történő továbbfejlesztését, hogy a Dán Királyság részvétele nélkül fogadnak el olyan intézkedéseket, amelyek e tagállamra nem kötelezőek, felajánlva ugyanakkor e tagállamnak a lehetőséget, hogy az e jegyzőkönyv 8. cikkében meghatározott feltételek mellett részt vegyen az e területre vonatkozó intézkedések elfogadásában, és azok kötelezőek legyenek rá.
- 112 A fentiek érdekében a (22.) jegyzőkönyv 1. cikkének első bekezdése akként rendelkezik, hogy a Dán Királyság nem vesz részt az EUM-Szerződés harmadik részének V. címe alapján javasolt intézkedések Tanács által történő elfogadásában. Ezenkívül e jegyzőkönyv 2. cikke kimondja, hogy az ilyen intézkedések nem kötelezőek a Dán Királyságra. Az említett jegyzőkönyv 2a. cikke szerint e jegyzőkönyv 2. cikkét „továbbá alkalmazni kell az [EUMSZ 16. cikk] alapján megállapított azon szabályokra, amelyek a személyes adatoknak a tagállamok által, az említett szerződés harmadik része V. címének 4. vagy 5. fejezete alkalmazási körébe tartozó tevékenységek során végzett feldolgozására vonatkoznak”, vagyis a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területére tartozó szabályokra.
- 113 A jelen ügyben, mivel a tervezett megállapodás megkötéséről szóló határozatot egyszerre kell az EUMSZ 16. cikkre és az EUMSZ 87. cikkre alapítani, vagyis e határozat az EUM-Szerződés harmadik része V. címének 5. fejezete alá tartozik, amennyiben azt az említett EUMSZ 87. cikkre kell alapítani, a (22.) jegyzőkönyv 2. és 2a. cikke értelmében a Dán Királyságra sem az e határozatban foglalt rendelkezések, sem pedig a tervezett megállapodás nem lesz kötelező. Ezenkívül a Dán Királyság e jegyzőkönyv 1. cikke értelmében nem vesz részt e határozat elfogadásában.
- 114 Ellentétben azzal, amit a Tanács sejtetni látszik, e következtetést nem cáfolja az a körülmény, hogy a (22.) jegyzőkönyv 2a. cikke az említett jegyzőkönyv 2. cikkére történő utalásra szorítkozik, anélkül hogy kifejezetten kizárná a Dán Királyság azon szabályok elfogadásában való részvételét, amelyek az EUMSZ 16. cikkben alapulnak, és amelyekre e cikk vonatkozik.

- 115 E tekintetben a jegyzőkönyv rendszertani értelmezéséből következik, hogy annak 2. cikkét nem lehet az említett jegyzőkönyv 1. cikkétől függetlenül értelmezni és alkalmazni. Az említett 2. cikkben foglalt azon szabály ugyanis, amely szerint a Dán Királyságra nem kötelezőek az ott említett intézkedések, rendelkezések és határozatok, szervesen kapcsolódik az említett 1. cikkben foglalt azon szabályhoz, amely szerint a tagállam nem vesz részt az EUM-Szerződés harmadik része V. címének hatálya alá tartozó intézkedések elfogadásában, vagyis a két szabály egyike sem érthető a másik nélkül. E feltételek mellett a (22.) jegyzőkönyv 2a. cikkében foglalt, az a jegyzőkönyv 2. cikkére vonatkozó utalást szükségképpen akként kell értelmezni, hogy az vonatkozik a jegyzőkönyv 1. cikkére is.
- 116 Ezenkívül, mint azt a főtanácsnok az indítványának 132. pontjában megjegyezte, ellentétes lenne a (22.) jegyzőkönyvnek a jelen vélemény 111. pontjában felidézett céljával, ha megengednék a Dán Királyságnak, hogy részt vegyen olyan uniós aktus elfogadásában, amelynek mind az EUMSZ 16. cikk, mind pedig az EUM-Szerződésnek a rendőrségi és igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos valamelyik rendelkezése a jogalapját képezi, anélkül hogy ez az aktus kötelező lenne a Dán Királyságra.
- 117 A (22.) jegyzőkönyv tehát az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdésére és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontjára történő együttes hivatkozás esetén a jelen ügyben nem eredményezhet eltérő szavazási szabályokat a Tanácson belül.
- 118 E feltételek mellett a jelen vélemény iránti kérelemben feltett második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatot együttesen kell az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdésére és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontjára alapítani.

C. A tervezett megállapodásnak az EUM-Szerződésben és a Chartában foglalt rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségéről

- 119 Mivel a tervezett megállapodásnak az EUM-Szerződésben és a Chartában foglalt rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kérdés az EUMSZ 16. cikkre, valamint a Charta 7. és 8. cikkére utal, továbbá a Parlament által a vélemény iránti kérelmében megfogalmazott értékelések fényében úgy kell tekinteni, hogy ez az intézmény arról kéri a Bíróság véleményét, hogy a tervezett megállapodás összeegyeztethető-e különösen a magánélet tiszteletben tartásához való joggal és a személyes adatok védelméhez való joggal.
- 120 Amennyiben az alábbi értékelések arra vonatkoznak, hogy a tervezett megállapodás összeegyeztethető-e a személyes adatok védelméhez való joggal, amelyet mind az EUMSZ 16. cikk (1) bekezdése, mind pedig a Charta 8. cikke biztosít, a Bíróság csak a második rendelkezésre fog hivatkozni. Jóllehet ugyanis igaz, hogy mindkét említett rendelkezés kimondja, hogy mindenkinek joga van a rá vonatkozó személyes adatok védelméhez, csak a Charta 8. cikke tartalmazza a (2) bekezdésében azon feltételek konkrétabb kifejtését, amelyek mellett az ilyen adatokat kezelni lehet.

1. Az érintett alapvető jogokról és az azokba történő beavatkozásról

- 121 A tervezett megállapodás mellékletében szereplő felsorolás szerint az a megállapodással érintett PNR-adatok a légi utasok nevén kívül magukban foglalják többek között a foglaláshoz szükséges információkat, mint például az utazás tervezett időpontjait és útvonalát, a jegyekkel kapcsolatos információkat, az ugyanazon foglalási szám alatt nyilvántartásba vett személyek csoportjait, az utas vagy utasok elérhetőségi információit, a fizetési eszközökkel vagy a számlázással kapcsolatos információkat, a poggyászatokat, valamint az utasokkal kapcsolatos általános megjegyzéseket.
- 122 Azok a PNR-adatok, amelyek így magukban foglalják az azonosított természetes személyekre, vagyis az Unió és Kanada közötti légi járatokon utazó utasokra vonatkozó információkat, valamint azok a különböző kezelések, amelyeknek ezek az adatok a tervezett megállapodás szerint tárgyukat

képezhetik, vagyis az Unióból Kanadába történő továbbításuk, a felhasználásuk érdekében ezen adatokhoz való hozzáférés, vagy akár a megőrzésük, érintik a magánélet tiszteletben tartásához való, a Charta 7. cikkében biztosított jogot. E jog ugyanis az azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó valamennyi információra kiterjed (lásd ebben az értelemben: 2010. november 9-i Volker und Markus Schecke és Eifert ítélet, C-92/09 és C-93/09, EU:C:2010:662, 52. pont; 2011. november 24-i Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito ítélet, C-468/10 és C-469/10, EU:C:2011:777, 42. pont; 2013. október 17-i Schwarz ítélet, C-291/12, EU:C:2013:670, 26. pont).

- 123 Ezenkívül a tervezett megállapodással érintett PNR-adatok kezelése a Charta 8. cikkének hatálya alá is tartoznak amiatt, hogy azok az e cikk értelmében vett személyes adat-kezeléseknek minősülnek, ennek következtében pedig szükségképpen meg kell felelniük az e cikkben meghatározott adatvédelmi követelményeknek (lásd ebben az értelemben: 2010. november 9-i Volker und Markus Schecke és Eifert ítélet, C-92/09 és C-93/09, EU:C:2010:662, 49. pont; 2011. május 5-i Deutsche Telekom ítélet, C-543/09, EU:C:2011:279, 52. pont; 2014. április 8-i Digital Rights Ireland és társai ítélet, C-293/12 és C-594/12, EU:C:2014:238, 29. pont).
- 124 Mint azt a Bíróság már megállapította, a személyes adatok harmadik személlyel – így például valamely állami hatósággal – való közlése a Charta 7. cikkében biztosított alapvető jogba történő beavatkozásnak minősül, függetlenül attól, hogy a közölt információkat utóbb mire használják. Ugyanez a helyzet a személyes adatok megőrzését, valamint az állami hatóságoknak az említett adatokhoz felhasználás céljából történő hozzáférését illetően. E tekintetben kevésbé fontos, hogy a magánélettel kapcsolatos érintett információk különleges jellemzőkkel bírnak-e, vagy hogy az érintetteknek ez a beavatkozás okozott-e esetleges kellemetlenségeket, vagy sem (lásd ebben az értelemben: 2003. május 20-i Österreichischer Rundfunk és társai ítélet, C-465/00, C-138/01 és C-139/01, EU:C:2003:294, 74. és 75. pont; 2014. április 8-i Digital Rights Ireland és társai ítélet, C-293/12 és C-594/12, EU:C:2014:238, 33–35. pont; 2015. október 6-i Schrems ítélet, C-362/14, EU:C:2015:650, 87. pont).
- 125 Így mind a PNR-adatoknak az Unióból a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság részére történő továbbítása, mind pedig az Unió által Kanadával megtárgyalt, azon feltételekkel kapcsolatos keretrendszer, amely ezen adatok megőrzésére, a felhasználásukra, valamint az egyéb kanadai hatóságok, az Europol, az Eurojust, a tagállamok igazságügyi vagy rendőri hatóságai, vagy akár egyéb harmadik országok hatóságai részére történő esetleges későbbi továbbításaikra vonatkozik, amit lehetővé tesz a tervezett megállapodásnak többek között a 3., 4., 6., 8., 12., 15., 16., 18. és 19. cikke, a Charta 7. cikkében biztosított jogba történő beavatkozást képez.
- 126 E műveletek a személyes adatok védelmével kapcsolatos, a Charta 8. cikkében biztosított alapvető jogba történő beavatkozást is jelentenek, mivel személyes adatok kezelésének minősülnek (lásd ebben az értelemben: 2013. október 17-i Schwarz ítélet, C-291/12, EU:C:2013:670, 25. pont; 2014. április 8-i Digital Rights Ireland és társai ítélet, C-293/12 és C-594/12, EU:C:2014:238, 36. pont).
- 127 E tekintetben meg kell állapítani egyrészt, hogy a tervezett megállapodás lehetővé teszi az Unió és Kanada közötti légi járatokon utazó összes légi utas PNR-adatainak rendszeres és folyamatos továbbítását.
- 128 Másrészt, még ha bizonyos PNR-adatok esetében nem is tűnik úgy, hogy azok elszigetelten vizsgálva jelentős információkat tárnának fel az érintett személyek magánéletét illetően, ez akkor sem változtat azon, hogy az említett adatok összességükben vizsgálva feltárhatnak többek között teljes utazási útvonalakat, utazási szokásokat, két vagy több személy között fennálló kapcsolatokat, valamint a légi utasok pénzügyi helyzetével kapcsolatos információkat, étkezési szokásaikat vagy egészségi állapotukat, és akár az említett megállapodás 2. cikkének e) pontjában meghatározottakhoz hasonló különleges információkkal is szolgálhatnak ezen utasokról.

- 129 A PNR-adatok továbbítására és kezelésére vonatkozó szabályozásnak a tervezett megállapodásban meghatározott szerves jellemzői megerősítik, hogy az e megállapodás által megengedett beavatkozások valóságok.
- 130 Az említett adatokat ugyanis a tervezett megállapodás 21. cikkének (1) bekezdése szerint az érintett légi utas tervezett indulását megelőzően kell továbbítani, és azok elsősorban – mint az kitűnik többek között a Tanács, a Bizottság és az adatvédelmi biztos észrevételeiből, hasonlóképp pedig a COM (2010) 492 közlemény 2.1 pontjából – „hírszerzési eszközként” szolgálnak.
- 131 Ennek érdekében – mint az kitűnik az említett közlemény 2.2 pontjából, és mint azt a Bíróság által feltett kérdésekre adott válaszként megerősítette többek között a Parlament, a Tanács, a Bizottság és az adatvédelmi biztos – a továbbított PNR-adatoknak a tervezett megállapodás alapján az a rendeltetésük, hogy azokat előre meghatározott modelleken és szempontokon alapuló automatizált eszközök alkalmazásával még a légi jármű Kanadába érkezése előtt szisztematikusan elemezzék. Az említett adatok az egyéb adatbázisokkal történő összevetés útján automatikus ellenőrzésnek is alávetethetők. Márpedig az ilyen kezelésekre alkalmasak arra, hogy a légi utasok magánéletéről további információkkal szolgáljanak.
- 132 Ezenkívül a fenti elemzések alapján azon légi utasokkal szemben, akiket akként azonosítottak, hogy veszélyt jelenthetnek a közbiztonságra, a határokon további ellenőrzések folytathatók le, adott esetben pedig ezen ellenőrzések alapján velük szemben kényszerrel járó egyedi határozatok fogadhatók el. Az említett elemzéseket továbbá anélkül folytatják le, hogy fennállnának olyan, egyedi körülményeken alapuló indokok, amelyek alapján megállapítható lenne, hogy az érintett személyek veszélyt jelenthetnek a közbiztonságra. Végül, mivel a PNR-adatok megőrzésének időtartama a tervezett megállapodás 16. cikkének (1) bekezdése értelmében öt évig is terjedhet, e megállapodás lehetővé teszi, hogy a légi utasok magánéletével kapcsolatos információkkal különösen hosszú időn át rendelkezzenek.

2. A tervezett megállapodásból eredő beavatkozások igazolásáról

- 133 A Charta 7. cikke mindenkinek biztosítja a jogot ahhoz, hogy a magán- és családi életét, otthonát és kapcsolattartását tiszteletben tartsák. Ezenkívül a Charta 8. cikkének (1) bekezdése kifejezetten rendelkezik arról, hogy mindenkinek joga van a rá vonatkozó személyes adatok védelméhez.
- 134 A személyes adatok védelméhez való e jog megköveteli többek között, hogy a személyes adatoknak az Unióból valamely harmadik országba történő továbbítása esetén érvényesüljön az alapvető szabadságok és jogok tekintetében az uniós jog által biztosított magas szintű védelem folytonossága. Még ha az ilyen szintű védelem biztosítására irányuló eszközök különbözhetnek is azoktól, amelyeket az uniós jogból eredő követelmények tiszteletben tartásának biztosítása érdekében az Unión belül kialakítottak, ezen eszközöknek a gyakorlatban akkor is hatékonyak kell lenniük ahhoz, hogy az Unióban biztosított védelemmel lényegében azonos védelmet biztosítsanak (lásd analógia útján: 2015. október 6-i Schrems ítélet, C-362/14, EU:C:2015:650, 72–74. pont).
- 135 Ezzel összefüggésben meg kell állapítani azt is, hogy a Charta negyedik preambulumbekkezdése szerint „a társadalmi változások, a társadalmi haladás, valamint a tudományos és technológiai fejlődés fényében szükséges az alapvető jogok megerősítése”.
- 136 Ugyanakkor a Charta 7. és 8. cikkében biztosított jogok nem korlátlan jogosultságokat jelentenek, hanem azokat a társadalomban betöltött szerepük alapján kell megítélni (lásd ebben az értelemben: 2003. június 12-i Schmidberger ítélet, C-112/00, EU:C:2003:333, 80. pont; 2010. november 9-i Volker und Markus Schecke és Eifert ítélet, C-92/09 és C-93/09, EU:C:2010:662, 48. pont; 2013. október 17-i Schwarz ítélet, C-291/12, EU:C:2013:670, 33. pont).

- 137 E tekintetben meg kell állapítani azt is, hogy a Charta 8. cikkének (2) bekezdése szerint a személyes adatokat többek között csak „meghatározott célokra, az érintett személy hozzájárulása alapján vagy valamilyen más, a törvényben rögzített jogos okból lehet kezelni”.
- 138 Ezenkívül a Charta 52. cikke (1) bekezdésének első mondata szerint a Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. A Charta 52. cikke (1) bekezdésének második mondata szerint az arányosság elvére figyelemmel, e jogok és szabadságok korlátozására csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.
- 139 Hozzá kell tenni, hogy az a követelmény, amely szerint az alapvető jogok gyakorlása csak törvény által korlátozható, magában foglalja, hogy az e jogokba történő beavatkozást lehetővé tevő jogalapnak magának kell meghatároznia az érintett jog gyakorlásával kapcsolatos korlátozás terjedelmét (lásd ebben az értelemben: 2015. december 17-i WebMindLicenses ítélet, C-419/14, EU:C:2015:832, 81. pont).
- 140 Ami az arányosság elvének tiszteletben tartását illeti, a magánélet tiszteletben tartásához való alapvető jog védelme a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint uniós szinten megköveteli, hogy a személyes adatok védelme alóli kivételek és e védelem korlátozásai a szigorúan szükséges határokon belül maradjanak (2008. december 16-i Satakunnan Markkinapörssi és Satamedia ítélet, C-73/07, EU:C:2008:727, 56. pont; 2014. április 8-i Digital Rights Ireland és társai ítélet, C-293/12 és C-594/12, EU:C:2014:238, 51. és 52. pont; 2015. október 6-i Schrems ítélet, C-362/14, EU:C:2015:650, 92. pont; 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítélet, C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970, 96. és 103. pont).
- 141 E követelmény teljesítéséhez a beavatkozást előíró, szóban forgó szabályozásnak egyértelmű és pontos szabályokat kell tartalmaznia a szóban forgó intézkedés hatálya és alkalmazása vonatkozásában, és minimális követelményeket kell előírnia annak érdekében, hogy azon személyek, akiknek az adatait továbbították, elegendő olyan biztosítékkal rendelkezzenek, amely lehetővé teszi személyes adataiknak a visszaélések veszélyeivel szembeni hatékony védelmét. Meg kell jelölnie különösen, hogy milyen körülmények között és milyen feltételek mellett lehet az ilyen adatok kezelését előíró intézkedést megtenni, biztosítva ezáltal, hogy a beavatkozás a szigorúan szükséges mértékre korlátozódjék. Az ilyen biztosítékokkal való rendelkezés még inkább szükséges abban az esetben, ha a személyes adatokat automatikusan kezelik. E megfontolások különösen akkor érvényesek, ha a személyes adatok azon különleges kategóriájának védelméről van szó, mint amilyenek a különleges adatok (lásd ebben az értelemben: 2014. április 8-i Digital Rights Ireland és társai ítélet, C-293/12 és C-594/12, EU:C:2014:238, 54. és 55. pont; 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítélet, C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970, 109. és 117. pont; lásd ebben az értelemben: EJEB, 2008. december 4., S. és Marper kontra Egyesült Királyság, CE:ECHR:2008:1204JUD003056204, 103. §).

a) A tervezett megállapodással érintett PNR-adatok kezelésének alapjáról

- 142 Azon kérdést illetően, hogy a PNR-adatok Kanadába történő továbbítása és azok utólagos kezelése a Charta 8. cikkének (2) bekezdése értelmében a légi utasok „hozzájárulása alapján” vagy „más, a törvényben rögzített jogos okból” történik-e, meg kell állapítani, hogy a PNR-adatok ilyen kezelésének célja különbözik attól a céltól, amelynek érdekében a légi fuvarozók az ilyen adatokat összegyűjtik.
- 143 Így nem állapítható meg, hogy e továbbítás és kezelés azon a hozzájáruláson alapulna, amelyet a légi utasok ezen adatoknak a légi fuvarozók által foglalási célokból történő összegyűjtéséhez adtak meg, vagyis maga e továbbítás és kezelés megköveteli vagy a légi utasok külön hozzájárulását, vagy más, a törvényben rögzített jogos okot.

- 144 Mivel a PNR-adatok Kanadába történő továbbítását, valamint azok utólagos kezelését a tervezett megállapodás egyetlen rendelkezése sem rendeli alá az érintett légi utasok hozzájárulásának, meg kell vizsgálni, hogy e megállapodás a Charta 8. cikkének (2) bekezdése értelmében vett más, a törvényben rögzített jogos oknak minősül-e.
- 145 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Parlament azon érvének, amely szerint a tervezett megállapodás nem tartozik a Charta 8. cikkének (2) bekezdése, következésképpen pedig az 52. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „törvény” fogalma alá, mivel nem minősül „jogalkotási aktusnak”, semmiképp nem lehet helyt adni.
- 146 Egyrészt ugyanis az EUMSZ 218. cikk (6) bekezdése külső szempontból tükrözi az intézmények között belső szempontból irányadó hatáskörmegosztást, továbbá szimmetriát teremt az uniós intézkedések belső elfogadásának eljárása és a nemzetközi megállapodások elfogadásának eljárása között, annak biztosítása céljából, hogy – egy adott jogterület viszonylatában – a Parlament és a Tanács ugyanazon hatáskörökkel rendelkezzen a Szerződésekben rögzített intézményi egyensúly tiszteletben tartása mellett (2014. június 24-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-658/11, EU:C:2014:2025, 56. pont). Így az olyan területeket lefedő nemzetközi megállapodások megkötéséhez, amelyekre belső szempontból az EUMSZ 294. cikkben szabályozott rendes jogalkotási eljárás vonatkozik, az EUMSZ 218. cikk (6) bekezdése a) pontjának v. alpontja értelmében a Parlament egyetértése szükséges, vagyis, mint azt a főtanácsnok az indítványának 192. pontjában megjegyezte, az ilyen megállapodást külső szempontból egyenértékűnek kell tekinteni azzal, amit belső szempontból egy jogalkotási aktus jelent. Másrészt, a jelen eljárásban semmilyen módon nem állították, hogy a tervezett megállapodás esetleg nem felelne meg az ahhoz megkövetelt hozzáférhetőségi és előreláthatósági követelményeknek, hogy az e megállapodással járó beavatkozásokat úgy lehessen tekinteni, mint amelyeket a Charta 8. cikkének (2) bekezdése és 52. cikkének (1) bekezdése értelmében törvény rögzít.
- 147 A fentiekből következik, hogy a PNR-adatok Kanadába történő továbbítása a Charta 8. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „más, a törvényben rögzített okból” történik. Ami azon kérdést illeti, hogy ez az ok ugyanezen rendelkezés értelmében jogos-e, e kérdés a jelen ügyben összekapcsolódik a tervezett megállapodással követett cél általános érdekű jellegével, amit a jelen vélemény 148. és azt követő pontjai vizsgálnak meg.

b) Az általános érdekű célról és a szóban forgó alapvető jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásáról

- 148 Mint az a jelen vélemény 82. pontjában megállapítást nyert, a tervezett megállapodás többek között arra irányul, hogy védje a közbiztonságot a PNR-adatok Kanadába történő továbbítása, valamint ezen adatoknak a terrorista bűncselekmények és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelem keretében történő felhasználása révén.
- 149 E cél – mint az kitűnik a Bíróság ítélezési gyakorlatából – az Unió olyan általános érdekű céljának minősül, amely igazolhatja a Charta 7. és 8. cikkében biztosított alapvető jogokba történő, akár súlyos beavatkozásokat is. Végeredményben a közbiztonság védelme hozzájárul mások jogainak és szabadságainak védelméhez is. E tekintetben a Charta 6. cikke kifejti, hogy mindenkinek joga van nemcsak a szabadsághoz, hanem a személyi biztonsághoz is (lásd ebben az értelemben: 2014. április 8-i Digital Rights Ireland és társai ítélet, C-293/12 és C-594/12, EU:C:2014:238, 42. és 44. pont; 2016. február 15-i N. ítélet C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 53. pont).
- 150 Ami a magánélet tiszteletben tartásához való, a Charta 7. cikkében biztosított alapvető jog lényeges tartalmát illeti, még ha a PNR-adatok adott esetben nagyon pontos információkat is tárhatalnak fel valamely személy magánéletét illetően, ezen információk természete e magánéletnek csak bizonyos, különösen a Kanada és az Unió közötti légi utazásokkal kapcsolatos vonatkozásaira korlátozódik. A személyes adatok védelméhez való, a Charta 8. cikkében biztosított jog lényeges tartalmát illetően a

tervezett megállapodás a 3. cikkében körülhatárolja a PNR-adatok kezelésének céljait, a 9. cikkében pedig olyan szabályokat állapít meg, amelyek többek között arra irányulnak, hogy biztosítsák ezen adatok biztonságát, titkosságát és sértetlenségét, valamint védjék ezen adatokat a jogellenes hozzáféréssel és kezelésekkal szemben.

- 151 E feltételek mellett a tervezett megállapodással járó beavatkozásokat igazolhatja az Unió általános érdekével kapcsolatos célkitűzés, és azok nem olyan jellegűek, hogy sértenék a Charta 7. és 8. cikkében biztosított alapvető jogok lényeges tartalmát.

c) A tervezett megállapodás szerinti PNR-adatkezelések alkalmasságáról a közbiztonság biztosítására irányuló célkitűzésre tekintettel

- 152 Azon kérdést illetően, hogy a PNR-adatok Kanadába történő továbbítása és azoknak e harmadik országban történő utólagos kezelései alkalmasak-e a közbiztonság biztosítására, a COM(2010) 492 közlemény 2.2 pontjából kitűnik, hogy a légi utasok által jelentett kockázatoknak ezen adatok elemzése útján, még az utasok érkezése előtt lefolytatott értékelése „nagyértékben megkönnyíti és felgyorsítja a biztonsági és határellenőrzéseket”. Ezenkívül a Bizottság hangsúlyozta az írásbeli észrevételeiben, hogy a CBSA által szolgáltatott adatok szerint a PNR-adatok kezelése egyéb eredmények mellett lehetővé tette 178 személy letartóztatását azon 28 millió utas közül, akik a 2014 áprilisától 2015 márciusáig terjedő időszakban az Unióból Kanadába közlekedő légi járatokon utaztak.

- 153 E feltételek mellett a PNR-adatok Kanadába történő továbbítása és azok utólagos kezelései úgy tekinthetők, mint amelyek alkalmasak a tervezett megállapodás által követett, a köz védelmére és biztonságára irányuló célkitűzés megvalósítására.

d) A tervezett megállapodással járó beavatkozások szükségességéről

- 154 A tervezett megállapodással járó beavatkozások szükségességét illetően a jelen vélemény 140. és 141. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján azt kell megvizsgálni, hogy e beavatkozások a szigorúan szükséges mértékre korlátozódnak-e, ennek keretében pedig azt, hogy a megállapodás világos és egyértelmű szabályokat tartalmaz-e az általa előírt intézkedések terjedelmére és alkalmazására vonatkozóan.

1) A tervezett megállapodással érintett PNR-adatokról

i) A továbbítandó PNR-adatok tekintetében a tervezett megállapodás kellően egyértelmű jellegéről

- 155 A tervezett megállapodással érintett adatokat illetően e megállapodásnak világosan és egyértelműen meg kellene határoznia azokat a PNR-adatokat, amelyeket a légi fuvarozóknak az említett megállapodás alkalmazásával Kanadába kell továbbítaniuk.
- 156 E tekintetben, jóllehet a PNR-adatoknak a tervezett megállapodás mellékletében szereplő 19 rovata a Bizottság észrevételei szerint megfelel a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) PNR-adatokra vonatkozó iránymutatásai I. mellékletének, hangsúlyozni kell, hogy – mint azt a főtanácsnok az indítványának 217. pontjában megjegyezte – a „[t]örzsutas státuszra és kedvezményekre vonatkozóan rendelkezésre álló információk[ra] (szabadjegyek, upgrade, azaz a kiszolgálási osztály szintjének emelése stb.)” vonatkozó 5. rovat, valamint a „[v]alamennyi rendelkezésre álló elérhetőségi információ[ra] (ideértve a kibocsátóra vonatkozó információt is)” vonatkozó 7. rovat nem határozza meg kellően pontosan és egyértelműen a továbbítandó PNR-adatokat.

- 157 Az 5. rovatot illetően ugyanis a „stb.” rövidítés alkalmazása nem határozza meg kellőképpen a továbbítandó adatok körét. Ezenkívül e rovat megfogalmazása alapján nem lehet eldönteni, hogy e rovat a légi utasoknak a törzsutasprogramokon belül csak a státuszára vonatkozik, vagy épp ellenkezőleg, kiterjed az ilyen programok keretében lebonyolított légi utazásokkal és elvégzett tranzakciókkal kapcsolatos valamennyi információra.
- 158 Hasonlóképp, a 7. rovat a „[v]alamennyi rendelkezésre álló elérhetőségi információ” kifejezés használatával nem határozza meg kellőképpen a továbbítandó adatok körét. Különösen, e rovat nem határozza meg, hogy az elérhetőségi információk mely típusára terjed ki, sem pedig azt, hogy ezek az elérhetőségi információk magukban foglalják-e – mint az a Bíróság által feltett kérdésekre a Bizottság által adott írásbeli válaszból levezethető – az olyan harmadik személyekre vonatkozó információkat, akik a légi utas számára lefoglalták a légi járatot, vagy akiknek közvetítésével kapcsolatba lehet lépni a légi utassal, vagy akár akiket vészhelyzetben tájékoztatni kell.
- 159 Ami a 8. rovatot illeti, az kiterjed „[v]alamennyi rendelkezésre álló fizetési/számlázási információ[ra] (kivéve a hitelkártyával vagy bankszámlával kapcsolatos, az utazási tranzakcióhoz nem kötődő tranzakciós adatokat)”. Kétségtelen, hogy e rovat különösen tágnak tűnhet, amennyiben a „[v]alamennyi rendelkezésre álló [...] információ” kifejezést használja. Ugyanakkor, mint ez kitűnik a Bíróság által feltett kérdésekre a Bizottság által adott válaszból, e rovatot úgy kell értelmezni, hogy az csak a fizetési módszerekkel és a repülőjegy számlázásával összefüggő információkra terjed ki, kizárva minden más olyan információt, amelyek a légi járatokkal nincsenek közvetlen összefüggésben. E rovat tehát ekként értelmezve úgy tekinthető, hogy megfelel a világosság és egyértelműség követelményének.
- 160 Ami a 17. rovatot illeti, az kiterjed az „[á]ltalános megjegyzések[re], ideértve az egyéb kiegészítő információkat (OSI), a különleges szolgáltatásra vonatkozó információkat (SSI) és a különleges szolgáltatásra vonatkozó kérelmeket (SSR)”. A többek között a Bizottság által nyújtott magyarázatok szerint e rovat olyan „szabad szövegű” (free text) rovatnak minősül, amely arra irányul, hogy a tervezett megállapodás mellékletén belül egyéb helyeken felsorolt információkon kívüli „összes további információt” felölelje. Így az ilyen rovat nem nyújt semmilyen tájékoztatást a továbbítandó felvilágosítások jellegéről és terjedelméről, sőt úgy tűnik, felölelheti még az olyan információkat is, amelyek nem állnak semmilyen összefüggésben a PNR-adatok továbbításának céljával. Ezenkívül, mivel az említett rovat szerinti információkat példálózóan sorolják fel, amit tanúsít az „ideértve” kifejezés használata, e rovat nem ír elő semmilyen korlátozást azon információk jellegét és terjedelmét illetően, amelyek abban szerepelhetnek. E feltételek mellett a 17. rovat nem tekinthető kellően világosan és egyértelműen körülhatároltnak.
- 161 Végül ami a 18. rovatot illeti, az kiterjed „[b]ármely előzetes utasinformáció[ra] (API), melyet foglalási célból gyűjtöttek”. A Tanács és a Bizottság által nyújtott pontosítások szerint ezek az információk megfelelnek a 2004/82 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése szerinti felvilágosításoknak, vagyis a következőknek: a felhasznált úti okmány száma és típusa, az állampolgárság, a teljes nevek, a születési idő, a beutazási átkelőhely a tagállamok területére, a szállítási kód, az indulási és érkezési idő, a járaton szállított utasok teljes száma és az első beszállási hely. E rovat, amennyiben azt akként kell értelmezni, hogy az csak az utóbbi rendelkezésben kifejezetten említett felvilágosításokat fedi le, úgy tekinthető, hogy megfelel a világosság és egyértelműség követelményének.
- 162 A tervezett megállapodás 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt rendelkezések – amelyek Kanadát arra kötelezik, hogy töröljön minden olyan, számára továbbított PNR-adatot, amelyek nem szerepelnek az e megállapodás melléklete szerinti felsorolásban – nem teszik lehetővé, hogy orvosolják e melléklet 5., 7. és 17. rovatának pontatlanságát. Mivel ugyanis e felsorolás nem határolja körül kellően világosan és pontosan a továbbítandó PNR-adatokat, e rendelkezések nem orvosolhatják az azzal kapcsolatos bizonytalanságokat, hogy mely PNR-adatoknak kell a továbbítás tárgyát képezniük.

163 E feltételek mellett a Kanadába továbbítandó PNR-adatok kapcsán a tervezett megállapodás mellékletének 5., 7. és 17. rovata nem állapít meg kellően világos és pontos kereteket a Charta 7. és 8. cikkében biztosított alapvető jogokba történő beavatkozás terjedelmét illetően.

ii) A különleges adatokról

164 Ami a tervezett megállapodás 2. cikkének e) pontja értelmében vett különleges adatok továbbítását illeti, e rendelkezés e különleges adatokat olyan információk összességeként határozza meg, amelyekből következtetni lehet „a faji vagy etnikai hovatartozásra, a politikai véleményre, a vallási vagy világnézeti meggyőződésre, a szakszervezeti tagságra”, vagy amelyek „az egészségi állapotra vagy a szexuális életre” vonatkoznak. Az e megállapodás mellékletében szereplő 19 rovat egyike sem említ kifejezetten ilyen adatokat, az ilyen adatok mégis – mint azt megerősítette többek között a Bizottság a Bíróság által feltett kérdésekre adott válaszában – a 17. rovat alá tartozhatnak. Ezenkívül az, hogy a tervezett megállapodás 8. és 16. cikke a különleges adatok felhasználására és megőrzésére vonatkozó külön szabályokat tartalmaz, szükségképpen magában foglalja, hogy az e megállapodásban részes felek elismerték annak lehetőségét, hogy ilyen adatok Kanadába továbbíthatók.

165 E tekintetben meg kell állapítani, hogy minden olyan intézkedés, amely azon az előfeltevésen alapul, amely szerint a tervezett megállapodás 2. cikkének e) pontjában említett jellemzők közül egy vagy több önmagában és az érintett utas egyedi magatartásától függetlenül releváns lehet a PNR-adatok kezelésének céljára, vagyis a terrorizmus és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelemre tekintettel, megsértené a Chartának a 21. cikkével együtt értelmezett 7. és 8. cikkében biztosított jogokat. Tekintettel az adatoknak a Charta 21. cikkével ellentétes kezelésének kockázatára, a különleges adatok Kanadába történő továbbítása a közbiztonságnak a terrorizmus és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni védelmétől eltérő indokokon alapuló egyértelmű és különösen szilárd igazolást követelne. Márpedig a jelen esetben hiányzik az ilyen igazolás.

166 Ráadásul meg kell állapítani, hogy az uniós jogalkotó az utas-nyilvántartási adatállománynak (PNR) a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása érdekében történő felhasználásáról szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/681 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2016. L 119., 132. o.) 6. cikkének (4) bekezdésében, 7. cikkének (6) bekezdésében és 13. cikkének (4) bekezdésében kizárta a különleges adatok kezelését.

167 Az előző két pontban megfogalmazott értékelésekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a Charta 7., 8. és 21. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével ellentétes mind a különleges adatok Kanadába történő továbbítása, mind pedig az Unió által e harmadik országgal megtárgyalt, azon feltételekkel kapcsolatos keretrendszer, amelyek az ilyen adatok e harmadik ország hatóságai általi felhasználásával és megőrzésével kapcsolatosak.

2) A PNR-adatok automatizált kezeléséről

168 Mint az kitűnik a jelen vélemény 130–132. pontjából, és mint azt a főtanácsnok is megjegyezte az indítványának 252. pontjában, a Kanadába továbbított PNR-adatoknak elsősorban az a rendeltetésük, hogy azokat előre meghatározott modelleken és szempontokon, valamint különböző adatbázisokkal történő összevetéseken alapuló automatizált eszközök alkalmazásával elemezzék.

169 Márpedig a légi utasok által a közbiztonság vonatkozásában jelentett kockázatok értékelése, mint az kitűnik a jelen vélemény 130. és 131. pontjából, a PNR-adatok automatizált elemzése útján történik még azt megelőzően, hogy e légi utasok Kanadába érkeznének. Mivel ezeket az elemzéseket ellenőrizetlen személyes adatokból kiindulva végzik, továbbá azok előre meghatározott modelleken és szempontokon alapulnak, ezek az elemzések szükségképpen tartalmaznak egy bizonyos hibaarányt, mint azt a tárgyalás során a francia kormány és a Bizottság is elismerte.

- 170 Mint az kitűnik az adatvédelmi biztos által az utas-nyilvántartási adatok (PNR) bűnüldözési célú felhasználásáról szóló tanácsi kerethatározati javaslat tervezetéről adott vélemény (HL 2008. C 110., 1. o.) 30. pontjából, amelyre az adatvédelmi biztos a Bíróság által feltett kérdésekre adott válaszában hivatkozott, e hibaarány olyannak tűnik, amely nem elhanyagolható.
- 171 A PNR-adatok automatizált kezeléséből eredő következményeket illetően a tervezett megállapodás 15. cikke kétségtől kimondja, hogy Kanada „kizárólag a PNR-adatok automatikus feldolgozása alapján” nem hoz „olyan döntéseket, amelyek az egyénekre nézve jelentős mértékű hátrányos következménnyel járnak”. Hasonlóképp, az ilyen típusú kezelésre alkalmazandó e megállapodás 3. cikke, amely körülhatárolja ezen adatoknak a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság által végzett bármely kezelésének céljait, valamint az említett megállapodás 7. cikke, amely a hátrányos megkülönböztetés tilalmával kapcsolatos záradékot tartalmaz.
- 172 Ezzel együtt a PNR-adatok automatizált elemzéseivel járó, a Charta 7. és 8. cikkében biztosított jogokba történő beavatkozás terjedelme alapvetően előre meghatározott modellektől és szempontoktól, valamint olyan adatbázisoktól függ, amelyeken az ilyen típusú adatkezelés alapul. Így, tekintettel a jelen vélemény 169. és 170. pontjában kifejtett megfontolásokra, az előre meghatározott modelleknek és szempontoknak egyrészt konkrétaknak és megbízhatóaknak kell lenniük, lehetővé téve, hogy – mint azt a főtanácsnok az indítványának 256. pontjában megjegyezte – olyan eredmények szülessenek, amelyek olyan egyéneket érintenek, akik vonatkozásában fennállhat a terrorista bűncselekményekben vagy súlyos nemzetközi bűncselekményekben való részvétel észszerű gyanúja, másrészt pedig hátrányos megkülönböztetéstől menteseknek kell lenniük. Hasonlóképp, pontosítani kell, hogy azoknak az adatbázisoknak, amelyekkel a PNR-adatokat összevetik, megbízhatóaknak és naprakészeknek kell lenniük, továbbá a Kanada által a terrorizmus és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelemmel összefüggésben működtetett adatbázisokra kell korlátozódniuk.
- 173 Ezenkívül, mivel a PNR-adatok automatizált elemzései – mint az a jelen vélemény 169. pontjában megállapítást nyert – szükségképpen tartalmaznak bizonyos hibaarányt, az említett adatok automatizált kezelése alapján kapott bármely pozitív eredményt azt megelőzően, hogy olyan egyedi intézkedést fogadnának el, amely az érintett légi utasokkal szemben hátrányos következményekkel jár, a tervezett megállapodás 15. cikke alapján alá kell vetni egy nem automatizált eszközökkel végzett egyedi felülvizsgálatnak. Így az említett 15. cikk értelmében az ilyen intézkedés nem alapulhat meghatározó mértékben egyedül azon az eredményen, amely a PNR-adatok automatizált kezeléséből származik.
- 174 Végül annak érdekében, hogy a gyakorlatban biztosított legyen, hogy az előre meghatározott modellek és szempontok, azok felhasználása, valamint a felhasznált adatbázisok ne legyenek hátrányosan megkülönböztetettek, továbbá a szigorúan szükséges mértékre korlátozódjanak, ezen előre meghatározott modellek és szempontok, valamint a felhasznált adatbázisok megbízhatóságát és naprakészségét alá kell vetni a tervezett megállapodás végrehajtására vonatkozóan az e megállapodás 26. cikkének (2) bekezdése alapján végzett közös felülvizsgálatnak, figyelembe véve a statisztikai adatokat és a nemzetközi kutatási eredményeket.

3) A PNR-adatok kezelésének céljairól

i) A terrorista bűncselekmények vagy a súlyos nemzetközi bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy büntetőeljárás alá vonása

- 175 A tervezett megállapodás 3. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság a PNR-adatok kezelését kizárólag a terrorista bűncselekmények és a súlyos nemzetközi bűncselekmények megelőzése, felderítése, kivizsgálása vagy büntetőeljárás alá vonása céljából végezheti.

- 176 Ami a „terrorista bűncselekmények” fogalmat illeti, e megállapodás 3. cikkének (2) bekezdése világosan és pontosan meghatározza mind az e fogalom által érintett tevékenységeket, mind pedig azokat a személyeket, csoportokat vagy szervezeteket, amelyeket „terroristának” lehet tekinteni.
- 177 Hasonlóképp, a „súlyos nemzetközi bűncselekmény” fogalmát illetően a tervezett megállapodás 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdése világosan és pontosan meghatározza az érintett bűncselekmények súlyossági fokát, előírva, hogy azokat legalább négyévi szabadságvesztéssel vagy ennél súlyosabb büntetéssel büntessék. Ezenkívül e rendelkezést az említett bűncselekmények jellegét illetően is kellően pontosnak kell tekinteni, amennyiben az a kanadai jogban meghatározott bűncselekményekre utal. Végül e megállapodás 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdése világosan és pontosan meghatározza azokat a különböző eseteket, amelyekben valamely bűncselekmény jellegét tekintve nemzetközinek minősül.
- 178 E feltételek mellett a tervezett megállapodás 3. cikkének (1)–(3) bekezdése világos, pontos és a szigorúan szükséges mértékre korlátozott szabályokat tartalmaz.

ii) Egyéb célok

- 179 A tervezett megállapodás 3. cikkének (4) bekezdése kivételes esetekben lehetővé teszi a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóságnak a PNR-adatok kezelését, amennyiben ez bármely személy létfontosságú érdekeinek védelmében szükséges, így többek között halál vagy súlyos sérülés kockázata, illetve jelentős közegészségügyi kockázat esetén, különösen a nemzetközileg elismert előírásokban megköveteltek szerint. Ezenkívül e megállapodás 3. cikke (5) bekezdésének a) és b) pontja feljogosítja Kanadát a PNR-adatok „eseti alapon” történő kezelésére, az előbbi esetben annak érdekében, hogy „biztosítsa a közigazgatás felügyeletét és elszámoltathatóságát”, az utóbbi esetben pedig azért, hogy „eleget tegyen olyan idézésnek, felhívásnak vagy rendelkezésnek, amelyet bíróság bocsátott ki vagy írt elő”.
- 180 Amennyiben a tervezett megállapodás 3. cikkének (4) bekezdése a személyek létfontosságú érdekeinek védelmére korlátozza azokat az eseteket, amelyekben a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság a tervezett megállapodás szerves részét képező, a terrorizmus és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelemhez kapcsolódó céloktól eltérő célok érdekében felhasználhatja az említett megállapodás alapján összegyűjtött PNR-adatokat, e rendelkezés világosan és egyértelműen meghatározza azokat az eseteket, amelyekben az ilyen felhasználás megengedett. Másfelől, amennyiben az említett rendelkezés kimondja, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság erre csak kivételesen jogosult, meg kell állapítani, hogy ugyanezen rendelkezés olyan szabályokat tartalmaz, amelyek a szigorúan szükséges mértékre korlátozódnak.
- 181 Ezzel szemben azon esetek megfogalmazása, amelyekben Kanada a tervezett megállapodás 3. cikke (5) bekezdésének a) és b) pontja alapján kezelheti a PNR-adatokat, túl homályos és általános ahhoz, hogy megfeleljen a világosság és az egyértelműség követelményeinek. Az e rendelkezésben megfogalmazott szabályok esetében tehát nem tűnik úgy, hogy azok az említett megállapodás által elérni kívánt cél megvalósításához szigorúan szükséges mértékre korlátozódnának.

4) A tervezett megállapodással érintett kanadai hatóságokról

- 182 A tervezett megállapodás 2. cikkének d) pontja szerint a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság az e megállapodás alapján továbbított PNR-adatok fogadásáért és kezeléséért felelős. E megállapodás 5. cikke szerint e hatóságot úgy kell tekinteni, hogy az említett adatok kezelése és felhasználása során az uniós jog értelmében megfelelő adatvédelmi szintet biztosít. Ezenkívül, mint az kitűnik az említett megállapodás tizenötödik preambulumbekkezdéséből, Kanada kötelezettséget vállal arra, hogy az említett hatóság tiszteletben tartja az ugyanezen megállapodásban meghatározott, a magánélet tiszteletben tartásával és a személyes adatok védelmével kapcsolatos biztosítékokat.

- 183 Jóllehet a tervezett megállapodás maga nem jelöli meg a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóságot, e megállapodás 30. cikke (2) bekezdésének a) pontja kötelezi Kanadát arra, hogy az említett megállapodás hatálybalépését megelőzően értesítse a Bizottságot arról, hogy melyik ez a hatóság. Így e megállapodás a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság megjelölését illetően kellően világos és pontos.
- 184 Továbbá kétségek nélkül meg kell állapítani, hogy az említett megállapodás 18. cikkének (1) bekezdése nem jelöli meg azokat az „egyéb kanadai kormányzati szerveket”, amelyek részére a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság az e rendelkezésben meghatározott feltételek mellett hozzáférhetővé teheti a PNR-adatokat. Ugyanakkor a tervezett megállapodás 18. cikke (1) bekezdésének a), c) és e) pontjából világosan kitűnik, hogy a PNR-adatokat csak azon kormányzati szervekkel lehet közölni, „amely[ek] a 3. cikk hatályával közvetlenül összefüggő feladatokat lát[nak] el”, amennyiben e közlés „a 3. cikkben megállapított célból szükséges”, és azzal a feltétellel, hogy e szervek „az e megállapodásban meghatározott biztosítékokkal egyenértékű biztosítékokat alkalmaz[nak]”.
- 185 Amennyiben a tervezett megállapodás több rendelkezése – vagyis e megállapodás 3. cikkének (5) bekezdése, 6. cikkének (1) és (2) bekezdése, 8. cikkének (3)–(5) bekezdése, 12. cikkének (3) bekezdése, 16. cikke és 17. cikke – „Kanadát” jelöli ki az e rendelkezésekkel érintett PNR-adatkezelésekért felelős szervként, az említett megállapodást akként kell érteni, hogy az vagy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóságot, vagy pedig a 18. cikke szerinti kormányzati szerveket jelöli ki. A tervezett megállapodás 3. cikkének (5) bekezdése, 6. cikkének (1) és (2) bekezdése, 8. cikkének (3)–(5) bekezdése, 12. cikkének (3) bekezdése, 16. cikke és 17. cikke ekként értelmezve úgy tekinthető, hogy megfelel a világosság és az egyértelműség követelményének.

5) Az érintett légi utasokról

- 186 A tervezett megállapodás kiterjed az Unió és Kanada közötti légi járatokon utazó összes légi utas PNR-adataira. Ezen adatokat attól függetlenül továbbítják Kanadába, hogy fennállna bármilyen objektív körülmény, amelynek alapján megállapítható lenne, hogy a légi utasok Kanadában veszélyt jelenthetnek a közbiztonságra.
- 187 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – mint azt a jelen vélemény 152. és 169. pontja is felidézte – a PNR-adatoknak többek között az a rendeltetése, hogy azokat automatikusan kezeljék. Márpedig, mint azt az eljárás több résztvevője is előadta, e kezelés azon közbiztonsági kockázat azonosítására szolgál, amelyet adott esetben azok a személyek jelenthetnek, akik e szakaszban még nem ismertek a hatáskörrel rendelkező szolgálatok előtt, és akik e kockázat folytán alaposabb vizsgálatnak vethetők alá. E tekintetben ezen adatoknak az utasok Kanadába érkezése előtti automatikus kezelése különösen a határokon megkönnyíti és felgyorsítja a biztonsági ellenőrzéseket. Ezenkívül bizonyos személykategóriák vagy bizonyos származási övezetek kizárása megakadályozhatná a PNR-adatok automatikus kezelése céljának, vagyis annak a megvalósítását, hogy ezen adatok ellenőrzése révén az összes légi utas közül azonosítani lehessen azokat a személyeket, akik veszélyt jelenthetnek a közbiztonságra, továbbá elősegíthetné ezen ellenőrzés megkerülését.
- 188 Végeredményben, összhangban a Chicagói Egyezmény 13. cikkével, amelyre különösen a Tanács és a Bizottság hivatkozott a Bíróság által feltett kérdésekre adott válaszaikban, a szerződő államok területére történő belépés, az ott-tartózkodás, valamint az onnan való távozás során minden légi utas köteles betartani ezen állam azon szabályait, amelyek a légi utasoknak a területére történő belépésére és az onnan való távozására vonatkoznak. E cikk alapján tehát a Kanadába belépni vagy ebből az országból távozni szándékozó összes légi utast határellenőrzéseknek kell alávetni, és kötelesek tiszteletben tartani a hatályos kanadai jogszabályok által előírt belépési és kilépési feltételeket. Ezenkívül, mint az kitűnik a jelen vélemény 152. és 187. pontjából, a határellenőrzések részét képezi azon utasoknak a PNR-adatok alapján történő azonosítása, akik veszélyt jelenthetnek a közbiztonságra.

Következésképpen, mivel ezek az ellenőrzések kiterjednek a Kanadába belépni és ott tartózkodni szándékozó légi utasokra, az említett utasokat önmagában e rendelkezés jellegénél fogva alá kell vetni a PNR-adataik ellenőrzésének.

- 189 E feltételek mellett a tervezett megállapodás nem tűnik úgy, hogy túllépné a szigorúan szükséges mértéket, amikor lehetővé teszi az összes légi utas PNR-adatainak Kanadába történő továbbítását.

6) A PNR-adatok megőrzéséről és felhasználásáról

- 190 Annak biztosítása érdekében, hogy a továbbított PNR-adatok megőrzése, a tervezett megállapodás szerinti kanadai hatóságok ezen adatokhoz való hozzáférése, valamint ezen adatok e hatóságok általi felhasználása a szigorúan szükséges mértékre korlátozódjék, a Bíróságnak a jelen vélemény 141. pontjában hivatkozott állandó ítélkezési gyakorlata alapján a tervezett megállapodásnak világos és egyértelmű szabályokat kellene tartalmaznia, amelyek megjelölik, hogy az említett adatok e hatóságok általi megőrzése, valamint az azokhoz való hozzáférés és azok felhasználása milyen körülmények között és milyen feltételek alapján lehetséges.
- 191 A személyes adatok megőrzését illetően meg kell állapítani, hogy a szóban forgó szabályozásnak minden esetben olyan objektív szempontoknak kell megfelelnie, amelyek a megőrzendő személyes adatokat összefüggésbe hozzák az elérni kívánt céllal (lásd ebben az értelemben: 2015. október 6-i Schrems ítélet, C-362/14, EU:C:2015:650, 93. pont; 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítélet, C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970, 110. pont).
- 192 A jogszerűen megőrzött személyes adatok valamely hatóság általi felhasználását illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság megítélése szerint az uniós szabályozás nem szorítkozhat annak megkövetelésére, hogy az említett adatokhoz való hozzáférés feleljen meg e szabályozás valamelyik céljának, hanem rendelkeznie kell e felhasználás anyagi jogi és eljárásjogi feltételeiről is (lásd analógia útján: 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítélet, C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970, 117. és 118. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 193 A jelen ügyben, mint az a jelen vélemény 171. pontjában megállapítást nyert, a tervezett megállapodás a 3. cikkében körülhatárolja a PNR-adatok hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság általi felhasználásának céljait; a 7. cikkében a hátrányos megkülönböztetés tilalmával kapcsolatos záradékot ír elő, a 15. cikkében pedig a Kanada által ezen adatok automatikus kezelése alapján hozott határozatokkal kapcsolatos rendelkezést tartalmaz.
- 194 Ezenkívül a tervezett megállapodás 16. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a Kanada a PNR-adatokat a beérkezésüktől számított öt évig őrizheti meg, e megállapodás 16. cikkének (3) bekezdése pedig kimondja, hogy ezen adatok egy részét a beérkezésüktől számított 30 nap, illetve két év elteltével el kell rejteni. E rendelkezések, mivel nem tesznek semmilyen különbséget az utasok között, lehetővé teszik az összes légi utas PNR-adatainak megőrzését.
- 195 Végül az említett megállapodás 16. cikkének (4) bekezdése értelmében az adatok elrejtése feloldható, ha az ugyanezen megállapodás 3. cikkében említett vizsgálatok lefolytatásához szükséges, azzal, hogy e feloldás – az esettől függően – vagy külön felhatalmazással rendelkező, korlátozott számú tisztviselő által, vagy pedig a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság vezetőjének, illetve a vezető külön felhatalmazásával rendelkező magas rangú tisztviselőjének előzetes engedélyével történhet.

i) A PNR-adatoknak a légi utasok megérkezése előtt, Kanadában tartózkodásuk során és a távozásuk alkalmával történő megőrzéséről és felhasználásáról

- 196 A tervezett megállapodás így a teljes megőrzési idő alatt lehetővé teszi az összes légi utas PNR-adatainak a 3. cikkben meghatározott célokból történő felhasználását.

- 197 Márpedig a PNR-adatoknak a légi utasok Kanadából való távozásáig történő megőrzését és felhasználását illetően meg kell állapítani, hogy azok lehetővé teszik különösen a biztonsági ellenőrzések és a határellenőrzések megkönnyítését. A PNR-adatok ennek érdekében történő megőrzése és felhasználása magánál a jellegénél fogva nem korlátozható a légi utasok meghatározott körére, és nem képezheti bíróság vagy független közigazgatási szerv általi előzetes engedélyezés tárgyát sem. A jelen vélemény 186–188. pontjában lefolytatott mérlegelésekkel összhangban így meg kell állapítani, hogy mindaddig, amíg a légi utasok Kanadában tartózkodnak vagy távozóban vannak e harmadik országból, fennáll az e megállapodás által követett cél és ezen adatok közötti szükséges összefüggés, vagyis e megállapodás nem lépi túl a szigorúan szükséges mértéket önmagában amiatt, hogy lehetővé teszi az összes ilyen utas PNR-adatainak szisztematikus megőrzését és felhasználását.
- 198 Hasonlóképp, a PNR-adatok abból a célból történő szisztematikus felhasználása, hogy ellenőrizzék azon előre meghatározott modellek és szempontok megbízhatóságát és naprakészségét, amelyeken ezen adatok automatikus kezelése alapulnak, mint az a jelen vélemény 174. pontjában megállapítást nyert, illetve hogy e kezelések érdekében új modelleket és szempontokat határozzanak meg, közvetlenül kapcsolódik a jelen vélemény előző pontja szerinti ellenőrzések végrehajtásához, vagyis e felhasználást is olyanak kell tekinteni, mint amely nem lépi túl a szigorúan szükséges mértéket.
- 199 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a légi utasok Kanadában tartózkodása során – a PNR-adatoknak ezen utasok e harmadik országba történő megérkezését megelőzően lefolytatott automatizált elemzésének eredményétől függetlenül – felmerülhetnek olyan helyzetek, amelyekben a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság az e tartózkodás során összegyűjtött olyan jelzésekkel rendelkezik, amelyek arra utalnak, hogy az utasok adatainak felhasználása szükségesnek bizonyulhat a terrorizmus és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelem érdekében.
- 200 A PNR-adatok előző pont szerinti helyzetekben történő felhasználását illetően ugyanakkor meg kell állapítani, hogy mivel a légi utasoknak a PNR-adataik ellenőrzését követően engedélyezték az e harmadik ország területére történő belépést, az említett adatok ezen utasok Kanadában tartózkodása során történő felhasználását olyan új körülményekre kell alapítani, amelyek indokolják e felhasználást. Az említett felhasználás tehát a jelen vélemény 141. és 192. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében olyan szabályokat tesz szükségessé, amelyek meghatározzák e felhasználás anyagi jogi és eljárásjogi feltételeit, többek között annak érdekében, hogy az említett adatokat védjék a visszaélések kockázataival szemben. Az ilyen szabályoknak objektív szempontokon kell alapulniuk azon körülmények és feltételek meghatározása érdekében, amelyek mellett a tervezett megállapodás szerinti kanadai hatóságok jogosultak az adatok felhasználására.
- 201 E tekintetben, amennyiben olyan objektív körülmények állnak fenn, amelyek alapján megállapítható, hogy egy vagy több légi utas PNR-adatai ténylegesen hozzájárulhatnak a terrorista bűncselekmények és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelem céljához, ezen adatok felhasználása nem tűnik úgy, hogy túllépné a szigorúan szükséges mértéket (lásd analógia útján: 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítélet, C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970, 119. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 202 Ezenkívül annak érdekében, hogy a gyakorlatban biztosított legyen az előző két pontban meghatározott feltételek teljes körű tiszteletben tartása, alapvető jelentőségű, hogy a megőrzött PNR-adatoknak a légi utasok Kanadában tartózkodása során történő felhasználása főszabály szerint – a kellően indokolt sürgős esetek kivételével – valamely bíróság vagy független közigazgatási szerv által végzett előzetes felülvizsgálat tárgyát képezze, és hogy e bíróság vagy szerv különösen megelőzési, felderítési vagy bűnüldözési eljárások keretében a hatáskörrel rendelkező hatóságok által előterjesztett indokolt kérelmet követően hozza meg határozatát (lásd analógia útján: 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítélet, C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970, 120. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

203 Mivel a tervezett megállapodás nem felel meg az előző két pontban megfogalmazott követelményeknek, e megállapodás nem biztosítja, hogy a légi utasok PNR-adatainak az említett megállapodás szerinti kanadai hatóságok által az utasok Kanadában tartózkodása során történő felhasználása a szigorúan szükséges mértékre fog korlátozódni.

ii) A PNR-adatoknak a légi utasok Kanadából történő távozását követő megőrzéséről és felhasználásáról

204 Azokat a légi utasokat, akik elhagyták Kanadát, az általános szabályok szerint a belépéskor és a kilépéskor ellenőrzéseknek vetették alá. Hasonlóképp, a PNR-adataikat a Kanadába érkezésük előtt, adott esetben pedig az ott-tartózkodásuk során, valamint az e harmadik országból való távozásuk alkalmával ellenőrizték. E feltételek mellett meg kell állapítani, hogy ezek az utasok főszabály szerint nem jelentenek kockázatot a terrorizmussal és a súlyos nemzetközi bűncselekményekkel kapcsolatban, mivel sem az említett ellenőrzések és vizsgálatok, sem pedig bármely egyéb körülmény nem tárt fel erre utaló objektív elemek fennállását. Mindenesetre nem tűnik úgy, hogy az összes olyan légi utas, aki Kanadába utazott, az ezen országból történő távozását követően magasabb kockázatot jelentene azon személyekhez képest, akik az ezt megelőző öt évben nem utaztak az említett országba, és akikkel kapcsolatban Kanada ezért nem rendelkezik PNR-adatokkal.

205 Így azon légi utasokat illetően, akikkel összefüggésben a Kanadába érkezésük idején és az e harmadik országból való távozásukig nem azonosítottak ilyen kockázatot, nem tűnik úgy, hogy az elutazásukat követően olyan – akár közvetett – összefüggés állna fenn a PNR-adataik és a tervezett megállapodással elérni kívánt cél között, amely igazolná ezen adatok megőrzését. A súlyos nemzetközi bűnelkövetői hálózatok átlagos élettartamával, illetve az e hálózatokkal kapcsolatos nyomozások időtartamával és összetettségével kapcsolatos azon megfontolások, amelyeket a Bíróság előtt többek között a Tanács és a Bizottság adott elő, nem igazolhatják, hogy az összes légi utas PNR-adatait a Kanadából való távozásuk után is folyamatosan tárolják az említett adatokhoz való esetleges hozzáférés érdekében, a terrorizmus és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelemmel fennálló bármilyen kapcsolattól függetlenül (lásd analógia útján: 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítélet, C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970, 119. pont).

206 Az összes légi utas PNR-adatainak a Kanadából való távozásukat követő folyamatos tárolása tehát nem tűnik úgy, hogy a szigorúan szükséges mértékre korlátozódna.

207 Ugyanakkor, amennyiben konkrét esetekben olyan objektív elemeket azonosítanak, amelyek alapján megállapítható, hogy bizonyos légi utasok még a Kanadából való távozásukat követően is veszélyt jelenthetnek a terrorizmus és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelem szempontjából, a PNR-adataik tárolása a Kanadában tartózkodásukat meghaladóan is megengedhetőnek tűnik (lásd analógia útján: 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítélet, C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970, 108. pont).

208 Ami az így tárolt PNR-adatok felhasználását illeti, azt a jelen vélemény 201. és 202. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján objektív kritériumokra kell alapítani azon körülmények és feltételek meghatározása érdekében, amelyek mellett a tervezett megállapodással érintett kanadai hatóságok hozzáférhetnek ezen adatokhoz a felhasználásuk érdekében. Hasonlóképp, e felhasználást – a kellően indokolt sürgős esetek kivételével – valamely bíróság vagy független közigazgatási szerv által végzett előzetes felülvizsgálatnak kell alávetni, amely bíróság vagy szerv különösen megelőzési, felderítési vagy bűnüldözési eljárások keretében az említett hatóságok által előterjesztett indokolt kérelmet követően hozza meg a felhasználást engedélyező határozatát.

209 A jelen vélemény 207. pontja szerinti légi utasok PNR-adatainak megőrzési idejét illetően meg kell állapítani, hogy a tervezett megállapodás 16. cikkének (1) bekezdésében meghatározott általános időtartamot másfél évvel meghosszabbították ahhoz képest, ami a 2006. évi megállapodásban szerepelt. E tekintetben ugyanakkor többek között azon megfontolások alapján, amelyeket különösen a Tanács és

a Bizottság adott elő, és amelyeket a jelen vélemény 205. pontja említ, el kell ismerni, hogy a tervezett megállapodás 16. cikkének (1) bekezdésében meghatározott ötéves időtartam nem tűnik úgy, hogy túllépné a terrorizmus és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelem céljából szigorúan szükséges mértéket.

- 210 Végül, amennyiben egyrészt a tervezett megállapodás 9. cikkének (2) bekezdése, amely akként rendelkezik, hogy Kanada „hozzáférés-ellenőrzéssel ellátott, biztonságos fizikai környezetben tárolja” a PNR-adatokat, azt jelenti, hogy ezeket az adatokat Kanada területén kell megőrizni, másrészt pedig e megállapodás 16. cikkének (6) bekezdését, amely szerint Kanada a PNR-adatokat a megőrzési idő végén megsemmisíti, akként kell értelmezni, hogy az ezen adatok helyreállíthatatlan megsemmisítését írja elő, e rendelkezések úgy tekinthetők, mint amelyek megfelelnek a világosság és az egyértelműség követelményeinek (lásd analógia útján: 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítélet, C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970, 122. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 211 A jelen vélemény 204–206. és 208. pontjában kifejtett megfontolásokra tekintettel e megállapodás nem biztosítja, hogy a PNR-adatoknak a kanadai hatóságok által a légi utasok Kanadából való távozását követően történő megőrzése és felhasználása a szigorúan szükséges mértékre korlátozódna.

7) A PNR-adatok megosztásáról

i) A PNR-adatok kormányzati szerveknek való továbbításáról

- 212 A tervezett megállapodás 18. és 19. cikke lehetővé teszi, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság a PNR-adatokat Kanada egyéb kormányzati szervei és egyéb harmadik országok kormányzati szervei részére továbbítsa. Mivel az ilyen továbbítás lehetőséget biztosít e szerveknek arra, hogy ezen adatokhoz ténylegesen hozzáférjenek és felhasználják azokat, e továbbításnak tiszteletben kell tartania az említett adatok felhasználására vonatkozó, a jelen vélemény 200–202. és 208. pontjában felidézett feltételeket.
- 213 Ami konkrétan a PNR-adatok egyéb harmadik országok kormányzati szervei részére történő továbbítását illeti, hozzá kell tenni még azt is, hogy a tervezett megállapodás 19. cikke (1) bekezdésének e) pontja diszkrecionális jogkört biztosít a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóságnak arra, hogy mérlegelje az ezekben az országokban biztosított védelem szintjét.
- 214 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a személyes adatok csak akkor továbbíthatók az Unióból valamely harmadik országba, ha ez az ország az alapvető szabadságokat és jogokat olyan szintű védelemben részesíti, amely lényegében egyenértékű az Unión belül biztosított védelemmel. E követelmény ugyanúgy érvényes arra az esetre is, ha a PNR-adatokat a tervezett megállapodás 19. cikke alapján Kanadából egyéb harmadik országokba továbbítják, annak megelőzése érdekében, hogy az e megállapodásban biztosított védelmi szint megkerülhető legyen a személyes adatok egyéb harmadik országokba történő továbbításával, valamint abból a célból, hogy biztosítsák az uniós jogban előírt védelmi szint folytonosságát (lásd analógia útján: 2015. október 6-i Schrems ítélet, C-362/14, EU:C:2015:650, 72. és 73. pont). E feltételek mellett az ilyen továbbítás megköveteli vagy az Unió és az érintett harmadik ország közötti, az említett megállapodással egyenértékű megállapodás létezését, vagy pedig a 95/46 irányelv 25. cikkének (6) bekezdése szerinti olyan bizottsági határozat létezését, amely megállapítja, hogy az említett harmadik ország az uniós jog értelmében megfelelő védelmi szintet biztosít, továbbá kiterjed azokra a hatóságokra, amelyek részére a PNR-adatokat továbbítani tervezik.
- 215 Mivel a tervezett megállapodás 18. és 19. cikke nem felel meg a jelen vélemény 212–214. pontjában ismertetett követelményeknek, e megállapodás nem biztosítja, hogy a PNR-adatoknak a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság által Kanada egyéb kormányzati szervei és egyéb harmadik országok kormányzati szervei részére történő továbbítása a szigorúan szükséges mértékre fog korlátozódni.

ii) A PNR-adatok magánszemélyekkel történő megosztása

- 216 A tervezett megállapodás 12. cikkének (3) bekezdése lehetővé teszi Kanadának, hogy „az érintett személy jogos érdekeinek figyelembevételével [...] az információk bármilyen nyilvánosságra hozatalát észszerű jogszabályi előírások és korlátozások alá [vonja]”. Márpedig e megállapodás nem szorítja keretek közé sem a megosztható információ jellegét, sem e megosztás kedvezményezettjeit, de még csak az ilyen információ felhasználását sem.
- 217 Ráadásul a tervezett megállapodás nem határozza meg sem az „észszerű jogszabályi előírások és korlátozások”, sem az „érintett személy jogos érdekei[...]” fordulatot, és nem követeli meg azt sem, hogy a PNR-adatok valamely magánszeméllyel történő megosztása összefüggésben álljon a terrorizmus és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelemmel, sem pedig azt, hogy e megosztást igazságügyi hatóság vagy független közigazgatási szerv általi engedélyezésnek vessék alá. E feltételek mellett e rendelkezés túllépi a szigorúan szükséges mértéket.

3. A légi utasok egyéni jogairól

- 218 A Charta 8. cikke (2) bekezdésének második mondata biztosítja, hogy azon személyeknek, akiknek a személyes adatait összegyűjtötték, joguk legyen megismerni ezeket az adatokat, valamint kijavíttatni azokat.
- 219 Ezenkívül a Charta 7. cikkét illetően a Bíróság már megállapította, hogy a magánélet tiszteletben tartásához való, az említett cikkben biztosított alapvető jog magában foglalja, hogy az érintett személy megbizonyosodhasson arról, hogy személyes adatait helyesen és jogszerűen kezelik. Annak érdekében, hogy elvégezhesse a szükséges ellenőrzéseket, e személynek jogosultnak kell lennie arra, hogy hozzáférjen a rá vonatkozó, a kezelés tárgyát képező adatokhoz (lásd ebben az értelemben: 2009. május 7-i Rijkeboer ítélet, C-553/07, EU:C:2009:293, 49. pont).
- 220 E jogok tiszteletben tartása érdekében lényeges, hogy a légi utasokat attól kezdve tájékoztassák a PNR-adataik Kanadába történő továbbításáról és ezen adatok felhasználásáról, hogy e tájékoztatás nem veszélyezteti a tervezett megállapodás szerinti kormányzati szervek által folytatott vizsgálatokat. Az ilyen tájékoztatás ugyanis ténylegesen szükségesnek bizonyul ahhoz, hogy lehetővé tegye a légi utasok számára, hogy gyakorolják a rájuk vonatkozó PNR-adatokhoz történő hozzáférés, adott esetben pedig ezen adatok kijavítása kérelmezéséhez való jogaikat, valamint a Charta 47. cikkének első bekezdése alapján bíróság előtt hatékony jogorvoslattal éljenek (lásd analógia útján: 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítélet, C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970, 121. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

a) A tájékoztatáshoz, hozzáféréshez és kijavításhoz való jogról

- 221 Jóllehet a tervezett megállapodás 12. és 13. cikke jogot biztosít a légi utasoknak ahhoz, hogy hozzáférjenek a PNR-adataikhoz, valamint kérjék azok helyesbítését, e rendelkezések nem követelik meg, hogy e légi utasokat tájékoztassák a PNR-adataik Kanadába történő továbbításáról és azok felhasználásáról.
- 222 E tekintetben e megállapodás arra szorítkozik, hogy a 11. cikkében olyan átláthatósági szabályt írjon elő, amely a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóságot arra kötelezi, hogy a weboldalán tegyen közzé bizonyos általános felvilágosításokat a PNR-adatok továbbításáról és felhasználásáról, és nem ír elő semmilyen kötelezettséget a légi utasok egyéni tájékoztatására vonatkozóan.
- 223 Kétségtelen, hogy ez az átláthatósági szabály lehetővé teszi a légi utasok megfelelő tájékoztatását mind a PNR-adataik Kanadába történő továbbításáról, mind pedig ezen adatoknak a jelen vélemény 197. és 198. pontja szerinti, a biztonsági ellenőrzések és határellenőrzések céljából történő szisztematikus

felhasználásáról. Ezzel szemben a légi utasoknak a tervezett megállapodás 11. cikkében előírt ezen általános tájékoztatása nem biztosítja számukra azt a lehetőséget, hogy megtudják, hogy a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság ezen ellenőrzéseken túlmenően is felhasználta-e az adataikat. Így a jelen vélemény 199. és 207. pontja szerinti azon esetekben, amelyekben olyan objektív körülmények merülnek fel, amelyek igazolják az ilyen felhasználást, és szükségessé teszik az igazságügyi hatóság vagy független közigazgatási szerv általi előzetes engedélyezést, szükségesnek bizonyul a légi utasok egyéni tájékoztatása. Ugyanez vonatkozik azokra az esetekre, amikor a légi utasok PNR-adatait egyéb kormányzati szervek vagy magánszemélyek részére továbbítják.

224 Ugyanakkor az ilyen tájékoztatásnak a jelen vélemény 220. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján csak attól kezdve kell megtörténnie, hogy nem veszélyeztetheti a tervezett megállapodás szerinti kormányzati szervek által lefolytatott vizsgálatokat.

225 Az említett megállapodásnak tehát pontosítania kellene, hogy azon légi utasokat, akiknek a PNR-adatait a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság a jelen vélemény 199. és 207. pontja szerinti esetekben felhasználta és megőrizte, valamint azon légi utasokat, akiknek az adatait egyéb kormányzati szervek vagy magánszemélyek részére továbbították, e hatóság a jelen vélemény előző pontjában meghatározott feltételek mellett tájékoztassa az ilyen felhasználásról vagy továbbításról.

b) A jogorvoslathoz való jogról

226 A légi utasok jogorvoslathoz való jogát illetően a tervezett megállapodás 14. cikkének (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy Kanada biztosítja, hogy bármely olyan egyén, aki úgy véli, hogy a PNR-adataival kapcsolatos bármely határozat vagy intézkedés sérti a jogait, a kanadai jogszabályokkal összhangban hatékony bírósági jogorvoslathoz, illetve egyéb olyan jogorvoslathoz folyamodhat, amelynek révén kártérítésben részesülhet.

227 Mivel e rendelkezés vonatkozik „bármely olyan egyén[re], aki úgy véli, hogy [...] sérti[k] a jogait”, e rendelkezés az összes légi utasra kiterjed, függetlenül az állampolgárságuktól, tartózkodási helyüktől, lakóhelyüktől vagy attól, hogy ténylegesen Kanadában tartózkodnak-e. Ezenkívül e rendelkezést – mint azt a Tanács is megjegyezte – akként kell értelmezni, hogy a légi utasokat bíróság előtti jogorvoslat illeti meg, mint azt a Charta 47. cikkének első bekezdése is megköveteli. Az, hogy a tervezett megállapodás 14. cikkének (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a „hatékony bírósági jogorvoslat” kiegészülhet kártérítésre irányuló jogorvoslattal, a Parlament állításával ellentétben nem jár azzal a hatással, hogy a légi utasokat megfosssa az ilyen hatékony jogorvoslattól, hanem inkább olyan jellegű, mint azt a főtanácsnok is megjegyezte az indítványának 324. pontjában, amely megerősíti az érintett személyek bírósági jogvédelmét.

4. A PNR-adatok védelmével kapcsolatos biztosítékok felügyeletéről

228 A Charta 8. cikkének (3) bekezdése értelmében a Charta 8. cikkének (1) és (2) bekezdéséből eredő követelmények tiszteletben tartását független hatóságnak kell ellenőriznie.

229 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében az ilyen ellenőrző hatóság – amelynek létrehozatalát az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdése is előírja – függetlenségének célja a személyes adatok kezelése vonatkozásában a természetes személyek védelmére vonatkozó rendelkezések tiszteletben tartása ellenőrzése hatékonyságának és megbízhatóságának biztosítása, és e függetlenséget e célkitűzés fényében kell értelmezni. A független ellenőrző hatóság létrehozatala tehát lényeges eleme az egyének személyes adatok kezelése tekintetében való védelmének (2010. március 9-i Bizottság kontra Németország ítélet, C-518/07, EU:C:2010:125, 25. pont; 2014. április 8-i Bizottság kontra Magyarország ítélet, C-288/12, EU:C:2014:237, 48. pont; 2015. október 6-i Schrems ítélet, C-362/14, EU:C:2015:650, 41. pont).

- 230 A jelen ügyben a tervezett megállapodás 10. cikke (1) bekezdésének első mondata akként rendelkezik, hogy a PNR-adatok kezelésével kapcsolatos adatvédelmi biztosítékok betartására vonatkozóan „független közigazgatási szerv”, vagy „adminisztratív eszközökkel létrehozott olyan hatóság” gyakorol felügyeletet, „amely a feladatait részrehajlás nélkül látja el és bizonyítottan függetlenül jár el”. Amennyiben e rendelkezés kimondja, hogy a felügyeletet független hatóság gyakorolja, megfelel a Charta 8. cikkének (3) bekezdésében megfogalmazott követelménynek. Ezzel szemben e rendelkezés vaglyagos megfogalmazása úgy tűnik, lehetővé teszi, hogy az említett felügyeletet részben vagy teljes egészében olyan hatóság gyakorolhassa, amely nem teljesen függetlenül látja el a feladatait, hanem alá van rendelve olyan felettes hatóságnak, amelytől utasításokat kaphat, vagyis nincs védve bármely olyan külső befolyástól, amely irányíthatja a döntéseit.
- 231 E feltételek mellett, mint azt a főtanácsnok is megjegyezte az indítványának 316. pontjában, a tervezett megállapodás 10. cikke nem biztosítja kellően világosan és pontosan, hogy az e megállapodásban meghatározott, a PNR-adatok kezelése vonatkozásában a természetes személyek védelmével kapcsolatos szabályok tiszteletben tartásának felügyeletét a Charta 8. cikkének (3) bekezdése értelmében vett független hatóság fogja ellátni.

IX. A vélemény iránti kérelemre adott válasz

232 Az eddigi megfontolások összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy:

- 1) a tervezett megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatot egyszerre kell az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdésére és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontjára alapítani;
- 2) a tervezett megállapodás összeegyeztethetetlen a Charta 7., 8. és 21. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével, amennyiben nem zárja ki a különleges adatoknak az Unióból Kanadába történő továbbítását, valamint ezen adatok felhasználását és megőrzését;
- 3) a tervezett megállapodásnak ahhoz, hogy összeegyeztethető legyen a Charta 7. és 8. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével:
 - a) világosan és pontosan meg kell határoznia az Unióból Kanadába továbbítandó PNR-adatokat;
 - b) elő kell írnia, hogy a PNR-adatok automatikus kezelése keretében használt modellek és szempontok konkrétak és megbízhatóak, valamint hátrányos megkülönböztetéstől mentesek lesznek; elő kell írnia, hogy a használt adatbázisok azokra az adatbázisokra fognak korlátozódni, amelyeket Kanada a terrorizmus és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelemmel összefüggésben működtet;
 - c) az olyan előre meghatározott modellekre és szempontokra vonatkozó ellenőrzések kivételével, amelyeken a PNR-adatok automatizált kezelése alapulnak, ezen adatoknak a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság által a légi utasok Kanadában tartózkodása során és az ezen országból való távozásuk után történő felhasználását, hasonlóképp pedig az említett adatok egyéb hatóságok részére történő bármilyen továbbítását objektív szempontokon alapuló anyagi jogi és eljárásjogi feltételeknek kell alávetnie; e felhasználást és e továbbítást – a kellően indokolt sürgős esetek kivételével – valamely bíróság vagy független közigazgatási szerv által végzett előzetes felülvizsgálatnak kell alávetnie, amely különösen megelőzési, felderítési vagy bűnüldözési eljárások keretében az említett hatóságok által előterjesztett indokolt kérelmet követően hozza meg a felhasználást engedélyező határozatát;
 - d) a PNR-adatoknak a légi utasok távozását követő megőrzését az olyan utasok adataira kell korlátoznia, akik vonatkozásában olyan objektív körülmények állnak fenn, amelyek alapján megállapítható, hogy veszélyt jelenthetnek a terrorizmus és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelem szempontjából;
 - e) a PNR-adatoknak a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság által valamely harmadik ország kormányzati szervei részére történő továbbítását azon feltételnek kell alávetnie, hogy létezzen vagy az Unió és e harmadik ország közötti, a tervezett megállapodással egyenértékű

megállapodás, vagy pedig a 95/46 irányelv 25. cikkének (6) bekezdése szerinti olyan bizottsági határozat, amely kiterjed azokra a hatóságokra, amelyek részére a PNR-adatokat továbbítani tervezik;

- f) rendelkeznie kell a légi utasok egyéni tájékoztatáshoz való jogáról abban az esetben, ha a rájuk vonatkozó PNR-adatokat a Kanadában tartózkodásuk során és az ezen országból való távozásuk után használják fel, valamint abban az esetben, ha a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság egyéb hatóságok vagy magánszemélyek részére továbbítja ezeket az adatokat, valamint
- g) biztosítania kell, hogy a tervezett megállapodásban foglalt, a légi utasokat a rájuk vonatkozó PNR-adatok kezelése vonatkozásában megillető védelemmel kapcsolatos szabályok felügyeletét független ellenőrző hatóság látja el.

Következésképpen a Bíróság (nagytanács) a következő véleményt adja:

- 1) **A Kanada és az Európai Unió közötti, az utasnyilvántartási adatállomány adatainak továbbításáról és kezeléséről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatot egyszerre kell az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdésére és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontjára alapítani.**
- 2) **A Kanada és az Európai Unió közötti, az utasnyilvántartási adatállomány adatainak továbbításáról és kezeléséről szóló megállapodás összeegyeztethetetlen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7., 8. és 21. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével, amennyiben nem zárja ki a különleges adatoknak az Európai Unióból Kanadába történő továbbítását, valamint ezen adatok felhasználását és megőrzését.**
- 3) **A Kanada és az Európai Unió közötti, az utasnyilvántartási adatállomány adatainak továbbításáról és kezeléséről szóló megállapodásnak ahhoz, hogy összeegyeztethető legyen az Alapjogi Charta 7. és 8. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével:**
 - a) világosan és pontosan meg kell határozni az utasnyilvántartási adatállománynak az Európai Unióból Kanadába továbbítandó adatait;
 - b) elő kell írnia, hogy az utasnyilvántartási adatállomány adatainak automatikus kezelése keretében használt modellek és szempontok konkrétak és megbízhatóak, valamint hátrányos megkülönböztetéstől mentesek lesznek; elő kell írnia, hogy a használt adatbázisok azokra az adatbázisokra fognak korlátozódni, amelyeket Kanada a terrorizmus és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelemmel összefüggésben működtet;
 - c) az olyan előre meghatározott modellekre és szempontokra vonatkozó ellenőrzések kivételével, amelyeken az utasnyilvántartási adatállomány adatainak automatizált kezelése alapulnak, ezen adatoknak a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság által a légi utasok Kanadában tartózkodása során és az ezen országból való távozásuk után történő felhasználását, hasonlóképp pedig az említett adatok egyéb hatóságok részére történő bármilyen továbbítását objektív szempontokon alapuló anyagi jogi és eljárásjogi feltételeknek kell alávetnie; e felhasználást és e továbbítást – a kellően indokolt sürgős esetek kivételével – valamely bíróság vagy független közigazgatási szerv által végzett előzetes felülvizsgálatnak kell alávetnie, amely különösen megelőzési, felderítési vagy büntető eljárással kapcsolatos eljárások keretében az említett hatóságok által előterjesztett indokolt kérelmet követően hozza meg a felhasználást engedélyező határozatát;
 - d) az utasnyilvántartási adatállomány adatainak a légi utasok távozási utáni megőrzését az olyan utasok adataira kell korlátozni, akik vonatkozásában olyan objektív körülmények állnak fenn, amelyek alapján megállapítható, hogy veszélyt jelenthetnek a terrorizmus és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelem szempontjából;
 - e) az utasnyilvántartási adatállomány adatainak a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság által valamely harmadik ország kormányzati szervei részére történő továbbítását azon feltételnek kell alávetnie, hogy létezen vagy az Európai Unió és e harmadik ország közötti olyan megállapodás, amely egyenértékű a Kanada és az Európai Unió közötti, az

utasnyilvántartási adatállomány adatainak továbbításáról és kezeléséről szóló megállapodással, vagy pedig a személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 25. cikkének (6) bekezdése szerinti olyan bizottsági határozat, amely kiterjed azokra a hatóságokra, amelyek részére az utasnyilvántartási adatállomány adatait továbbítani tervezik;

- f) rendelkeznie kell a légi utasok egyéni tájékoztatáshoz való jogáról abban az esetben, ha az utasnyilvántartási adatállomány rájuk vonatkozó adatait a Kanadában tartózkodásuk során és az ezen országból való távozásuk után használják fel, valamint abban az esetben, ha a hatáskörrel rendelkező kanadai hatóság egyéb hatóságok vagy magánszemélyek részére továbbítja ezeket az adatokat, valamint
- g) biztosítania kell, hogy a Kanada és az Európai Unió közötti, az utasnyilvántartási adatállomány adatainak továbbításáról és kezeléséről szóló megállapodásban foglalt, a légi utasokat az utasnyilvántartási adatállomány rájuk vonatkozó adatainak kezelése vonatkozásában megillető védelemmel kapcsolatos szabályok felügyeletét független ellenőrző hatóság látja el.

Lenaerts	Tizzano	Bay Larsen
von Danwitz	Da Cruz Vilaça	Berger
Prechal	Vilaras	Rosas
Levits	Šváby	Jarašiūnas
Lycourgos		

Kihirdetve Luxemburgban, a 2017. július 26-i nyilvános ülésen.

A. Calot Escobar	K. Lenaerts
hivatalvezető	elnök